2026
ЖОВТЕНЬ – ГРУДЕНЬ

Том 102, №4
Суботні біблійні уроки

Уроки з Послань до *филип'ян, колосян та солунян*

Випробування стійкості, що розвивають терпіння, радість та надію у віруючих людей в наші дні

Том 102, №4

Суботні біблійні уроки

Уроки з Послань до филип'ян, колосян та солунян

2026

ЖОВТЕНЬ – ГРУДЕНЬ

Зміст

1. За межами неможливого. 7
2. Подібні до Христа за будь-яких обставин 14
3. Прагнучи краще пізнати Ісуса 21
4. Укріплені Небом. 27
5. Живучи гідно 33
6. Зміцнені Спасителем 41
7 Відображаючи вічність. 48
8. Сім'я та за її межами 54
9. Працюючи заради тих, хто гине 61
10. Приготування до зустрічі з Христом 69
11. Живучи у світлі. 76
12. Справді особливий народ 82
13. Готуючись до битви 88

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу. Цей посібник уроків суботньої школи на 4 квартал 2026 року базується на сучасному перекладі Біблії з давньоєврейської та давньогрецької мов.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху.

Авторське право © 2026. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. Телефон: (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * Факс: (540)366-2814 * **Інтернет**: http://www.sdarm.org * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

Інтернет: http://www.sdarm.com.ua
Електронна пошта: sdarm_LO@gmail.com
You Tube: SDARM UA

ПЕРЕДМОВА

Коли ми розмірковуємо над деякими посланнями Павла – зокрема над *Посланнями до филип'ян, колосян та солунян,* – у них чітко виражена життєво важлива, всеосяжна звістка. Читаючи ці *Послання*, ми розуміємо необхідність високого рівня розвитку християнського характеру, а також важливість розуміння ключових доктринальних істин для приготування до повернення нашого Господа.

Ці Послання були написані майже 2000 років тому, проте вони є надзвичайно актуальними і для нас сьогодні. Усі вони були написані протягом одного десятиліття і кожне несе важливу звістку для нашого часу. *Послання до филип'ян* передає радість апостола Павла, навіть коли він був ув'язнений за віру; *Послання до колосян*, також написане з в'язниці, розкриває справжню доктринальну картину християнства; а два *Послання до солунян – Перше послання до солунян* та *Друге послання до солунян* – з особливою ясністю пояснюють події останніх днів людям, котрі самі зазнавали переслідувань.

«Сьогодні у світі є багато людей, які заплющують очі на ознаки, дані Христом для попередження людей щодо Свого Приходу. Вони намагаються розвіяти тривогу, у той час як ознаки наближення кінця швидко збуваються і світ неухильно прямує до дня Приходу Сина Людського на хмарах небесних. Павло навчає, що байдужість до ознак скорого Другого приходу Христа є гріхом. Винних у подібній недбалості він називає дітьми ночі й темряви. Але тих, які пильнують, він підбадьорює такими словами: *"А ви, брати, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій. Бо ви всі – сини світла й сини дня. Ми не належимо ні ночі, ні темряві. Тож не спімо, як інші, а пильнуймо та будьмо тверезі!"*». *– Дії апостолів. – С.260.*

«Незабаром на нас чекає заключна битва великої боротьби, коли *"з усякою силою, ознаками, фальшивими чудесами, з усякою оманою неправди" (2 до солунян 2:9, 10)* сатана в хибному світлі виставлятиме характер Бога, щоби *"звести, якщо вдасться, і вибраних"*. Якщо колись і був народ, який потребував постійного примноження Небесного світла, то це народ, який у такий небезпечний час Бог закликав зберігати Його святий Закон і виправдовувати Його характер перед світом. Люди, на яких покладено цю священну відповідальність, повинні бути одухотворені, облагороджені та оживлені істинами, в які, за їхнім сповіданням, вони вірять. Ніколи ще церква так не потребувала досвіду, описаного Павлом у його *Посланні до колосян*, і ніколи ще Бог так сильно цього не бажав. Павло писав: *"Не перестаємо за вас молитися і просити, щоб ви* ***сповнилися пізнанням Його волі*** *в усякій мудрості й духовному розумінні; щоб ви поводилися гідно Господа, аби догодити [Йому] в усьому, приносити плід кожною доброю справою та зростати в пізнанні Бога"*». *– Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.746.* [Виділено автором].

Нехай це буде наш досвід!

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ

3 жовтня 2026 року

ДЛЯ ТАНЗАНІЙСЬКОЇ МІСІЇ

Об'єднана Республіка Танзанія – це держава Східної Африки, відома своїми великими районами дикої природи. Тут розташовані рівнини Національного парку Серенгеті, мекка сафарі (мешкають слони, леви, леопарди, буйволи та носороги), а також Національний парк Кіліманджаро, де знаходиться найвища гора Африки. Біля узбережжя розташовані тропічні острови Занзібар і Мафія з морським парком, де водяться кити, акули та коралові рифи. У 2024 році ці мальовничі пам'ятки привабили 1,8 мільйона туристів.

Станом на 2025 рік, населення Танзанії налічувало понад 71 мільйон осіб. Хоча в країні існує загалом 126 місцевих мов, офіційними мовами є суахілі та англійська. Країна розділена на 30 регіонів, з яких 25 розташовані на материковій частині та 5 – на Занзібарі. Ключовими факторами, що сприяють економічному зростанню, є розвиток інфраструктури, видобуток корисних копалин, нафтова та газова галузі промисловості. Понад 60% населення займається сільським господарством, яке сьогодні проходить процес модернізації.

За даними worldatlas.com, серед релігійних груп, представлених у Танзанії, 35% сповідують різні форми ісламу, 31% – римський католицизм, 27% – протестантизм, 3,1% – інші напрямки християнства, 1,8% – традиційні корінні релігії, інші ж не сповідують жодної конкретної релігії.

Звістка реформації дійшла до Танзанії через наших братів із Кенії. Нам також допомогли наші брати-німці. Генеральна Конференція публікує Суботні біблійні уроки мовою суахілі через Унію Руанди, розташовану поруч із Танзанією. Суахілі є мовою, якою розмовляють у всіх країнах Східної Африки.

Робота просунулася настільки, що нам необхідно побудувати наш духовний центр і організувати школу. Ми вважаємо, що місто Додома буде найкращим місцем для цього проєкту. Додома – найшвидше зростаюче місто країни, яке тепер є новою столицею Танзанії. Ми придбали ділянку площею 12,4 акрів і вже відкрили тут Дім молитви. Наш запропонований проєкт, безумовно, має потенціал для подальшого розвитку роботи в регіоні, а особливо для того, щоб допомогти нашій молоді навчатися в спокійній атмосфері, уникаючи труднощів, з якими стикаються учні державних шкіл щодо дотримання суботи.

Ми звертаємося до всіх членів нашої суботньої школи з усього світу із проханням щедро підтримати цей проєкт. Заздалегідь дякуємо вам за вашу допомогу. Нехай Бог щедро винагородить вас за вашу доброту до Його роботи в Танзанії!

Ваші брати та сестри з Танзанійської Місії

За межами неможливого

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Я впевнений у тому, що Той, Хто розпочав у вас добре діло, завершить його до дня Ісуса Христа» *(До филип'ян 1:6).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.263-267.

«Змученій гріховним життям душі, котра не знає, де знайти полегшення, розповідайте про співчутливого Спасителя. Візьміть таку людину за руку; допоможіть їй підвестися, говоріть їй слова, що вселяють мужність і надію. Допоможіть їй ухопитися за руку Спасителя». – *Служіння зцілення. – С.168.*

1. ТРЕПЕТНА НАДІЯ

Нд, 27 вер.

а. Як нас може надихнути вітання Павла з римської в'язниці?

До филип'ян 1:1-5: «[1]Павло і Тимофій, раби Ісуса Христа, – усім святим в Ісусі Христі, які у Филипах, з єпископами і дияконами: [2]благодать вам і мир від Бога, нашого Отця, і Господа Ісуса Христа. [3]При кожній згадці про вас я дякую моєму Богові; [4]завжди, в кожній моїй молитві за всіх вас, з радістю молюся [5]за вашу участь у поширенні Євангелії – від першого дня і аж дотепер».

«*Послання до филип'ян*, як і *Послання до колосян*, було написане Павлом із римської в'язниці». – *Дії апостолів. – С.479.*

«Павло писав до цих братів як до "святих у Христі Ісусі", проте він не писав до тих, які мали досконалий характер. Він писав до них як до чоловіків і жінок, що боролися зі спокусами і яким загрожувала небезпека падіння. Він указував їм на "Бога миру, Який… підняв з мертвих Великого Пастиря овець – Господа нашого Ісуса". Він запевняв їх, що *"кров'ю вічного Завіту"* Він *"удосконалить вас у всякому доброму ділі, аби виконати Його волю, здійснюючи у вас усе, що Йому до вподоби, – через Ісуса Христа" (До євреїв 13:20, 21).*

Коли людина, котра вчинила переступ, починає усвідомлювати свою помилку, будьте обережні, щоб не позбавити її почуття власної гідності. Не засмучуйте її байдужістю або недовір'ям. Не говоріть: "Перш ніж довіряти їй, я почекаю і переконаюся, чи заслуговує вона цього". Часто саме недовір'я стає причиною того, що спокушуваний спотикається…

Ми надто легко розчаровуємося, коли душі не відразу відгукуються на наші зусилля. Ми ніколи не повинні переставати працювати для душі, доки є хоча б один промінь надії». – *Служіння зцілення. – С.167, 168.*

1. Чому ми повинні проявляти наполегливість у роботі з грішними душами, у яких залишається хоча б проблиск надії?

2. ДОВІРЯЮЧИ БОЖІЙ СИЛІ

Пн, 28 вер.

а. Яким чином наше ставлення до близьких людей, котрі згрішили і оступилися, відображає глибину нашої віри в могутність Бога?

До филип'ян 1:6-8: «[6]Я впевнений у тому, що Той, Хто розпочав у вас добре діло, завершить його до дня Ісуса Христа. [7]Справедливо мені думати так про всіх вас, адже ви – в [моєму] серці; всі ви є в моїх кайданах, в обороні та в утвердженні Євангелії: мої співучасники в благодаті. [8]Бог мені свідок, що в сердечній любові Ісуса Христа я тужу за всіма вами».

«Ми повинні намагатися зрозуміти слабкості інших людей. Нам мало відомо про сердечні переживання тих, хто закутий у кайдани темряви і кому бракує рішучості й моральної сили. Найбільшу жалість викликає той, хто страждає від докорів сумління; він нагадує настільки приголомшену людину, що вона йде хитаючись і падає в пилюку. Вона нічого не може бачити виразно. Розум її є затьмарений, вона не знає, що робити. Як багато бідних душ неправильно сприйняті, недооцінені, сповнені відчаю і мук, – це загублені вівці, що відбилися від отари! Вони не можуть знайти Бога, однак палко прагнуть прощення й миру.

О, нехай не буде сказано жодного слова, яке б посилило біль!..

Дорогоцінні душі коштують нашому Викупителеві, Який пожертвував Собою, надто дорого, аби їх можна було легко залишити в полоні спокусника.

Ми маємо навчитися ставити себе на місце спокушуваних. Прийміть до уваги силу спадковості, вплив поганого товариства й оточення, силу шкідливих звичок. То ж чи варто дивуватися, що внаслідок впливу таких чинників багато людей деградують? Чи варто дивуватися їхній повільній реакції на наші зусилля допомогти їм духовно піднятися?

Часто, прийнявши вістку Євангелії, люди, котрі видавалися грубими й малоперспективними, стають найвірнішими її прихильниками і захисниками. Вони не цілком зіпсовані. Під непривабливою зовнішньою оболонкою приховуються добрі спонукання, які можна пробудити. Без сторонньої допомоги багато людей ніколи не виправляться, однак завдяки терпінню та наполегливим зусиллям їх можна підняти. Такі люди потребують ніжних слів, доброти, поваги, відчутної допомоги. Їм потрібна така порада, котра не згасить останньої іскри мужності в душі». – *Служіння зцілення. – С.168, 169.*

б. З якою метою ми повинні досліджувати Боже Слово?

До филип'ян 1:9-11: «[9]Молюся про те, щоб ваша любов все більше й більше зростала в пізнанні та в усякому досвіді, [10]щоб ви досліджували

все краще та були чисті й бездоганні в день Христа, [11]сповнені плодами праведності через Ісуса Христа – для Божої слави та похвали».

«Усі засоби благодаті слід старанно використовувати, щоб Божа любов усе більше й більше зростала в душі, *"щоб, пізнаючи найкраще, ви були чисті й неперевершені в день Христів, наповнені плодами праведності" (До филип'ян 1:10, 11).* Ваше християнське життя повинно бути енергійним та бездоганним. Ви можете піднятися на високий рівень, запропонований Святим Письмом, і повинні це зробити, якщо прагнете бути Божими дітьми. Ви не можете стояти на місці – або ви рухаєтеся вперед, або відступаєте назад». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.264.*

2. Скільки разів я бачив, як уперті люди, котрі збилися з дороги, дивним чином змінювалися?

3. РОЗУМІННЯ ЗАГАЛЬНОЇ КАРТИНИ

Вт, 29 вер.

а. Опишіть, яким чином Бог часто використовує гоніння та труднощі для поширення Своєї чудової звістки про любов і благодать.

До филип'ян 1:12-14: «[12]Хочу, брати, щоб ви знали: те, що зі мною сталося, ще більше пішло на користь Євангелії, [13]оскільки мої кайдани за Христа стали відомі всім іншим та в усьому преторію. [14]Багатьом братам у Господі мої кайдани додали сміливості, й вони набралися відваги безстрашно звіщати Слово».

«Важко було сподіватися, що Павло, бідний, позбавлений друзів в'язень, зможе привернути увагу заможних знатних римських громадян. Порок поставав перед ними в усьому своєму привабливому блиску, і вони були його добровільними рабами. Та з-поміж виснажених працею нужденних жертв їхнього утиску, з-поміж бідних рабів було багато таких, які з радістю слухали слова Павла, знаходячи у вірі в Христа надію і мир, підбадьорення в труднощах, які випадали на їхню долю.

Та, хоч апостол почав працювати серед бідного простого народу, його вплив досягнув і палацу самого імператора». – *Дії апостолів. – С.461.*

«Божа благодать підтримувала Павла в ув'язненні, допомагаючи йому радіти в час скорботи. З вірою й упевненістю він писав своїм братам-филип'янам, що його ув'язнення посприяло поширенню Євангелії…

У цьому досвіді Павла міститься для нас повчання, бо ми бачимо, як діє Бог. Господь може перетворити на перемогу те, що здається нам поразкою. Ми перебуваємо в небезпеці забути Бога, дивитися на видиме, замість того щоб очима віри споглядати невидиме. Коли трапляється не-

вдача чи лихо, ми готові звинувачувати Бога в байдужості і жорстокості. Коли Він вважає за потрібне припинити нашу працю в певній галузі, ми сумуємо, не думаючи, що таким чином Бог може діяти для нашого добра. Ми повинні засвоїти, що покарання – це частина Його великого плану, і в горнилі страждання християнин може часом зробити для Господа більше, ніж активно працюючи». – *Дії апостолів. – С.480, 481.*

б. Якщо виникає спокуса розчаруватися через незвичні способи посіву насіння істини, про що ми повинні пам'ятати?

До филип'ян 1:15-18: «[15]Втім, деякі проповідують Христа через заздрощі та суперництво, а інші – з добрих спонукань. [16]Декотрі – з любові, знаючи, що я поставлений для захисту Євангелії, [17]а інші – підступно, нещиро звіщають Христа, прагнучи збільшити тягар моїх кайданів. [18]Що ж? Однак, як би не проповідували про Христа, – удавано чи правдиво, – я цим радію. І далі радітиму».

«Незважаючи на намагання сатани знищити нетлінне насіння Божого Слова, "живого, що повік пробуває" *(див. 1 Петра 1:23),* воно сіється у серцях людей; через ганьбу й переслідування Його дітей Ім'я Христове є звеличеним, а душі спасенні від загибелі. Великою буде на небесах нагорода тим, які, незважаючи на ганьбу і гоніння, сміливо свідкують про Христа». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.34.*

3. Як Бог може використовувати наші випробування для здійснення Своєї доброї мети?

4. ПАМ'ЯТАЮЧИ ПРО ВІЧНІСТЬ

Ср, 30 вер.

а. Чому нас може надихати дивовижне свідчення Павла?

До галатів 6:14: «А я не став би хвалитися нічим іншим, як тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа, яким для мене розп'ятий світ, а я – для світу»; ***До филип'ян 1:19-21:*** «[19]Бо знаю, що це мені буде на спасіння через вашу молитву і допомогу Духа Ісуса Христа, [20]згідно з очікуванням і з моєю надією, що ні в чому не буду засоромлений, але з усією сміливістю, як завжди, так і нині, буде звеличений Христос у моєму тілі: чи то життям, чи то смертю. [21]Адже для мене життя – це Христос, а смерть – це надбання».

«Найближче до Христа стоятиме той, хто на Землі найглибше черпав з духа Його самовідданої любові, – любові, яка *"не величається, не гордиться… не шукає свого власного, не спалахує гнівом, не задумує лихого" (1 до коринтян 13:4, 5)*, любові, яка спонукає учня, як спонукала нашого Господа, віддавати все, жити, працювати і жертвувати аж до смерті для

спасіння людства. Цей дух виявився і в житті Павла. Він підкреслював: *"Адже для мене життя – це Христос"*. Життя Павла відкривало людям Христа, *"а смерть – це надбання"*. Надбання для Христа, тому що Його смерть має виявити Христову благодать, привертаючи душі до Нього. *"Буде звеличений Христос у моєму тілі: чи то життям, чи то смертю" (До филип'ян 1:21, 20)*». – *Бажання віків. – С.549.*

«Павло був живим прикладом того, яким повинен бути кожен справжній християнин. Він жив для Божої слави... Той, хто колись переслідував Христа в особі Його послідовників, тепер показує світові хрест Ісуса Христа. Серце Павла палало любов'ю до людей, і він віддавав усі свої сили для навернення людей. Ніколи не було більш самовідданого, працьовитого і наполегливого працівника. Його життям був Христос; він звершував справи Христа. Усі благословення, отримані ним, він цінував як переваги, призначені для того, щоб благословляти інших». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1112, 1113.*

«*"Для мене життя – це Христос",* – проголосив [Павло]. У всьому Святому Письмі це найкоротше і найдосконаліше пояснення того, що означає бути християнином. У цьому полягає повнота Євангельської істини». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.903.*

б. Яку позицію ми повинні зайняти щодо наших земних обов'язків у світлі швидкого повернення Христа?

До филип'ян 1:22-24: «[22]Та якщо життя в тілі – це для мене плід діл, тоді я не знаю, що вибрати. [23]Те й друге вабить мене: маю бажання звільнитися і бути з Христом, бо це набагато краще, [24]а залишатися в тілі – потрібніше для вас»; ***2 до Тимофія 4:8:*** «А тепер приготовлено мені вінець праведності, який того дня дасть мені Господь, справедливий Суддя, і не лише мені, а й усім, хто полюбив Його прихід»; ***Від Івана 14:3:*** «І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоби де Я, там і ви були».

«Хоча велика заключна нагорода буде під час Приходу Христа, проте щире служіння для Бога принесе нагороду навіть у цьому житті. Працівники зустрічаються з опором, перешкодами і гіркими розчаруваннями, що вражають серце. Вони можуть і не побачити плодів своєї праці. Але, незважаючи на все це, вони знайдуть у своїй праці благословенну нагороду. Усі, хто присвятив себе Богові у безкорисливому служінні людству, братимуть участь і в Його славі. Ця думка полегшує важку працю, зміцнює волю і заспокоює дух за будь-яких обставин життя». – *Християнське служіння. – С.270.*

4. Опишіть, що, насправді, було девізом життя Павла.

а. Як життєва позиція Павла може вселити в нас надію?

До филип'ян 1:25-28: «[25]І я вже з певністю знаю, що залишуся і перебуватиму з усіма вами для вашого успіху й радості віри, [26]щоби через мене, коли знову прийду до вас, ваша похвала надмірно примножилася в Ісусі Христі. [27]Тільки живіть згідно з Євангелією Христа, щоб коли прийду й побачу вас, а навіть якщо буду відсутній, чув би про вас, що стоїте в одному дусі, однодушно відстоюючи віру Євангелії, [28]і зовсім не боїтеся ваших противників, бо для них це доказ загибелі, а для вас – [доказ] спасіння. І це від Бога».

«Вірні Божі вісники повинні невпинно йти вперед, виконуючи свою працю. Зодягнувшись у Небесний обладунок, вони повинні безстрашно переможно крокувати вперед, не припиняючи боротьби, доки кожний ближній не почує вістки правди для теперішнього часу». – *Дії апостолів. – С.220.*

б. Як приклад Христа підкріплює нас?

До филип'ян 1:29, 30: «[29]Адже вам даровано через Христа не тільки вірити в Нього, а й за Нього страждати, [30]здійснювати той подвиг, який ви побачили в мені, а тепер чуєте про мене»; ***Ісаї 53:8-11:*** «[8]Після катувань і суду Його забрали… Хто з Його народу міг усвідомити, що Він забирається з землі живих, і що за беззаконня Мого народу Його приречено на смерть? [9]Йому могилу визначили зі злочинцями, але Він був похований в багатого, адже Він не вчинив жодного злочину, і Його уста не знали неправди. [10]На те була Господня воля, щоб завдали Йому ран і смерті. Якщо віддасть Своє життя, як викупну жертву, то Він побачить Своє потомство, – продовжаться Його дні, й Господні наміри щодо Нього будуть успішними. [11]Після Своїх страждань Він побачить [хороші плоди], і буде задоволений. Пізнавши Мого праведного Слугу, багато людей будуть виправдані, адже їхні гріхи Він понесе на Собі».

«Що підтримувало Божого Сина, коли Його зрадили і засудили? Після Своїх страждань Він побачить хороші плоди, і буде задоволений. Перед Його очима постала вся вічність, і Він побачив щастя тих, хто завдяки Його приниженню в майбутньому отримає прощення та вічне життя. Христос був зранений за їхні гріхи, був катований за їхні провини. Завдяки перенесеному Ним стражданню, їм подаровано мир, – Його ранами вони оздоровлені! Його вухо вловлювало вигуки викуплених. Спаситель чув, як вони співають пісню Мойсея та Агнця.

Ми повинні мати уявлення про майбутнє Небесне блаженство. Стійте на порозі вічності та слухайте милостиве запрошення, звернене до тих, хто в цьому житті співпрацює з Христом, вважаючи привілеєм і честю постраждати заради Нього…

Там викуплені вітають Божих працівників, які направили їх до піднесеного Спасителя. Вони разом прославляють Того, Хто помер, щоб люди могли мати життя, співмірне з життям Бога. Боротьбу завершено. Усім скорботам і усякій ворожнечі покладено край. Пісні перемоги наповнюють безкрає небо, коли викуплені стоять навколо Божого престолу». – *Свідоцтва для церкви. – Т.8. – С.43, 44.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 2 жовт.

1. Чому ми повинні проявляти наполегливість у роботі з грішними душами, у яких залишається хоча б проблиск надії?
2. Скільки разів я бачив, як уперті люди, котрі збилися з дороги, дивним чином змінювалися?
3. Як Бог може використовувати наші випробування для здійснення Своєї доброї мети?
4. Опишіть, що, насправді, було девізом життя Павла.
5. У чому я повинен краще відображати життя Павла і, перш за все, Христа?

Подібні до Христа за будь-яких обставин

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Нічого [не робіть] наперекір чи з марнославства, але в покорі вважайте одне одного більшим за себе. Нехай кожний дбає не про себе, а про інших» *(До филип'ян 2:3, 4).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.167-177, 477-490.

«Постійна люб'язність одне до одного, бажання робити ближнім те, чого нам би хотілось отримати від них, наполовину звільнило б наше життя від зла. Дух самозвеличення – це дух сатани, але серце, котре плекає в собі любов Христа, керуватиметься любов'ю, яка не шукає свого». – *Патріархи і пророки. – С.133.*

1. НЕОБХІДНА ЧЕСНОТА

Нд, 4 жовт.

а. Чому ми повинні високо цінувати слова Павла про цінність справжньої християнської гармонії?

До филип'ян 2:1, 2: «[1]Отже, коли є якась втіха в Христі, коли є якась відрада в любові, коли є якась спільність духа, коли є якесь милосердя і щедрість, [2]доповніть мою радість, щоб ви думали те саме, мали ту саму любов, були однодушні й однієї думки»; ***До римлян 15:5, 6:*** «[5]Бог терпіння і втіхи нехай дасть вам бути однодумними між собою – за [прикладом] Ісуса Христа, [6]щоб однодушно, одними вустами, ви славили Бога і Отця Господа нашого Ісуса Христа».

«Христос веде Свій народ до єдності віри, щоб Його люди мали таку єдність, яку Він має з Отцем. Необхідно усунути всі розбіжності у думках, щоб усі прийшли до єдності в тілі Христовому та до єдиного судження і були одностайні та однодумні». – *Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.324.*

б. Опишіть радість, яку можна отримати завдяки такій єдності, і поясніть, як саме можна її досягти.

1 до коринтян 1:10: «Благаю вас, брати, Ім'ям Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви всі говорили те саме, щоб не було між вами поділу, але щоб ви були поєднані однаковим розумінням і однією думкою»; ***Псалом 133:1-3:*** «[1]О, як же добре і як приємно, коли брати живуть у

згоді! [2]Це, наче дорогоцінне миро, що з голови стікає на бороду, – на бороду Аарона, стікає на край його одежі. [3]Це наче роса гермонська, що випадає на узгір'я Сіонське. Адже там Господь заповів благословення й життя навіки».

«Причиною незгоди і відсутності єдності в родинах і в церкві є розділення з Христом. Наблизитися до Христа – означає наблизитися одне до одного. Таємниця справжньої єдності в церкві й сім'ї полягає не в дипломатії, не в управлінні, не в надлюдських зусиллях, спрямованих на подолання труднощів, якими б великими вони не були, а в єдності з Христом». – *Християнська родина. – С.179.*

1. Чому християнська єдність важлива, і яким лише чином її можна досягти?

2. ЗМІНА СТАВЛЕННЯ

Пн, 5 жовт.

а. Який заклик звернений до всіх християн і чому?

До филип'ян 2:3: «Нічого [не робіть] наперекір чи з марнославства, але в покорі вважайте одне одного більшим за себе».

«Марнославство та егоїстичні амбіції є тією скелею, об яку розбилося багато душ, і через яку багато громад стали безсилими. Люди, котрі найменше знають про відданість і мають найслабший зв'язок з Богом, більше за інших прагнуть посісти найвище становище. Вони не усвідомлюють власної слабкості та недоліків свого характеру». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.174.*

«Люди, котрі мають різні темпераменти і навіть порочні риси характеру, іноді бачать чужі недоліки, не усвідомлюючи при цьому власних недоліків і помилок… Зазвичай людям властиві себелюбство і марнославство, які псують Божу справу. Необхідно відмовитися від егоїстичних інтересів». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.419.*

«Серце, в якому немає Христового миру, глибоко нещасне, у ньому немає радості. Така людина в усьому вбачає недоліки, і вона внесла б дисонанс навіть у найпрекраснішу Небесну мелодію. Егоїстичне життя – це життя гріха і зла. Люди, серця яких сповнені егоїзму, погано думають про своїх братів і говорять проти Божих знарядь. Пристрасті, що розпалюються і люто клекочуть під впливом сатани, – це свого роду гірке джерело, гіркі води якого отруюють життя людям…

Нехай кожен, хто стверджує, що він слідує за Христом, менше цінує себе і більше – інших. Згуртуйтеся, згуртуйтеся! У єдності сила і перемога, у розбіжностях і розділеннях – слабкість і поразка». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.488.*

б. Поясніть, у чому секрет справжнього процвітання.

До филип'ян 2:4: «Нехай кожний дбає не про себе, а про інших».

«Якщо наше життя наповнене святими пахощами, якщо ми шануємо Бога, маючи добрі помисли стосовно ближніх, і робимо добрі справи, що приносять благословення іншим людям, тоді не має значення, де ми живемо: у хатині чи палаці. Досвід душі мало залежить від зовнішніх обставин. Дух, котрим ми керуємося, – ось що впливає на всі наші вчинки. Людина, яка перебуває у мирі з Богом і зі своїми ближніми, не може почуватися нещасною. У її серці немає місця для заздрості, злих підозр чи ненависті. Серце, яке перебуває в гармонії з Богом, підноситься над випробуваннями і неприємностями цього життя». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.488.*

«Успіх [наших установ] зростатиме пропорційно прояву безкорисливої щедрості, коли вони почнуть ділитися своїм достатком із установами, які намагаються стати на ноги. Нашим закладам, що процвітають, слід допомагати тим установам, які згідно з Божим Словом повинні жити і процвітати, але які все ще борються за існування. Серед нас дуже мало справжньої, безкорисливої любові». – *Свідоцтва для церкви. – Т.8. – С.137.*

2. У чому полягає секрет успіху як для окремих людей, так і для установ?

3. ЙДУЧИ ЙОГО СЛІДАМИ

Вт, 6 жовт.

а. Що повинно характеризувати наше мислення та дії у нинішній період історії?

2 до коринтян 10:3-5: «[3]Але, перебуваючи в тілі, ми не по-тілесному воюємо! [4]Бо зброя нашої боротьби не тілесна, а сильна завдяки Богові, щоби знищити твердині; ми руйнуємо задуми [5]та всяку гордість, що повстає проти Божого пізнання; ми підпорядковуємо кожний задум на послух Христові»; ***До филип'ян 2:5:*** «Плекайте в собі ті самі думки, що й у Христі Ісусі».

«Щоб прикрасити вчення Христа, нашого Спасителя, ми повинні мати ті самі думки, які були у Христі. Наші уподобання та упередження, наше бажання догодити собі за рахунок інших, необхідно подолати. Нехай Божий мир панує у ваших серцях. Христос повинен бути в нас живою, дієвою силою». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.921.*

«Ми повинні пройти школу Христа, аби навчитися в Нього лагідності і покірності. Викуплення – це процес, який готує душу до життя на Небі. Така підготовка означає пізнання Христа, звільнення від понять, звичок і вчинків, набутих у школі князя темряви. Душа повинна звільнитися від усього, що заважає бути вірним Богові». – *Бажання віків. – С.330.*

б. Яким чином і чому ми повинні наслідувати дух і характер Христа?

До филип'ян 2:6-8: «[6]Він, маючи Божу природу, не вважав посяганням бути рівним Богові, [7]але понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, постав у подобі людини і з вигляду був як людина; [8]Він упокорив Себе, був слухняним аж до смерті, й до смерті хресної».

«Ісус узяв на Себе нашу природу, залишив Свою славу, велич і багатство, щоб виконати Свою місію і спасти грішне людство. Він прийшов не для того, щоб Йому служили, а щоб служити іншим. Коли Ісуса лихословили, ганьбили і ображали, Він не відповів тим самим. *"Коли Його лихословили, Він не лихословив" (1 Петра 2:23).* Коли жорстокі люди змусили Його страждати від нестерпних побоїв і ран, Він не погрожував їм, але довірив Себе Судді праведному. Апостол Павло наставляв своїх братів у Филипах: *"Плекайте в собі ті самі думки, що й у Христі Ісусі. Він, маючи Божу природу, не вважав посяганням бути рівним Богові, але понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, постав у подобі людини і з вигляду був як людина" (До филип'ян 2:5-7).* Чи раб більший за свого пана? Христос дав нам приклад Свого життя, а ми зневажаємо Його, коли дратуємося на усіляку дрібницю і готові обурюватися і реагувати на будь-яку образу, уявну чи справжню. Готовність захищатися і відстоювати свою честь та гідність – не показник справжнього благородства. Краще сто разів незаслужено постраждати і стерпіти образу, ніж поранити чиюсь душу спалахом гніву чи тирадою обурення. Бог може дати нам силу; Він може допомогти нам. Він може дати благодать і Небесну мудрість. Якщо проситимеш з вірою, то отримаєш, але тобі необхідно пильнувати в молитві. Твоїм девізом повинні стати слова: пильнуй, молись, працюй». – *Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.426, 427.*

3. Як можна підсумувати те, що Христос звершив заради людства?

4. АКТИВНИЙ ПРОЯВ ВДЯЧНОСТІ

Ср, 7 жовт.

а. Як Бог Отець оцінює безмежну жертву Христа, і яким має бути наше ставлення до неї?

До филип'ян 2:9-11: «[9]Тому Бог надзвичайно звеличив Його та дав Йому Ім'я, яке вище всякого іншого імені, [10]аби перед Ім'ям Ісуса

поклонилося кожне коліно – і піднебесних, і земних, і підземних; [11]і щоб кожною мовою для слави Бога Отця було визнано, що Ісус Христос – це Господь».

«На чиєму боці ми знаходимося? Світ відкинув Христа, а Небеса прийняли Його. Людина, обмежена людина, відкинула Князя життя; Бог, наш Верховний Правитель, прийняв Його на небі. Бог звеличив (прославив) Його. Людина увінчала Його терновим вінцем, Бог увінчав Його вінцем царської величі. Нам усім треба щиро подумати. Чи дозволите ви Цій Людині, Христу Ісусу, царювати над вами чи виберете Варавву?.. Смерть Христа – це надія і вічне життя для всіх, хто приймає Його і вірить у Нього». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1107.*

б. Чому ми як люди з моральною слабкістю та слабкою силою волі повинні свідомо та активно підкорятися Спасителю?

До филип'ян 2:12, 13: «[12]Тому, мої любі, так як ви завжди були слухняні, не тільки коли я був присутній, але значно більше тепер, коли я відсутній, зі страхом і трепетом звершуйте своє спасіння. [13]Адже то Бог за [Своєю] доброю волею викликає у вас і бажання, і дію».

«Якщо ти справді розпочав жити вірою, – це означає, що ти віддав себе Господу, щоб повністю належати Йому, і Він узяв тебе в Свої руки, щоб сформувати і утворити тебе за Своєю волею, щоб ти був посудиною для честі. Тобі треба мати щире бажання бути податливим у Його руках і йти за Ним, куди б Він не повів тебе. Тоді ти почнеш довірятися Йому і сприяти здійсненню Його задумів, і водночас ти співпрацюватимеш з Ним, зі страхом і трепетом звершуючи своє спасіння…

Чиста релігія безпосередньо стосується людської волі. Воля – це панівна сила в людській природі, яка підпорядковує собі всі інші здібності. Воля – це не смак чи схильність, але вирішальна сила, вона спонукає людей до послуху чи непослуху Богові». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.512, 513.*

«Небезпека постійно загрожуватиме тобі, доки ти не зрозумієш справжню силу волі. Ти можеш усьому вірити і обіцяти все, що завгодно, але твої обіцянки або віра не матимуть жодної цінності, якщо воля не перебуває на боці віри і дії. Якщо ти всією своєю силою волі боротимешся добрим подвигом віри, то неодмінно переможеш. Не довіряй своїм почуттям, враженням та емоціям, бо вони не заслуговують на довіру…

Але тобі не потрібно впадати у відчай... Твоя справа – підкорити свою волю волі Ісуса Христа, і якщо ти це зробиш, Бог керуватиме тобою і за

Своєю доброю волею викликатиме у тебе і бажання, і дію. Тоді все твоє єство знову опиниться під керівництвом Духа Христового, і навіть твої думки підкоряться Йому». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.513, 514.*

4. Незважаючи на наше заплямоване минуле, що Ісус готовий зробити для нас і яким чином?

5. ЩОДЕННЕ ХРИСТИЯНСТВО

Чт, 8 жовт.

а. Назвіть деякі поширені проблеми, які ми повинні подолати.

До филип'ян 2:14, 15: «[14]Усе робіть без нарікань і сумніву, [15]щоб ви, непорочні та чисті, були бездоганними Божими дітьми серед лукавого й розбещеного роду, серед якого ви сяєте, мов світила у світі».

«Божа любов повинна глибоко проникнути в душу – інакше плоди праведності не виявляться. Небезпечно потурати марнославству та гордості, владолюбству чи наживі. Найгірший вид егоїзму – це роздратування, критика та скарги на своїх підлеглих, які не можуть вам суперечити, оскільки ви наділені владою. Саме егоїзм призводить до розбіжностей у сім'ях та в церкві. Людям із нехристиянським серцем здається, що вони бачать в інших серйозні недоліки, хоча насправді таких недоліків не існує. Вони розмірковують про всілякі дрібниці до тих пір, поки не роздмухують їх до величезних розмірів. Бог доручив Своїм послідовникам самим залагоджувати дрібні непорозуміння, які комусь здаються неймовірно жахливими. Не допускайте, щоб ці неприємні розбіжності посилювалися в церкві до тих пір, поки вони не перетворяться на гіркий корінь, який осквернить багатьох людей. Коли Христос живе в серці, воно буде настільки пом'якшеним і підкореним любов'ю до Бога і людини, що в ньому не залишиться місця дратівливості, прискіпуванням і суперництву. Релігія Христа, яка живе в серці, допоможе людині здобути цілковиту перемогу над тими пристрастями, які прагнуть зайняти панівне становище». – *Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.610.*

б. Про яку життєво важливу істину має нагадати нам похвала Павла на адресу Епафродита?

До филип'ян 2:21, 25-27, 30: «[21]Адже всі шукають свого, а не того, що [належить] Ісусу Христу… [25]Вважав за потрібне послати до вас Епафродита – мого брата, помічника і співвоїна, а вашого посланця і служителя в моїй потребі. [26]Адже він побивався за всіма вами й був дуже стривожений, оскільки ви почули, що він захворів. [27]Бо він захворів [і був] при смерті, але Бог помилував його, і не тільки його, а й мене, щоб я не мав смутку за смутком… [30]бо він за справу Христа був близько до смерті, наражаючи своє життя на небезпеку, аби доповнити недостаток вашого служіння для мене».

«Хіба Христос послав Своїх ангелів у грішний світ, залишаючись при цьому на Небесах? Ні, Він Сам вийшов за межі табору, несучи на Собі наругу за людські гріхи. Він став Страждальцем, Котрий зазнав болю; Він поніс на Собі наші недуги і взяв на себе наші страждання. І відсутність самовідданості у Своїх послідовниках Бог розцінює як зречення християнства. Хто заявляє про те, що він перебуває у єдності з Христом, але при цьому всіма силами прагне задовольняти егоїстичну спрагу до багатства, дорогого одягу, розкішних меблів, вишуканої їжі, той лише на словах є християнином. Бути християнином – означає намагатися у всьому уподібнитися до Христа». – *Поради щодо управління ресурсами. – С.54.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 9 жовт.

1. Чому християнська єдність важлива, і яким лише чином її можна досягти?
2. У чому полягає секрет успіху як для окремих людей, так і для установ?
3. Як можна підсумувати те, що Христос звершив заради людства?
4. Незважаючи на наше заплямоване минуле, що Ісус готовий зробити для нас і яким чином?
5. Чому я схильний скаржитися і що допоможе мені подолати цей недолік?

Прагнучи краще пізнати Ісуса

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Щоби пізнати Його, і силу Його воскресіння, і бути спільником у Його стражданнях, уподібнюючись Його смерті, аби якось досягти воскресіння мертвих» *(До филип'ян 3:10, 11).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.3. – С.22-32;
Історія спасіння. – С.310-314.

«Коли той, хто вивчає Біблію, споглядає Викупителя, в його душі прокидається дивовижна сила віри, поклоніння і любові. Той, хто постійно із захопленням споглядає Христа, уподібнюється до Нього». – *Виховання. – С.192.*

1. ВИПРАВДАННЯ ЧЕРЕЗ ВІРУ

Нд, 11 жовт.

а. Як Павло наголошує на необхідності віри в Христа, не покладаючись на уявні заслуги тіла?

До филип'ян 3:1-3: «[1]Зрештою, брати мої, радійте в Господі! Писати мені вам те саме не прикро, бо [це] вам для утвердження. [2]Стережіться собак, стережіться поганих працівників, стережіться обрізання. [3]Адже обрізання – це ми, які поклоняємося Богові духом і хвалимося Ісусом Христом, і не покладаємо надію на тіло».

«Чим ближче ми підходимо до Христа і чим ясніше бачимо чистоту Його характеру, тим ясніше побачимо надмірну гріховність гріха і тим менше буде наше бажання підносити себе…

Жоден з апостолів чи пророків ніколи не заявляв про свою безгрішність. Люди, котрі перебували найближче до Бога; люди, котрі радше пожертвували б власним життям, аніж зумисно здійснили неправильний учинок; люди, котрих Бог відзначив Небесними світлом і силою, – визнавали гріховність своєї природи. Вони не довіряли власній плоті, не спиралися на свою праведність, але цілковито покладалися на праведність Христа. Так чинитимуть усі, хто споглядає Христа.

З кожним наступним кроком у християнському досвіді наше покаяння буде поглиблюватися. Саме до тих, кого Господь простив і кого визнає Своїм народом, звернені Його слова: *"Тоді [ви самі] усвідомите ваші злочини та вашу погану поведінку й будете гидувати собою через усі свої беззаконня та ваші ганебні вчинки" (Єзекіїля 36:31)*… Тоді наші уста не відкриються для самопрославляння. Ми знатимемо, що наша достатність – лише у Христі». – *Наочні уроки Христа. – С.160.*

1. Що утримує мене від самозвеличення?

а. Опишіть, яким був Павло до його навернення до Христа.

До филип'ян 3:4-6: «[4]Хоч я і міг би покладатися на тіло. Коли хто й думає покладатися на тіло, то я тим паче: [5]обрізаний восьмого дня, з роду Ізраїля, з племені Веніяміна, єврей з євреїв, щодо Закону – фарисей, [6]щодо ревності – гонитель Церкви, щодо праведності, яка від Закону, – бездоганний».

«У богословських школах Юдеї пріоритет у навчанні надавали людській мудрості, тлумаченням і переказам рабинів, а Боже Слово було залишено поза увагою. Зарозумілість, прагнення влади, ревниве почуття винятковості своєї нації, релігійний фанатизм і пихата гордість були керівними принципами і спонуканнями цих людей.

Рабини пишалися своїм становищем як перед іншими народами, так і перед своїми одновірцями. З лютою ненавистю до римських гнобителів вони плекали мрію відновити свою національну перевагу силою зброї. Послідовників Ісуса, котрі проповідували Добру звістку, протилежну їхнім честолюбним задумам, вони ненавиділи і страчували. Савл серед них був одним із найжорстокіших і найзапекліших переслідувачів перших християн». – *Виховання. – С.64, 65.*

б. Що Павло говорить про неймовірну радість, пов'язану з цілковитим посвяченням себе Ісусові?

До филип'ян 3:7, 8: «[7]Але що було для мене надбанням, те я визнав ради Христа за втрату. [8]І взагалі, все визнаю за втрату, порівняно з величчю пізнання мого Господа Ісуса Христа, задля Якого я все втратив і вважаю за сміття, аби здобути Христа».

«Апостоли не дорожили своїм життям, радіючи, що їх вважали гідними переносити наругу заради імені Христа. Павло та Сила втратили все, що мали. Вони зазнали бичування, їх безжально кинули на холодну підлогу в'язниці, закувавши їм ноги в кайдани і підтягнувши їх до стелі. Але хіба стогнання та скарги долинали до вух тюремного наглядача? О ні! З внутрішніх казематів у нічній тиші лунали пісні радості та хвали Богу. Цих учнів Христа підбадьорювала глибока і щира любов до справи їхнього Спасителя, і заради Якого вони страждали.

Коли Божа істина наповнить наші серця, поглине наші уподобання і керуватиме нашим життям, ми також вважатимемо за радість постраждати заради істини. Жодні тюремні стіни, жоден мученицький вінець не зможе залякати нас чи перешкодити нам у цій великій роботі. На Голгофу

прийди, душе моя! Звернімо увагу на смиренне життя Божого Сина. Він був "Страждальцем, Котрий зазнав болю" *(Ісаї 53:3).* Тож погляньте на безчестя, яке Він переніс, на Його муки в Гетсиманському саду – і ви зрозумієте, що таке справжнє самозречення. Якщо ми страждаємо, нам слід пам'ятати, що і Христос, Величність Неба, також страждав. Але ці поневіряння Він переніс заради нас. А якщо ми належимо до багатих, то й Він був дуже багатим. Однак Христос заради нашого блага став убогим, аби ми збагатилися Його зубожінням. У Христі ми маємо наочний приклад самозречення». – *Свідоцтва для церкви. – Т.3. – С.406, 407.*

2. Опишіть дивовижну переміну в характері Павла.

3. СПРАВЖНІЙ ДОСВІД

Вт, 13 жовт.

а. Яку мету Павла нам слід сьогодні прагнути втілити у своєму житті?

До филип'ян 3:9: «І виявитися в Ньому не зі своєю праведністю, яка від Закону, але з тією, що через віру в Христа, з праведністю, яка від Бога, через віру».

«Вірний Свідок говорить: *"Раджу тобі купити в Мене золото, очищене у вогні, щоби збагатитися, та білий одяг, щоб одягнутися, аби не видно було сорому твоєї наготи".* У чому полягає сором цієї наготи та бідності? Цей сором – зодягатися в самоправедність і відокремлюватися від Бога, Котрий передбачив, щоб усі отримали Його благословення у великій мірі». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.965.*

«Душа, яка любить Бога, підноситься над сумнівами, що її огортають; вона знаходить яскравий, широкий, глибокий, живий досвід, стаючи лагідною та подібною до Христа. Душа, віддана Богові, схована з Христом у Бозі. Вона буде здатна витримати випробування байдужістю, зневагою та ганьбою, тому що її Спаситель переніс усе це. Вона не буде примхливою і розчарованою, коли труднощі тиснутимуть на неї, тому що Ісус не впав і не розчарувався. Кожен справжній християнин буде сильний не завдяки своїй силі та заслугам своїх добрих діл, а праведністю Христа, яка зараховується йому через віру. Це великий привілей: бути лагідними і смиренними серцем, бути чистими і непорочними, Яким був Князь Неба, Котрий ходив серед людей». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.907.*

б. Поясніть суть справжнього християнського життя.

До филип'ян 3:10, 11: «[10]Щоби пізнати Його, і силу Його воскресіння, і бути спільником у Його стражданнях, уподібнюючись Його смерті,

[11]аби якось досягти воскресіння мертвих»; ***1 Петра 2:21:*** «На це ви були покликані, тому що й Христос постраждав за нас, залишивши нам приклад, щоб ми йшли Його слідами».

«[Апостоли] вказували людям живий шлях через хрест і самозречення. Вони були спільниками страждань свого Спасителя, і їхнє найбільше бажання полягало в тому, щоб пізнати Ісуса Христа і то розп'ятого. Вони не думали про власні зручності і не дорожили своїм життям. Вони жили не заради задоволення, а щоб приносити користь і спасати людей, за яких помер Христос». – *Свідоцтва для церкви. – Т.3. – С.27.*

«Єднання з Христом, особистий контакт із живим Спасителем дає змогу розумові, серцю й душі одержати перемогу над гріховною природою. Розкажіть змученому мандрівникові про Всемогутню Руку, що підтримає його, про безмежну людяність Христа, котра співчуває йому. Адже йому недостатньо вірити в закон та силу, котрі не можуть співчувати і чути крик про допомогу. Він потребує потиску теплої руки, довір'я до сповненого ніжності серця. Нехай розум такої людини зосередиться на думці, що Бог завжди супроводжує її, виявляючи співчутливу любов. Спонукайте її думати про серце Отця, котре засмучується через наші гріхи, про руку Отця, усе ще простягнуту до нас». – *Наочні уроки Христа. – С.388.*

3. Якою повинна бути головна мета мого життя?

4. СТІЙКІСТЬ ПЕРЕД СПОКУСОЮ

Ср, 14 жовт.

а. Яким чином Павло описує щоденне і постійне покликання кожного послідовника Христа?

2 до коринтян 7:1: «Отже, маючи такі обітниці, улюблені, очистьмо себе від усякої нечистоти тіла та духа, звершуючи святі справи в Божому страху»; ***До филип'ян 3:12-14:*** «[12]Не тому, що я вже осягнув або вже став досконалим, але борюся, щоб осягнути – для цього і здобув мене Ісус Христос. [13]Брати, я не вважаю себе тим, хто осягнув. Але забуваючи те, що позаду, і прямуючи до того, що попереду, [14]я відчайдушно біжу до мети – до нагороди високого Божого покликання в Ісусі Христі»; ***1 до коринтян 15:31:*** «Я щодня помираю; така ваша похвала, брати, яку маю в Христі Ісусі, нашому Господі».

«Існує разючий контраст між хвалькуватими, самоправедними твердженнями тих, хто претендує на життя без гріха, і скромними словами апостола. Проте саме чистота і вірність його власного життя надавали такої сили його настановам для братів». – *Освячене життя. – С.86.*

«О, якби кожен міг обрати Небесний дар, стати спадкоємцем Бога і тієї вічної спадщини, право на яку захищене від будь-якого руйнівника! О, не обирайте світське, але прагніть кращої спадщини! Наполегливо, невідступно просувайтеся до мети заради нагороди вашого високого покликання у Христі Ісусі». – *Основи християнського виховання. – С.235.*

«Ми не знаємо, яка боротьба чекає на нас наступного дня. Сатана живе і діє, і нам потрібно щодня щиро волати до Бога про допомогу і силу, щоб чинити опір йому. Доки сатана панує, нам доведеться приборкувати своє "я", долати перепони, і немає кінця цієї роботи, немає такої межі, до якої ми можемо дійти і сказати, що вже цілком досягли...

Життя християнина – це постійний рух вперед. Ісус як Плавильник очищує Свій народ; коли в ньому досконало відобразиться Його образ, усі будуть досконалі, святі та готові до життя на Небесах». – *Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.340.*

б. Яка фізична спокуса часто виявляється духовною пасткою?

До филип'ян 3:18, 19: «[18]Адже багато хто, – про них я часто говорив вам, а нині з плачем кажу, – поводяться, як вороги Христового хреста. [19]Їхній кінець – загибель, їхній бог – черево, і сором – їхня слава; вони про земне думають».

«Самозречення та стриманість щодо тілесних бажань необхідні для покращення і зміцнення здоров'я та моральності, а також для очищення розпусного суспільства. Кожне порушення принципів у їжі та питві притуплює здатність до сприйняття… Стриманість у всьому необхідна для здоров'я, а також для розвитку та зростання доброго християнського характеру.

Ті, котрі порушують Божі закони, що стосуються їхнього фізичного організму, з такою ж легкістю порушать Божий Закон, даний на Сінаї. Якщо людина, отримавши світло, не керується принципами у питаннях харчування, а слідує лише своєму апетитові, вона не виявить наполегливості у дотриманні принципів також і в інших сферах. Обговорення питань реформи харчування розвиває характер і неодмінно виявляє тих, хто робить "богом свій шлунок"». – *Поради щодо здоров'я. – С.38, 39.*

4. Як надмірне потурання апетитові впливає на мою духовність?

5. ІНШЕ ГРОМАДЯНСТВО

Чт, 15 жовт.

а. Який заклик і обітниця сьогодні спонукають наші серця до дії?

До филип'ян 3:20, 21: «[20]Адже наше життя – на небесах, звідки й очікуємо Спасителя, Господа Ісуса Христа, [21]Котрий силою, якою Він може все підкорити Собі, перемінить наше принижене тіло так, щоб воно було подібне до Його прославленого тіла».

«Божий народ – істинний Ізраїль, хоч і розпорошений поміж усіма народами, є лише чужинцем на землі, але громадянство якого на Небесах». – *Патріархи і пророки. – С.447.*

«Дорогі брати та сестри! Чи віримо ми всім серцем у те, що Христос скоро прийде і що сьогодні ми сповіщаємо останню звістку милості грішному світові? Чи подаємо ми гідний приклад? Чи демонструємо ми всім своїм життям і своєю поведінкою, що очікуємо славного явлення нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, Котрий перетворить наші тлінні тіла і уподібнить їх до Свого прославленого Тіла? Я боюся, що ми не віримо в це як слід. Ті, котрі вірять у важливі істини, які ми сповідуємо, повинні діяти відповідно до своєї віри. Ми дуже багато думаємо про розваги та про те, що цікавить світських людей. Ми приділяємо надто багато уваги одягу, і язик наш надто часто зайнятий легковажними та порожніми розмовами, які у хибному світлі представляють наше сповідання, бо вони не про Небесне, звідки ми очікуємо Спасителя.

Божі ангели пильнують і охороняють нас; ми ж часто засмучуємо їх порожніми розмовами, кривлянням, безглуздими жартами та легковажною поведінкою. Хоча часом ми прагнемо перемоги і навіть здобуваємо її, ми не витримаємо випробування нашої віри, яка набагато цінніша за золото, якщо не збережемо перемогу і знову повернемося до безтурботності та легковажності, не маючи сил долати спокуси і чинити опір ворогові. Ми не страждатимемо заради Христа і не радітимемо в скорботах.

Сьогодні християнам так бракує твердості духу та принципового служіння Богові. Ми повинні догоджати не собі, а Богові, шануючи і прославляючи Його Ім'я і споглядаючи Його славу, чим би ми не займалися і про що б не говорили». – *Ранні твори. – С.111, 112.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 16 жовт.

1. Що утримає мене від самозвеличення?
2. Опишіть дивовижну переміну характеру Павла.
3. Якою повинна бути головна мета мого життя?
4. Як надмірне потурання апетитові впливає на мою духовність?
5. Які спокуси можуть перешкоджати моєму християнському зростанню?

Укріплені Небом

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Вмію [жити] і в нестатках, умію [жити] і в достатку. Звик до всього і в усьому: і насичуватися, і голодувати, мати достаток і терпіти нестаток. Усе можу в Тому, Хто мене зміцнює, – [в Ісусі Христі]» *(До филип'ян 4:12, 13).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.594-597;
Дії апостолів. – С.461-468.

«Пам'ятайте, що співпраця з Христом як з вашим особистим Спасителем є вашою силою і вашою перемогою. Це та частина, яку кожен зі свого боку повинен виконати. І людям, які її виконають, дано запевнення: *"Тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я"*». – *Свідоцтва для церкви. – Т.7. – С.39.*

1. СПІВЧУТТЯ

Нд, 18 жовт.

а. Який урок нам слід отримати з того, як Павло підбадьорював інших?

До филип'ян 4:1: «Тому, мої любі й милі брати, ви – моя радість і вінець, – стійте так у Господі, улюблені!».

«[Павло] не писав до тих, які мали досконалий характер. Він писав до них як до чоловіків і жінок, котрі боролися зі спокусами і яким загрожувала небезпека падіння…

Коли людина, котра вчинила переступ, починає усвідомлювати свою помилку, будьте обережні, щоб не позбавити її почуття власної гідності. Не засмучуйте її байдужістю або недовір'ям. Не говоріть: "Перш ніж довіряти їй, я почекаю і переконаюся, чи заслуговує вона цього". Часто саме недовір'я стає причиною того, що спокушуваний спотикається». – *Служіння зцілення. – С.167, 168.*

«Радісна впевненість у тому, що ми примирилися з Богом, надія на те, що через Христа ми маємо вічне життя, задоволення, яке ми отримуємо від того, що ми служимо іншим, наповнюють розум і серце радістю і є джерелом щастя». – *Моє життя сьогодні. – С.177.*

б. Як можна охарактеризувати значення деяких людей, про яких говорив Павло?

До филип'ян 4:2, 3: «[2]Прошу Еводію, прошу також і Синтихію: думайте однаково в Господі! [3]Так само прошу і тебе, вірний приятелю,

допомагай тим, які співпрацювали зі мною в поширенні Євангелії, і з Климентом, і з іншими моїми помічниками, імена яких – у книзі життя»; ***Об'явлення 20:15:*** «І кого не знайшли записаним у книзі життя, той був укинений у вогняне озеро».

1. Як я можу більш ефективно допомагати душам, котрі перебувають в омані?

2. СВІТЛО У ТЕМРЯВІ

Пн, 19 жовт.

а. Який вражаючий заклик робить Павло, перебуваючи в ув'язненні?

До филип'ян 4:4: «Радійте завжди в Господі; і ще раз кажу: радійте!».

«Хваліть Господа навіть тоді, коли ви опиняєтесь у темряві. Хваліть Його навіть у момент спокуси. Апостол говорить: *"Радійте завжди в Господі; і ще раз кажу: радійте!" (До филип'ян 4:4).* Чи будуть у цьому випадку ваші сім'ї жити в темряві та смутку? У жодному разі; на них проллється Небесне світло. Таким чином, ви збиратимете промені вічного світла від престолу слави і розсіюватимете їх навколо себе. Дозвольте мені надихнути вас на цю справу: розсіювати Боже світло і життя навколо себе і не тільки на своєму шляху, а й на шляху тих, з ким ви спілкуєтеся. Нехай вашою метою буде покращення життя оточуючих вас, підіймайте їх, указуйте їм на вічність і славу і спонукайте шукати насамперед не земну, а вічну, неминучу і безсмертну спадщину, нетлінні скарби». – *Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.593, 594.*

«Яким би не був ваш характер, Бог здатний так перетворити його, що він стане м'яким і подібним до Христа. Через прояв живої віри ви можете відокремитися від усього, що не перебуває у згоді з Божим розумом, і тим самим принести небо у своє земне життя. Поступаючи так, ви матимете сонячне світло на кожному кроці. Коли ворог прагне огорнути душу темрявою, співайте про віру і говоріть про віру – і ви виявите, що цим привели себе до світла.

Ми самі відкриваємо для себе шлюзи скорботи чи радості. Якщо дозволяємо своїм думкам бути поглиненими турботами та дрібницями земного життя, наші серця сповнюються зневірою, смутком та тривожними передчуттями. Але якщо ми спрямовуємо свої почуття до Небесного, голос Ісуса говоритиме серцю нашому; ремствування припиниться, і тривожні думки розчиняться у хвалі нашому Викупителеві». – *Поради батькам, учителям і студентам. – С.233, 234.*

б. Про що нам слід постійно пам'ятати в метушливому, сповненому стресу світі?

До филип'ян 4:5-7: «[5]Нехай ваша лагідність стане відомою всім людям. Господь близько! [6]Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові. [7]І мир

Божий, який перевищує всяке розуміння, нехай береже ваші серця і ваші думки в Христі Ісусі».

«Саме тоді, коли ми опиняємося у важких обставинах, Він виявляє Свої силу й мудрість у відповідь на смиренну молитву. Вірте Йому як Богові, Котрий чує молитви і відповідає на них. Він явить Себе вам як Той, Хто може допомогти в кожній скруті. Творець людини, Котрий наділив її чудовими фізичними, розумовими й духовними властивостями, не відмовить задовольнити наші потреби задля підтримання дарованого Ним життя». – *Служіння зцілення. – С.199.*

2. Поясніть важливість свідомого вибору наших думок.

3. ДУХОВНА СИЛА

Вт, 20 жовт.

а. Назвіть життєво важливі фактори для досягнення перемоги за допомогою Христа.

До филип'ян 4:8: «Наостанку, брати: те, що істинне, що чесне, що справедливе, що чисте, що любе, що гідне хвали, – коли яка чеснота або коли яка похвала, – про це роздумуйте».

«Поки що Бог впливає на серце через Святого Духа, людина повинна співпрацювати з Ним. Думки необхідно приборкувати, обмежувати і не дозволяти їм блукати чи розмірковувати про те, що лише послаблює та опоганює душу. Якщо слова, що виходять з уст, повинні бути до вподоби Небу і корисними для оточуючих, то думки та роздуми серця повинні бути чистими…

У Нагірній проповіді Христос представив Своїм учням далекоглядні принципи Божого Закону. Він навчав слухачів, що Закон порушується вже в думках ще до того, як зле бажання втілиться у вчинку. Ми повинні контролювати свої думки і підкоряти їх Божому Законові. Благородні сили розуму дані нам Господом, щоб ми використовували їх для роздумів про Небесне. Бог передбачив усе необхідне, щоб душа могла постійно зростати в духовному житті. Він надав нам засоби, які допомагають розвиватися у знаннях та чеснотах; та все ж як мало ці кошти цінуються та використовуються! Як часто розум зайнятий роздумами про земне, чуттєве і гріховне! Ми витрачаємо час і думки на незначні та звичайні справи світу, нехтуючи великими інтересами, що стосуються вічного життя. Благородні сили розуму затьмарюються і слабшають через брак роздумів на теми, гідні їхньої уваги». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.3. – С.1145.*

б. Розкажіть про дивовижну дисципліну розуму, яку Павло розвивав у своєму житті.

До филип'ян 4:11, 12: «[11]Кажу це не тому, що чогось потребую, бо я навчився бути задоволеним тим, що є. [12]Вмію [жити] і в нестатках, умію [жити] і в достатку. Звик до всього і в усьому: і насичуватися, і голодувати, мати достаток і терпіти нестаток».

«Ні багатство, ні розум не можуть зробити людину такою щасливою, якою може зробити її моральна гідність. Справжня доброта у Божих очах є справжньою величчю. Цінність людини визначають її моральні якості. Людина може мати великий маєток і розвинений інтелект і разом з тим залишатися нікчемною і не мати жодної цінності тільки тому, що палаючий вогонь доброти ніколи не спалахував на вівтарі її серця, а совість її осквернена, затьмарена та спалена егоїзмом і гріхом». – *Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.305.*

«Велике благо – бути благочестивим та задоволеним. У цьому полягає справжній секрет щастя і справжнє процвітання душі й тіла». – *Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.542.*

3. Про що мені слід думати, а про що не слід?

4. СИЛА ТА БЛАГОСЛОВЕННЯ

Ср, 21 жовт.

а. Наскільки ми перетворюємося й сповнюємося силою, перебуваючи в Христі?

Від Івана 15:5: «Я є Виноградна Лоза, ви – галузки. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той приносить рясний урожай, бо без Мене не можете робити нічого»; ***До филип'ян 4:13:*** «Усе можу в Тому, Хто мене зміцнює, – [в Ісусі Христі]».

«Ми не можемо зараз ослабити нашу віру, стати бездіяльними та повільними: усе це ніяк не гарантує нашої безпеки. Всі наші здібності повинні бути використані, і наше мислення має стати ясним, глибоким і врівноваженим. Людських здібностей у наш час явно замало для складання планів. Розповідай Богові про всі свої наміри з постом, упокорюючи душу перед Господом Ісусом, і довір Йому свої дороги. Нам дано вірну обітницю, що Він спрямує наші шляхи. Його можливості безмежні. Святий Ізраїлів, Який називає воїнства небесні на ім'я і утримує небесні зірки на незмінній траєкторії, піклується особисто про тебе». – *Вибрані вісті. – Кн.2. – С.364.*

«Нехай ті, хто сумнівається в собі, чия невпевненість у своїх силах змушує ухилятися від відповідальності, навчаться покладатися на Бога.

Таким чином той, хто вважав себе нікчемністю або якимось безпорадним тягарем, зможе сказати разом з апостолом Павлом: *"Усе можу в Тому, Хто мене зміцнює, – [в Ісусі Христі]"*». – *Виховання. – С.256.*

«Щоразу, коли церква відкидала свої гріхи, вірила і жила згідно з істиною, в яку б епоху це не відбувалося, Бог поважав її членів. У вірі та смиренній слухняності полягає сила, якій світ не може протистояти. Боже Провидіння завжди веде Божих дітей уперед, до постійного зростання і вдосконалення християнського характеру, шляхом святості, щоб вони піднімалися все вище й вище в ясному світлі пізнання Бога і в любові до Бога – до самого кінця часу». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.484.*

«Якими б не були помилки та невдачі в минулому, ми можемо з Божою допомогою піднятися над ними». – *Служіння зцілення. – С.516.*

б. Поясніть надзвичайну цінність розсудливої щедрості.

До филип'ян 4:14-19: «[14]Втім, ви добре зробили, взявши участь у моїх труднощах. [15]Знайте ж ви, филип'яни, що на початку поширення Євангелії, коли я вийшов з Македонії, жодна Церква не взяла участі в праві давання і приймання, – тільки ви одні; [16]так що аж двічі посилали ви до Солуня на мої потреби. [17]Не тому, що я шукаю дарів; ні, я шукаю плоду, який примножує вашу славу. [18]Я одержав усе і повністю забезпечений. Мені вистачає всього, відколи я одержав від Епафродита те, що ви послали, [це] – ніжні пахощі, приємна жертва, яка до вподоби Богові. [19]А мій Бог, згідно зі Своїм багатством, нехай задовольнить усяку вашу потребу – у славі, в Ісусі Христі».

«Хто присвятив своє життя Богові й служінню ближнім, з'єднаний з Тим, у розпорядженні Котрого перебувають усі засоби і можливості світу. Його життя зв'язане з життям Божим золотим ланцюгом незмінних обітниць. Господь не залишить його в годину злиднів і горя… Хто виявляв милість, той в годину лиха знайде захист у милостивого і співчутливого Спасителя та буде прийнятий Ним до вічних осель». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.24.*

4. Поясніть силу, яку ми отримуємо, перебуваючи у Христі.

5. ПРОТИДІЮЧИ ПОРОЧНОСТІ

Чт, 22 жовт.

а. Яка особлива група навернених може бути справжнім натхненням для всіх, хто опиняється у важких обставинах, і чому?

До филип'ян 4:21, 22: «[21]Вітайте кожного святого в Ісусі Христі! Вітають вас ті брати, які зі мною. [22]Вітають вас усі святі, особливо ті, які з дому кесаря».

«Навіть у домі Нерона були здобуті трофеї хреста. Деякі з порочних слуг ще порочнішого царя навернулися і стали Божими синами. Вони були не таємними християнами, а відкритими. Вони не соромилися своєї віри». – *Дії апостолів. – С.463.*

«У всіх християн є якесь служіння, яке вони виконують для Господа. Ми не повинні шукати легкого життя чи зручностей, а радше зробити утвердження Христового царства своєю головною ціллю…

Бог розсіяв Своїх дітей по різних місцях, щоб світло істини розсіювало моральну темряву, що огортає землю. Чим густіша темрява, тим більша потреба в тому, щоб наше світло світило для Бога. Ми можемо опинитися в надзвичайно важких і скрутних обставинах, але це не означає, що ми не знаходимося на місці, визначеному для нас Провидінням. За днів апостола Павла в Римі, як випливає з його Послання, вже були християни "з кесаревого дому" *(До филип'ян 4:22).* Ніде моральна атмосфера не була настільки несприятливою для християнства, як при Римському дворі за часів правління жорстокого і розпусного Нерона, проте люди, які прийняли Христа і перебували на службі в імператора не вважали правильним залишити свою відповідальну посаду. Живучи серед спокус, запеклої протидії та жахливих небезпек, вони залишалися вірними свідками Христа.

Кожна людина, яка повністю покладається на благодать Христа, зробить своє життя постійним свідченням на користь істини. У якому би становищі людина не була, всюди вона може бути справжнім і вірним християнином. Які б серйозні перешкоди не виникали на її шляху, вона знайде вихід із будь-якої безвихідної ситуації, якщо тільки має намір коритися Богові.

Ті, котрі зберігають вірність Богові за найнесприятливіших обставин, отримують досвід найвищої цінності. Їхня сила зростає з кожною подоланою перешкодою, з кожною переможеною спокусою». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.182, 183.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 23 жовт.

1. Як я можу ефективніше допомагати душам, які перебувають в омані?
2. Поясніть важливість свідомого вибору наших думок.
3. Про що мені слід думати, а про що не слід?
4. Поясніть силу, яку ми отримуємо, перебуваючи у Христі.
5. Чого я можу навчитися від християн, які жили в домі Цезаря?

Живучи гідно

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Щоб ви поводилися гідно Господа, аби догодити [Йому] в усьому, приносити плід кожною доброю справою та зростати в пізнанні Бога, зміцнюючись усякою силою – за могутністю Його слави, для всякої витривалості та терпеливості. З радістю» *(До колосян 1:10, 11).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т2. – С.71-77;
Свідоцтва для церкви. – Т.8. – С.286-289.

«Так Павло висловив своє бажання стосовно віруючих у Колосах. Який високий ідеал для послідовника Христа явлено в цих словах! Вони розкривають прекрасні можливості християнського життя, запевняючи, що немає межі благословенням, які можуть отримати Божі діти». *– Дії апостолів. – С.471.*

1. ПРИКЛАД ДЛЯ НАС

Нд, 25 жовт.

а. Як апостол Павло висловлює свою глибоку впевненість у духовному стані віруючих у Колосах?

До колосян 1:1-6: «[1]Павло, з Божої волі апостол Ісуса Христа, і брат Тимофій [2]до святих і вірних у Христі братів, які в Колосах: благодать вам і мир від Бога, нашого Отця, [і Господа Ісуса Христа]. [3]Дякуємо Богові, Отцеві Господа нашого Ісуса Христа; завжди молимося за вас, [4]почувши про вашу віру в Ісуса Христа, про любов, яку маєте до всіх святих [5]через надію, що зберігається для вас на небесах, про яку ви раніше чули в слові істини Євангелії, [6]яка між вами пробуває, і відтоді, як ви почули та пізнали Божу благодать в істині, приносить плоди та зростає – як по всьому світі, так і у вас».

«Мені було показано, що *перший і другий розділ Послання до колосян* є взірцем того, якими повинні бути наші церкви по всьому світові». *– Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.906.*

б. До яких дій ця віра спонукає апостола?

До колосян 1:7-11: «[7]Цього ви навчилися від Епафраса, нашого улюбленого співраба, який є для вас вірним слугою Христа, [8]який і повідомив нас про вашу любов у Дусі. [9]Тому й ми від того дня, коли це почули, не перестаємо за вас молитися і просити, щоб ви сповнилися пізнанням Його волі в усякій мудрості й духовному розумінні; [10]щоб ви поводилися гідно Господа, аби догодити [Йому] в усьому,

приносити плід кожною доброю справою та зростати в пізнанні Бога, [11]зміцнюючись усякою силою – за могутністю Його слави, для всякої витривалості та терпеливості».

«[*До колосян 1:9-11* цитується]. Наскільки досконала ця молитва! Немає меж благословенням, які ми маємо привілей отримати. Ми можемо бути "сповненими пізнання Його волі". Святий Дух ніколи б не надихнув Павла промовити молитву за його братів, якби вони не могли отримати відповідь від Бога відповідно до цього прохання. Оскільки це так, ми знаємо, що Божа воля була явлена Його народові, тому що вони потребували більш чіткого її розуміння». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.906.*

1. Яке бажання Павла стосовно колосян нам слід застосувати до себе сьогодні?

2. ТВОРЧА СИЛА У ХРИСТІ

Пн, 26 жовт.

а. Опишіть славний досвід, представлений апостолом, і яким чином нам слід зберігати свою віру міцною, перебуваючи в ньому.

До колосян 1:12-14: «[12]Дякуймо Отцеві, Який знайшов нас гідними частки у спадщині святих у світлі. [13]Він визволив нас від влади темряви та переніс до Царства Свого улюбленого Сина, [14]в Якому маємо викуплення [Його кров'ю], прощення гріхів»

«Ми повинні твердо стояти у свободі, яку Він нам дарував, і радіти в істині. Бог незадоволений нами, коли ми з власної забаганки йдемо туди, де проголошується омана. Він не захистить нас, якщо ми, не керуючись Його волею, вирушаємо на зібрання, де людям силою людської волі нав'язуються оманливі погляди. Ангели перестають пильнувати над нами, і ми зазнаємо ударів ворога, який ослаблює нас і затьмарює наш розум силами своїх злих ангелів. Світло, що оточує нас, тьмяніє, і його витісняє пітьма…

У нас немає часу вислуховувати різні вигадки. Вони не повинні відволікати нашу увагу. Наші думки повинні бути поглинені істиною для теперішнього часу і пошуком Божої мудрості, щоб ми могли отримати більш глибокі знання і з лагідністю могли засвідчити про свою надію на підставі Святого Письма». – *Ранні твори. – С.124, 125.*

«Він визволив нас від влади темряви та переніс до Царства Свого улюбленого Сина *(До колосян 1:13).* Усе це дається нам у Його Слові. Якщо приймаємо Слово, то отримуємо визволення». – *Бажання віків. – С.320.*

б. Як порівняння різних місць Святого Письма пояснює поняття першості Христа?

До колосян 1:15, 18: «[15]Він – образ невидимого Бога, первородний усього творіння… [18]Він є Головою тіла – Церкви. Він – початок, первонароджений з мертвих, щоб у всьому Він мав першість»; **зверніть увагу на слово «первісток» у *Псалмі 89:21, 28:*** «[21]Я знайшов Давида, Свого слугу, і помазав його Своїм священним єлеєм…[28]А Я зроблю його первістком, – вищим від усіх царів землі»; ***1 Самуїла 16:11-13:*** «[11]І Самуїл запитав Єссея: Чи це вже всі твої хлопці? А той відповів: Є ще наймолодший, але він пасе отару! Та Самуїл сказав Єссею: Пошли за ним і приведи. Адже не сядемо за стіл, аж доки він не прийде сюди! [12]Він послав, і привели його. Це був рум'яний, вродливий на вигляд, з гарними очима юнак. І Господь промовив: Встань і помаж його, бо це – він! [13]Тоді Самуїл взяв ріг з єлеєм, і помазав його поміж його братами. Господній Дух зійшов на Давида, і з того дня й надалі перебував на ньому. А Самуїл повернувся в Раму».

«Ми маємо лише один досконалий образ Бога, і це – Ісус Христос». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.906.*

в. Що відкриває Христа як Бога?

До колосян 1:16, 17: «[16]В Ньому створене все, що на небі й на землі, – видиме й невидиме, – чи престоли, чи панування, чи начала, чи влади, – все через Нього і для Нього створене. [17]Він – раніш усього, і все існує в Ньому»; ***Від Івана 1:1-3:*** «[1]На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог. [2]Воно на початку було в Бога. [3]Все через Нього постало, і без Нього не постало нічого з того, що постало»; ***До євреїв 1:2:*** «А цими останніми днями заговорив до нас через Сина, Якого поставив спадкоємцем усього і через Якого створив віки».

«Через Христа – Слово – особистісний Бог створив людину та наділив її розумом і силою». – *Служіння зцілення. – С.415.*

«Руки, які підтримують світи в просторі, руки, які підтримують упорядкований рух і невпинну діяльність у всьому Божому Всесвіті, – ці руки були прибиті до хреста заради нас». – *Виховання. – С.132.*

2. Як Святе Письмо звеличує Христа як Творця всього?

3. ЦІНУЮЧИ ЖЕРТВУ

Вт, 27 жовт.

а. Що нам потрібно зрозуміти про глибоке значення місії Христа як Сина Людського?

До колосян 1:19, 20: «[19]Тому що [Бог] уподобав, аби в Ньому перебувала вся повнота, [20]щоби через Нього примирити із Собою все,

примирити кров'ю Його хреста, – і земне, і небесне»; ***До колосян 2:9:*** «Адже в Ньому тілесно перебуває вся повнота Божества».

«Щоб цілком усвідомити цінність спасіння, необхідно зрозуміти, скільки воно коштувало. Через обмеженість уявлень про страждання Христа багато людей недооцінюють велику роботу викуплення… У цьому Божественному плані відображено чудовий прояв Божої любові до грішного людського роду». – *Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.200.*

«Хоча Божественна слава Христа протягом деякого часу була прихована, її затьмарила прийнята Ним людська природа, – все ж таки Він не перестав бути Богом, коли став людиною. Людська природа не зайняла місце Божественної, і Божественна природа не зайняла місце людської природи. Це таємниця благочестя. Дві природи "людська" і "Божественна" існували в Христі тісно і нероздільно, та все ж вони мали окрему індивідуальність. Хоча Христос упокорив Себе, щоб стати людиною, все ж у Ньому залишалася Його власна Божественна природа. Його Божественність не могла бути втрачена, доки Він залишався вірним і відданим Своїй сутності. Оточений печалями, стражданнями і моральним занепадом, зневажений і відкинутий народом, якому Він повинен був передати непорушні істини Неба, Ісус все ж таки міг говорити про Себе як про Сина Людського на Небесах. Він був готовий знову взяти Свою Божественну славу після завершення Своєї роботи на землі». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1129.*

«Ісус розмістив хрест на одній лінії зі світлом, що сходить з Небес, бо тільки там він приверне погляд людини. Хрест стоїть на одній лінії з сяйвом, що походить від Божого обличчя, так, щоб, дивлячись на хрест, люди могли бачити і пізнавати Бога і посланого Ним Ісуса Христа. Споглядаючи Бога, ми споглядаємо Того, Хто душу Свою віддав на смерть. Коли ми дивимося на хрест, наш погляд простягається до Бога і ми бачимо Його ненависть до гріха. Але, дивлячись на хрест і бачачи Божу ненависть до гріха, ми також бачимо Його любов до грішників, яка сильніша за смерть». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1133.*

б. Яким чином апостол підсумовує служіння Христа для тих, хто цілком підкоряється Йому?

До колосян 1:21, 22: «[21]І вас, які колись були відчужені, непримиренні розумом в лукавих ділах, [22]нині примирив Він смертю тіла Своєї плоті, щоби зробити вас святими, непорочними й невинними перед Собою».

«Христос зробив усе, щоб Його церква була перетвореним тілом, осяяним Небесним світлом, маючи славу Еммануїла. Його план і намір полягають у тому, щоб кожен християнин був оточений духовною атмосферою світла та миру. Немає меж корисності для того, хто відкине своє "я", надасть місце для роботи Святого Духа у своєму серці і житиме життям цілковитого посвячення Богові». – *Свідоцтва для церкви. – Т.8. – С.19.*

3. Чому необхідне правильне розуміння природи Христа?

4. ПОСТІЙНЕ ПОКЛИКАННЯ

Ср, 28 жовт.

а. Від якої важливої умови залежить цілковита гарантія спасіння тих, хто приходить до Христа?

1 до коринтян 15:1, 2: «[1]Звіщаю вам, брати, Євангелію, яку я вам сповістив, яку ви прийняли, в якій стоїте і [2]якою спасаєтеся, коли дотримуєте слово таким, яким я вам його сповістив; якщо ж ні, – ви повірили надаремно»; ***До колосян 1:23:*** «Якщо лише перебуваєте у вірі, тверді й непохитні, утверджені в надії Радісної Звістки, яку ви почули і яка була проповідувана між усім творінням, котре є під небом, і якої я, Павло, став служителем».

«У нас не може бути мінливої релігії. Євангелія повинна проголошуватися і прийматися особисто. Простої згоди недостатньо. Істину необхідно прийняти розумом і серцем; той, хто приймає її, повинен утвердитися в ній і наполегливо передавати іншим отримані знання. Істину потрібно втілювати в усіх аспектах життя, міцно тримаючись Євангелії: *"Якою спасаєтеся, коли дотримуєте слово таким, яким я вам його сповістив; якщо ж ні, – ви повірили надаремно" (1 до коринтян 15:2).*

Існує сповідання віри, яке настільки просякнуте людськими природними рисами характеру, що втратило силу спасати, втративши свою відмінну характеристику – подобу Христові. Хоча ви стверджуєте, що багаті, у результаті ви знайдете себе нещасними, бідними, сліпими та голими. Коли віра непостійна і спосіб життя не відповідає вченню Христа, ваша віра – марна. Ваше серце повинно містити або скарби добра, або скарби зла. З доброго скарбу серця той, хто приймає істину, дає добрі плоди. А той, хто стверджує, що вірує, але не живе згідно зі своєю вірою, породжує зло, яке ранить, бентежить і руйнує.

Я прошу тебе, мій брате, не будь розумом як дитя, але чини як дитя, яке живе за Божим Словом. Христос говорить: *"Чому Мене кличете: Господи, Господи! – а не робите того, що Я кажу?"* Послідовність нашої поведінки в словах, у терпінні та лагідності свідчить про присутність

Христа в серці. Візьми себе в руки, брате мій, і крок за кроком невпинно йди вперед, щоб стати переможцем». – *Рукописи. – Т.9. – С.213, 214.*

б. Як Павло описує своє покликання?

До колосян 1:24, 25: «[24]Тепер я радію в моїх стражданнях за вас і доповнюю недостатність Христових страждань у моєму тілі задля Його тіла, яким є Церква. [25]Я став її служителем за Божим дорученням, яке було дане мені щодо вас, аби виконати Боже Слово». ***2 до коринтян 11:28-30:*** «[28]Крім цього зовнішнього, налягають на мене щоденні турботи за всі Церкви. [29]Якщо хто хворий, то хіба я не хворію? Якщо хто спокушається, то я хіба не палаю? [30]Коли вже маю хвалитися, то буду хвалитися своєю неміччю».

«Черпайте мужність із досвідів апостола Павла. Він мав безліч випробувань. Він був невтомним працівником, постійно подорожував, іноді негостинними краями, іноді – морем, серед бур і штормів. Його доля була набагато важчою за нашу, бо мандрівники того часу не мали тих зручностей, які існують сьогодні. Але Павло не дозволяв нічому перешкоджати йому в його роботі». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1106.*

4. Хоча людина може сповідувати Христа, яка зневага підриває справжню віру в Нього?

5. ТАЄМНИЦЯ В ДІЇ

Чт, 29 жовт.

а. Яким лише чином християни можуть втілити в житті живу Євангелію, якою ми покликані ділитися з іншими?

До колосян 1:27-29: «[27]Бог забажав показати їм, яке багатство слави є в цій таємниці між язичниками, – тобто Христос у вас, надія слави! [28]Його ми проповідуємо, переконуючи кожну людину й навчаючи кожну людину з усією мудрістю, аби зробити кожну людину досконалою в [Ісусі] Христі. [29]І для цього я відчайдушно працюю, борючись Його силою, яка могутньо діє в мені».

«Силою Христа люди розривають кайдани гріховної звички. Вони відмовляються від егоїзму. Богохульний стає шанобливим, п'яниця – тверезим, розпусний – цнотливим. Душі, які мали подобу сатани, змінюються на образ Божий. Така зміна – чудо із чудес. Викликана Словом зміна є однією з найглибших таємниць Слова. Ми не можемо зрозуміти її, ми тільки можемо вірити словам Святого Письма: *"Христос у вас, надія слави!"*». – *Дії апостолів. – С.476.*

«Існує потреба в освячених, самовідданих людях, які не злякаються випробувань і відповідальності; людей мужніх і правдивих, у серцях котрих живе Христос – *"надія слави"*. Вони "проповідують слово" вустами, яких торкнувся священний вогонь. Через брак таких працівників Божа справа втрачає силу, а фатальна омана, як смертоносна отрута, розкладає моральність та руйнує надії більшої частини людства». – *Дії апостолів. – С.507.*

«Якщо Христос, *"надія слави",* перебуває у вашому серці, то у вас більше не виникне бажання стежити за іншими, виставляючи напоказ їхні помилки. Замість того щоб звинувачувати або осуджувати, ви будете допомагати, благословляти і спасати. Щодо тих, хто помиляється, ви керуватиметесь настановою: сам себе доглядай, щоб не спокусився і ти *(див. До галатів 6:1).* Ви пригадаєте, як часто помилялися самі й як важко вам було знову повернутися на шлях правди. Ви не штовхнете свого брата до ще більшої темряви, але, маючи до нього співчуття, попередите його про небезпеку, котра йому загрожує.

Хто часто дивиться на Голгофський хрест, пам'ятаючи про те, що його гріхи привели туди Спасителя, той ніколи не буде намагатися визначити ступінь своєї вини порівняно з виною інших. Така людина не сяде в крісло судді, щоб виносити вироки. У тих, хто перебуває під тінню Голгофського хреста, не може бути ні духу критики, ні самозвеличення». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.128.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 30 жовт.

1. Яке бажання Павла стосовно колосян ми повинні застосувати до себе сьогодні?
2. Як Святе Письмо звеличує Христа як Творця всього?
3. Чому необхідне правильне розуміння природи Христа?
4. Хоча людина може сповідувати Христа, яка зневага підриває справжню віру в Нього?
5. Чому сьогодні нам так необхідно, щоб Христос був у нас, "надія слави"?

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ

7 листопада 2026 року

ДЛЯ ВИДАВНИЧОГО ВІДДІЛУ ГК

Протягом останніх років у першу суботу листопада ви звикли читати в цьому уроці звернення, що містять деякі цитати з Духа Пророцтва щодо розповсюдження літератури, і особливо наголошують на необхідності розширення цієї справи, що є цілком доречним і своєчасним.

Однак цього разу ми хотіли б поділитися з вами деякою інформацією для кращого розуміння цієї потреби.

Кілька років тому ми друкували 10 000 Суботніх біблійних уроків англійською мовою (які були доступні нам за оптовою ціною за умови великого тиражу). У даний час ця кількість зменшилася приблизно до 2 000 екземплярів, що, на жаль, пов'язано зі значно більшою собівартістю виробництва кожного екземпляра. Це скорочення обсягу друку відбулося через зручність, яку пропонують безкоштовні онлайн-додатки (це, з іншого боку, звичайно, є благословенням технологічного прогресу).

Відповідно до світової тенденції, Генеральна Конференція інвестувала кошти у додаток, у якому ви можете вивчати Суботні біблійні уроки своєю рідною мовою. У даний час вони доступні 22 мовами, а також є посилання на минулі уроки англійською мовою. Ви можете знайти цю програму в Google Play Store та Apple App Store під назвами «Sabbath Bible Lessons», «Church Hymnal» або «sdarm». Додаток також надає доступ до дитячих уроків та журналу «Тиждень молитов».

Наш веб-сайт «sdarm.org» надає вам доступ до минулих уроків і в даний час пропонує Суботні біблійні уроки 53 мовами. Ми визнаємо і високо цінуємо самовіддану працю наших добровільних перекладачів. Те, що ці уроки доступні онлайн, безумовно, чудово – і ми дійсно дякуємо Богові за технології.

Однак вірно й те, що це не замінює всесвітньої потреби в друкованих матеріалах!

Видавничий відділ Генеральної Конференції надсилає безкоштовні друковані екземпляри Суботніх біблійних уроків, журналу «Вісник Реформації» та «Молодіжний вісник» більш ніж у 30 місій по всьому світові. Це означає, що дані відправки, як і сам друк, субсидуються за рахунок пожертвувань, що збираються кожного листопаду. Вже на перший погляд можна зробити висновок, що цих пожертвувань недостатньо для покриття всіх витрат.

Цієї суботи, будь ласка, заздалегідь сплануйте свої пожертвування на літературне служіння, щоб з його допомогою ми могли зробити все можливе для того, щоб ця звістка була донесена до більшої кількості людей!

Видавничий відділ Генеральної Конференції

Зміцнені Спасителем

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Отже, як ви прийняли Господа Ісуса Христа, так і ходіть у Ньому; будьте вкорінені й збудовані в Ньому, зміцнюйтеся вірою, як ви навчилися, переповнюючись [у Ньому] подякою» *(До колосян 2:6, 7).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.290-302.

«У вас є Зразок – Христос Ісус; ідіть Його слідами, і ви будете підготовлені зайняти будь-яку посаду, до якої будете покликані». – *Основи християнського виховання. – С.303.*

1. НАДІЙНЕ ДЖЕРЕЛО

Нд, 1 лист.

а. У епоху, коли є так багато інформації, де апостол закликає нас шукати відповіді?

До колосян 2:1-4: «[1]Хочу, щоб ви знали, яку велику боротьбу я маю за вас і за тих, хто [перебуває] у Лаодикії, і за всіх тих, котрі не бачили мого тілесного обличчя. [2]Хай утішаться їхні серця, з'єднавшись у любові для всього багатства повноти розуміння і для пізнання таємниці Бога [і Отця та] Христа, [3]в Якому заховані всі скарби премудрості й пізнання. [4]Кажу це, щоб ніхто вас не звів хитрими доказами».

«Мені дано повеління сказати нашому народові: необхідно слідувати за Христом. Не забуваймо, що Він повинен залишатися нашим зразком у всьому. Ми можемо впевнено відкидати ідеї, які не знаходять підтвердження в Його вченні. Я звертаюся до наших служителів: переконайтеся, що ваші стопи затверджені на основі вічної істини. Остерігайтеся слідувати пориву, називаючи його Святим Духом. Деяким одновірцям загрожує небезпека щодо цього. Я закликаю їх бути здоровими у вірі, здатними дати звіт у своїй надії всім, хто цього вимагає». – *Свідоцтва для церкви. – Т.8. – С.296.*

«Ми наближаємося до кінця часу, і нам у жодному разі не можна слідувати світським смакам і звичаям, навпаки, треба прагнути мати Божий розум, слухати, що говорить Святе Письмо, а потім жити згідно зі світлом, яке Бог дає нам. Наші схильності, наші звичаї та звички не повинні панувати над нами. Боже слово – ось наше мірило». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.506.*

б. За які цінні чесноти апостол особливо хвалить віруючих у Колосах?

До колосян 2:5: «Бо хоч я і далеко від вас тілом, але духом я з вами; і радію, спостерігаючи за вашим порядком і твердістю вашої віри в Христа».

1. Чому для мене важливо дорожити тими уроками, які я отримую зі Святого Письма?

2. НАВЧАЮЧИСЬ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

Пн, 2 лист.

а. Яким чином нам слід зростати на кожному етапі нашого християнського шляху і як це має спрямовувати нас у вихованні майбутнього покоління?

До колосян 2:6, 7: «[6]Отже, як ви прийняли Господа Ісуса Христа, так і ходіть у Ньому; [7]будьте вкорінені й збудовані в Ньому, зміцнюйтеся вірою, як ви навчилися, переповнюючись [у Ньому] подякою».

«Найкраще виховання, яке можна дати дітям та молоді, – це те, що більш за все стосується майбутнього, безсмертного життя. Таке виховання мають давати благочестиві батьки, віддані вчителі та церква, щоб молоді люди, у свою чергу, могли стати ревними місіонерами як на батьківщині, так і на зарубіжних полях. Їх необхідно старанно навчати істин Біблії, щоб вони стали стовпами церкви, захисниками істини, укоріненими та затвердженими у вірі. Вони повинні знати, у що вірять, і мати такий досвід у духовних справах, щоб ніколи не зрадити священну довіру. Молодь слід виховувати настановою та прикладом у розумінні того, що вони є слугами Бога, вісниками милості, готовими до кожного доброго слова та справи, щоб бути благословенням для тих, хто перебуває на межі загибелі». – *Основи християнського виховання. – С.231.*

б. З огляду на сучасний світський спосіб мислення, про яку життєво важливу перспективу нам необхідно постійно пам'ятати?

До колосян 2:8: «Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією і пустим обманом людських переказів, згідно з принципами світу, а не за Христом»; ***1 до коринтян 3:19:*** «Адже мудрість цього світу є безумством у Бога. Як написано: Він ловить премудрих у їхніх хитрощах».

«Наймудріший інтелект світу, якщо він не освічений Божим Словом, збентежиться і зіб'ється з дороги, намагаючись дослідити справи

науки та одкровення. Творець і Його справи знаходяться поза межами обмеженого розуміння, і люди роблять висновок, що оскільки вони не можуть пояснити Божих шляхів і дій природними причинами, біблійна історія є недостовірна. Багато хто настільки прагне відсторонити Бога від здійснення Його суверенної волі і влади в установленому порядку Всесвіту, що применшують людину – вінець Його творіння, найблагороднішe з усього, що Він створив. Філософські теорії та припущення можуть змусити нас повірити в те, що людина формувалася поступово не лише з первісного стану, але з найнижчих форм створених тварин. Вони принижують гідність людини, тому що не дають місця дивовижній Божій силі.

Бог просвітив людські розуми і злив потік світла на світ через відкриття у мистецтві та науці. Але ті, хто розглядають це просто з людської точки зору, безсумнівно, дійдуть неправильних висновків. Терни помилок, скептицизму та невір'я замасковані в одяг науки і філософії. Сатана винайшов цей метод, щоб відвести людей від Живого Бога, від істини та релігії». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.906.*

2. Назвіть деякі приховані небезпеки, з якими стикаються люди під час здобуття світської вищої освіти.

3. АБСОЛЮТНИЙ СПАСИТЕЛЬ

Вт, 3 лист.

а. Що ми повинні усвідомлювати стосовно природи Христа?

До колосян 2:9: «Адже в Ньому тілесно перебуває вся повнота Божества».

«Дивовижне, чудове поєднання людини і Бога!.. Вічне Слово погодилося стати тілом! Бог став людиною! Це була дивовижна смиренність». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1127.*

«Христос не міг прийти на цю землю у славі, яку Він мав у Небесних дворах. Гріховні людські істоти не змогли б витримати Його присутності. Він приховав Свою Божественність під покровом людської природи, але Він все ж таки не розлучився зі Своєю Божественністю. Спаситель, Котрий мав Божественно-людську природу, прийшов, щоб стати на чолі грішного людства і розділити їхні переживання від дитинства до зрілості.

Христос не змінював Свою Божественну природу на людську; однак Він зодягнув Свою Божественність у людську природу.

Будьте уважні, надзвичайно уважні в тому, що ви говорите про людську природу Христа. Не представляйте Його перед людьми як людину зі схильностями до гріха. Він є другим Адамом. Перший Адам

був створений чистою, безгрішною особистістю, без плям гріха; він був створений на Божу подобу. Він міг упасти, і він упав, порушивши Закон. Через гріх наступні покоління народжувалися з уже властивими їм природженими схильностями до непослуху. Але Ісус Христос був Єдинородним Божим Сином, Він прийняв на Себе людську природу і був спокушений у всьому, у чому людська природа може бути спокушена. Він міг згрішити, міг впасти, але навіть на жодну мить у Ньому не з'явилася схильність до гріха». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1128.*

б. Що відкриває могутню, вседостатню силу Христа спасти нас?

До колосян 2:10: «І ви в Ньому маєте повноту. Він – Голова всякого начальства та влади».

«Своїм послухом усім Божим заповідям Христос звершив викуплення людей. При цьому Він не залишив Свою Божественну природу, але прийняв людську до Себе. Таким чином Він узяв від Себе і дав людству можливість жити. Робота викуплення полягає в тому, щоб привести людство до Христа, привести людський рід до єдності з Божеством. Христос прийняв людську природу, щоб люди могли стати одне з Ним, як і Він одне з Отцем, щоб Бог міг любити людину, як Він любить Свого Єдинородного Сина, і люди змогли стати учасниками Божественної природи і вдосконалитися в Ньому…

Цей союз символічно представлений єдністю виноградної лози та її гілок. Смертна людина об'єднана з людською сутністю Христа. Через віру людська природа уподібнюється до природи Христа. У Христі ми стаємо одне з Богом». – *Вибрані вісті. – Кн.1. – С.250, 251.*

3. Як знання природи Христа допомагає нам ставати кращими людьми?

4. СПОГЛЯДАЮЧИ БОЖІ МЕТОДИ

Ср, 4 лист.

а. Опишіть, який досвід символізує хрещення.

Від Луки 3:16: «Іван відповідав усім, кажучи: Я хрещу вас водою, але йде дужчий від мене, Якому я не гідний розв'язати ремінців Його взуття; Він буде хрестити вас Духом Святим і вогнем»; ***До колосян 2:11-13:*** «[11]В Ньому ви були обрізані нерукотворним обрізанням, скинувши в Христовому обрізанні тіло плоті. [12]Поховані з Ним через хрещення, ви воскресли разом з Ним через віру в силу Бога, Який воскресив Його з мертвих. [13]І вас, які були мертві в переступах і в "необрізанні" вашого тіла, Він оживив вас разом із Собою, простивши нам усі переступи».

«Хрещення – це урочисте зречення світу. Люди, які хрестяться в триєдине ім'я Отця, Сина і Святого Духа на початку свого християнського життя, публічно заявляють, що вони відмовляються служити сатані і стають членами царської сім'ї, дітьми Небесного Царя. Вони підкоряються наказу: *"Вийдіть з-поміж них і відділіться… і до нечистого не доторкайтеся"*». *– Свідоцтва для церкви. – Т.6. – С.91.*

«Господь готує Своїх дітей до життя на Небі. Недоліки характеру, впертість, егоїстичне ідолопоклонство, дух критики і пошуку недоліків, ненависть до ближніх і любов до суперечок викликають Божий гнів і повинні бути усунуті з-поміж народу, котрий дотримується Божих Заповідей… Бог посилатиме Своїм дітям докори та застереження доти, доки вони перебуватимуть на цій землі. *– Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.180.*

б. Що нам слід розуміти щодо постанов, прибитих до хреста?

До колосян 2:14, 15: «[14]Знищивши розписку стосовно нас, яка [своїми] приписами була проти нас, Він забрав її з-поміж нас і прибив до хреста. [15]Скинувши начальства і влади, Він відважно викрив їх і переміг у Собі».

«Після спорудження намету Бог спілкувався з Мойсеєм із хмари слави, що перебувала над престолом благодаті, й дав йому точні вказівки щодо системи жертвоприношення і форм служіння у Святині. Саме таким чином Мойсей отримав церемоніальний закон і записав його у спеціальну книгу. Різниця була у тому, що Закон Десяти Заповідей, проголошений на Синаї, Бог записав власноручно на кам'яних таблицях, які свято зберігалися в ковчезі.

Багато хто намагається звести ці дві системи в одну; вдаючись до віршів, у яких йдеться про церемоніальний закон, ці люди силкуються довести, що моральний Закон скасований; але це ні що інше, як спотворення Святого Письма. Розбіжність між двома системами велика й очевидна. Церемоніальний закон складався з прообразів, які вказували на Христа, Його жертву і священство. Євреї повинні були виконувати всі ритуали закону з його жертвами й обрядами доти, доки прообраз не зустрінеться з реальністю, що стало можливим через смерть Христа, – Божого Агнця, Який узяв на Себе гріхи всього світу. Відтоді всі жертвоприношення припинилися. Саме цей закон Христос *"забрав… з-поміж нас і прибив до хреста" (До колосян 2:14).* Але про Божий Закон Десяти Заповідей псалмоспівець говорить: *"Господи, Твоє слово навіки незмінне на небесах" (Псалом 119:89)*». *– Патріархи і пророки. – С.364, 365.*

4. Що мені необхідно зрозуміти про написане в *Посланні до колосян 2:14, 15*?

а. На противагу суботі, сьомому дню з Десяти Заповідей *(Вихід 20:8-11)*, у якому іншому контексті слово «субота» також уживається в *Посланні до колосян 2:16, 17*? Поясніть різницю.

До колосян 2:16, 17: «[16]Тому хай ніхто не судить вас за їжу чи за напій, чи за участь у святі, чи за новомісяччя, чи за суботи, [17]адже це – тінь майбутнього, а тіло – Христове»; ***Левіти 23:37-39:*** «[37]Ось такі Господні свята, в які скликатимете святі збори, щоб приносити Господу вогняні жертви: всепалення, хлібні жертви та жертви возливання щодня – [кожну] в належний день. [38][Це], крім Господніх субот, крім ваших дарів, крім усіх ваших обітниць та крім ваших добровільних жертв, які ви даватимете Господу. [39]Тож п'ятнадцятого дня сьомого місяця, коли [закінчите] збирати врожай землі, протягом семи днів відзначатимете Господнє свято. Першого дня відпочинок і восьмого дня відпочинок»; ***До євреїв 10:1-4:*** «[1]Адже Закон, маючи тінь майбутніх благ, а не сам образ речей, не може ніколи тими самими жертвами, які щороку постійно приносяться, зробити досконалими тих, які приходять. [2]Інакше вони перестали б приноситися, бо в тих, які здійснюють служіння і які раз очистилися, не було би більше жодного усвідомлення гріхів. [3]Але в них – щорічне нагадування про гріхи, [4]оскільки неможливо, щоб кров телят і козлів усувала гріхи».

«Павло намагався спрямувати думки своїх слухачів до великої Жертви за гріх. Він указав на жертви, котрі були прообразом майбутніх благ, а потім представив Христа як виконання усіх цих прообразів. Усі обряди вказували на Нього як на єдине Джерело життя й надії для грішника. Святі мужі давнини спасалися вірою в Кров Христа. Дивлячись на передсмертні муки жертовних тварин, вони через віки споглядали Божого Агнця, Котрий мав узяти на Себе гріх світу». – *Дії апостолів. – С.424.*

б. Наведіть приклади того, про що попереджає Павло у *Посланні до колосян 2:18-23.*

До колосян 2:18-23: «[18]Хай ніхто вас не зводить удаваною покорою і служінням ангелам, вдаючись до того, чого не бачив, безпідставно пишаючись своїм тілесним розумом, [19]не тримаючись Голови, від Якої все тіло єднається і зміцнюється суглобами та зв'язками, зростає Божим ростом. [20]Отже, якщо ви з Христом померли для принципів світу, то навіщо, подібно до тих, хто живе у світі, дотримуєтеся приписів: [21]не бери, не їж, не доторкайся? [22]Адже все це при вживанні нищиться, згідно з людськими заповідями та вченнями. [23]Воно має вигляд мудрості в самовільному служінні, в покорі, в недбалості про тіло, але не має якогось значення, – хіба що для тілесного задоволення».

«Учителі спіритизму підходять до вас із приємними манерами, щоб зачарувати і звабити вас, і якщо ви слухатимете їхні байки, ворог правди введе вас в оману і ви неодмінно втратите свою нагороду. Якщо ви піддаєтеся звабливому впливу великого спокусника, він отруює ваш розум, смертоносна отрута підриває і руйнує вашу віру в те, що Христос – Божий Син, і ви перестаєте покладатися на заслуги Його пролитої Крові. Люди, обмануті цією філософією, втрачають свою нагороду через сатанинські спокуси. Вони покладаються на власні заслуги, виявляють добровільне смирення, навіть йдуть на якісь жертви і принижують себе, починаючи вірити будь-якій брехні, приймаючи найабсурдніші теорії від тих, кого вважають своїми дорогими друзями. Сатана настільки засліплює їх і спотворює їхнє судження, що вони не бачать зла і лукавства та приймають настанови, які нібито походять від їхніх померлих друзів, котрі тепер стали ангелами у вищих сферах». – *Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.297, 298.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 6 лист.

1. Чому для мене важливо дорожити тими уроками, які я отримую зі Святого Письма?
2. Назвіть деякі приховані небезпеки, з якими стикаються люди під час здобуття світської вищої освіти.
3. Як знання природи Христа допомагає нам ставати кращими людьми?
4. Що мені потрібно зрозуміти про написане в *Посланні до колосян 2:14, 15*?
5. Про яку суботу говорить Павло у *Посланні до колосян 2:16, 17*?

Відображаючи вічність

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Думайте про горішнє, – не про земне» *(До колосян 3:2).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.92-94, 350-359;
Вісті для молоді. – С.102-118.

«Якби ви так само вправно й старанно використовували свої здібності для спасіння душ і поширення істини серед тих, хто перебуває в темряві, як ви використовуєте їх для здобуття прибутку та примноження земних статків, у вас було б багато зірок у вінці вашої радості в Царстві слави». – *Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.358.*

1. ЗБЕРІГАЮЧИ ЗОСЕРЕДЖЕНІСТЬ

Нд, 8 лист.

а. На чому повинен бути зосереджений кожен, хто присвятив себе Христові?

До колосян 3:1: «Отже, коли ви з Христом воскресли, то шукайте горішнього – того, де Христос сидить праворуч Бога».

«Ми воскресли з Христом. Христос – наше життя. Завдяки Його милості та благодатній любові ми вважаємося обраними, усиновленими, прощеними та виправданими. То ж величаймо Господа!». – *Вибрані вісті. – Кн.2. – С.245.*

«Не питай поради у свого "я". Гординя, себелюбство, марнославство, жадібність, любов до світу, ненависть, недовіра, ревнощі, злі підозри – все це повинно бути пригнічене і принесене у жертву раз і назавжди. Коли Христос з'явиться, вже не буде часу виправити це зло і морально приготуватися до Його Приходу. Предметом наших роздумів, досліджень та серйозних питань повинно бути: "Що нам робити, щоби спастися? Якою повинна бути наша поведінка, щоб нам отримати Боже схвалення?"

Коли лукавий спокушає вас нарікати, осуджувати, дратуватися, ранити оточуючих і вашу власну душу, нехай з глибини вашої душі пролунає серйозне, тривожне запитання: "Чи зможу я постати перед Божим престолом без пороку?" Тільки непорочні будуть там. Жодна людина не буде взята на Небо, доки її серце сповнене світським сміттям. Кожен недолік характеру повинен бути усунений, кожна пляма видалена Кров'ю Христа, що очищає, всі неприємні й погані риси характеру виправлені». – *Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.705.*

1. Що часто свідчить про те, що ми все ще маємо земний спосіб мислення?

а. Який свідомий вибір ми повинні постійно робити, щоб забезпечити своє спасіння?

До колосян 3:2, 3: «[2]Думайте про горішнє, – не про земне. [3]Адже ви померли, і ваше життя поховане з Христом у Бозі»; ***Об'явлення 3:11:*** «Я незабаром приходжу. Тримайся ж того, що маєш, щоб ніхто не забрав твого вінця».

«Наш розум формується відповідно до того, на чому зосереджені наші думки, і якщо ми думаємо про земне, то не зможемо сприйняти Небесне. Ми отримаємо велику користь, якщо розмірковуватимемо про милість, доброту і Божу любов, але зазнаємо величезних втрат, розмірковуючи про земне і минуще. Ми дозволяємо турботам, нещастям, труднощам привертати наші думки до земного, а потім робимо з мухи слона…

Тимчасове не повинно поглинати всю нашу увагу і займати наші думки настільки, що вони будуть зосереджені на земному. Нам слід тренувати, дисциплінувати і виховувати наш розум, щоб наші думки були спрямовані до Небесного і щоб ми розмірковували про вічне і невидиме, що сприймається духовним зором. Споглядаючи Невидимого, ми можемо отримати силу розуму і бадьорість духу». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1100.*

б. Який високий привілей пропонується кожному послідовникові Христа? Як ми можемо активно скористатися ним?

До колосян 3:4: «Коли з'явиться Христос – ваше життя, тоді й ви з'явитеся з Ним у славі»; ***1 Івана 3:2, 3:*** «[2]Улюблені! Тепер ми – Божі діти, але ще не виявилося, що будемо. Знаємо, що коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього, адже побачимо Його таким, який Він є. [3]І кожний, хто має цю надію на Нього, очищає себе, як і Він чистий».

«Наше життя повинно бути поховане з Христом у Бозі, і хоча *"ще не виявилося, що будемо", "коли з'явиться Христос – наше життя", "будемо подібні до Нього, адже побачимо Його таким, який Він є" (2 Івана 3:2).* Царська гідність християнського характеру сяятиме, як сонце, і промені світла від імені Христового відбиватимуться на тих, хто очищає себе, як і Він чистий. Привілей бути Божими синами та дочками коштує дуже недорого, навіть якщо заради цього нам доведеться пожертвувати всім, у тому числі й самим життям.

Мій любий брате, тобі необхідно поставити мету стати людиною за Божим серцем. Якщо інші говорять і роблять те, що не відповідає християнським нормам, це не повинно бути виправданням для тебе. Ти стоятимеш перед Суддею всієї землі не для того, щоб нести відповідальність за когось, а щоб відповідати за себе. На нас лежить особиста

відповідальність, і жодні вади характеру іншої людини не можуть навіть у найменшій мірі виправдати нашу провину, бо Христос, живучи непорочним життям, дав нам у Своєму характері досконалий зразок, бездоганне життя…

Ми зазнаватимемо численних спокус, бо вони повинні перевірити нашу прихильність до Христа під час нашого земного випробувального терміну. Це процес, що очищає, він виявляє, що у нас на серці. Немає гріха в тому, що у нас з'являються спокуси; гріх виникає лише тоді, коли ми поступаємося їм». – *Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.357, 358.*

2. Як я можу краще розставляти пріоритети, щоб зосередити свою увагу на підготовці до зустрічі з Ісусом?

3. НОВА ЛЮДИНА

Вт, 10 лист.

а. Приліплюючись до Христа, що ми повинні умертвити, і яким чином це можливо?

1 Петра 2:11: «Улюблені, благаю вас, як чужинців і мандрівників, стримуватися від тілесних пожадливостей, які воюють проти душі»; ***До колосян 3:5-8:*** «[5]Тому умертвіть [ваші] земні члени: **розпусту**, нечистоту, пристрасть, потяг до зла і жадобу до наживи, що є ідолослужінням. [6]Через це приходить гнів Божий на неслухняних синів, [7]між якими й ви колись ходили, як жили між ними. [8]Нині ж і ви відкиньте оте все: гнів, лють, злобу, богозневагу, безсоромні слова з ваших уст».

«Апостол закликає нас утримуватися від тілесних пожадливостей, що повстають на душу. Будь-який спотворений смак стає саме такою пожадливістю, що повстає на душу. Якщо потурати своєму апетитові на шкоду здоров'ю, це може призвести до душевної недуги. Пожадливість, про яку говорить апостол, не обмежується лише порушенням сьомої заповіді; будь-яке потурання своєму смакові, що підриває сили та здоров'я, є пожадливістю, що повстає на душу…

Тобі необхідно розвивати самовладання. Урок, який тобі слід було засвоїти ще в юні роки, доведеться засвоювати зараз. Дисциплінуй себе, щоб померти для свого "я" та підкорити свою волю волі Христа». – *Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.215.*

«Коли християнин дає обітницю під час хрещення, йому обіцяна Божественна допомога. Отець, Син і Святий Дух готові діяти на його користь. Бог дає йому Небесні засоби та сили, щоб він міг стати переможцем. Його власні сили невеликі, але Бог Всемогутній, і Він є його Помічником. Щодня він має приносити свої потреби до престолу благодаті. Через віру і довіру, користуючись дарованими Богом засобами, він може стати більш ніж переможцем». – *Наше найвище покликання. – С.157.*

б. Коли серце оновлене, як це проявляється в наших словах?

До колосян 3:9, 10: «[9]Не кажіть неправди одне одному, скиньте із себе стару людину з її вчинками [10]й зодягніться в нову, яка оновлюється для пізнання образу Того, Хто її створив».

«Усі вчинки християнина повинні бути ясними, як сонячне світло. Істина походить від Бога; неправда в будь-якій із багатьох своїх форм походить від лукавого; і кожний, хто ухиляється від правди, підпадає під владу лукавого. Однак не легко говорити чисту правду. Та й неможливо говорити правду, не знаючи її; а як часто упередження, односторонність поглядів, брак знання, хибне судження заважають зрозуміти те, з чим ми маємо справу! Ми не зможемо говорити правду, якщо наші думки не перебувають під постійним керівництвом Того, Котрий є Істиною». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.68.*

«Сатана торжествував, оскільки йому вдалося спотворити в людині образ Божий. Але Ісус прийшов, щоб відродити в ній образ Творця. Ніхто, крім Христа, не може відновити характер, зіпсований гріхом. Він прийшов, щоб вигнати демонів, які підкорили собі волю людини. Божий Син з'явився на нашій планеті, щоб піднести людину із пороху гріха і відновити за Своїм Божественним образом зіпсутий беззаконням характер людини, надавши йому красу Своєї слави». – *Бажання віків. – С.37, 38.*

3. Чому Ісус бажає, щоб мої думки та дії відповідали вищому духовному рівню?

4. УНІКАЛЬНИЙ НАРОД

Ср, 11 лист.

а. Опишіть Божу звістку, звернену до всього створеного Ним людства.

Дії 17:24, 26, 27: «[24]Бог, Який створив світ і все, що в ньому, будучи Господом неба і землі, не живе в рукотворних храмах… [26]Створив Він з одного весь людський рід, щоби жив по всій поверхні землі, визначивши заздалегідь окреслені пори та межі їхнього проживання, [27]щоб шукали Бога: може, відчують Його і знайдуть, бо ж недалеко Він від кожного з нас»; ***До колосян 3:11:*** «Де немає ні грека, ні юдея, ні обрізання, ні необрізання, ні варвара, ні скіфа, ні раба, ні вільного, але все й у всьому – Христос».

«[Христос] бачив людство, що погрузло в бідах і гріхах. Він знав, що люди були вкрай розпусні, зіпсуті, вони плекали найогидніші пороки. Ангели дивувалися, що Христос береться за таку, начебто, зовсім безнадійну справу. Вони дивувалися, як Бог міг взагалі терпіти такий грішний рід. Вони не бачили навіть підстав для любові. Але *"так полюбив Бог світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне" (Від Івана 3:16).*

Христос прийшов на цю землю зі звісткою благодаті та прощення. Він заклав основи релігії, якою юдеї і язичники, чорні і білі, вільні і раби об'єднуються у єдине братство, визнане в Божих очах як абсолютна рівність. Спаситель має безмежну любов до кожної людини. Він бачить у кожному можливість виправлення. З Божественною енергією та надією Він вітає всіх, за кого Він віддав Своє життя. У Ньому вони можуть жити життям, сповненим добрих справ і силою Святого Духа». – *Свідоцтва для церкви. – Т.7. – С.225.*

б. Назвіть кілька способів, за допомогою яких наша мова та вчинки можуть показувати вищий рівень християнства, ніж зазвичай спостерігається.

До колосян 3:12-14: «[12]Отже, зодягніться, як обрані Богом, святі й улюблені, у щире милосердя, доброту, покірність, лагідність, довготерпіння, [13]вибачаючи і прощаючи одне одному, коли хто проти кого має [якусь] скаргу. Як Христос простив вам, так само й ви [робіть]. [14]А понад усе – любов; вона – зв'язок досконалості».

«Якщо брат явно грішить, не шепочіть про його гріх іншому, але з любов'ю до брата, з милосердям і співчуттям вкажіть йому на його гріх, а далі нехай він вирішує це з Господом. Ви виконали свій обов'язок, і не ваша справа виносити вирок.

Для вас стало звичною справою осуджувати брата і зберігати до нього осудливе ставлення. Ви виявляєте Божу ревність, але не розумну. Якби кожен виправив своє серце, то міг би з глибини душі свідчити про Бога на загальних братських зібраннях, і невіруючі люди були б глибоко зворушені таким щирим свідченням. Божий Дух відкрив би їхнім серцям, що ви Божі діти. Наша любов одне до одного має бути явною для всіх – тоді вона почне справляти сильний вплив…

Візьміться за справу, кожен окремо; будьте ревні й покайтеся; і після того, як усі відомі вади будуть виправлені, повірте, що Бог приймає вас. Не перебувайте у стані смутку, але довіртеся Богові та Його слову». – *Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.165.*

4. Чому обговорення расових відмінностей не є доречним для істинних християн?

5. ПРИЄМНА МЕЛОДІЯ

Чт, 12 лист.

а. Назвіть деякі благородні чесноти справжнього життя у Христі в сучасному жорстокому світі.

До колосян 3:15-17: «[15]Нехай перебуває у ваших серцях мир Христа, до якого ви були покликані в одному тілі, й будьте вдячні. [16]Слово Христове нехай перебуває у вас щедро, в усякій мудрості. Навчайте і застерігайте самі себе, з вдячністю співаючи Богові у своїх серцях

псалми, прославлення, духовні пісні. [17]І все, що тільки робите, – словом або ділом, – усе [робіть] в Ім'я Господа Ісуса, дякуючи через Нього Богові Отцеві».

«Забуваючи про свої труднощі й біди, віддаймо хвалу Богові за можливість жити для слави Його Імені. Нехай свіжі благословення кожного нового дня пробуджують хвалу в наших серцях за ці знаки Його любові й турботи. Розплющивши очі вранці, дякуйте Богові за те, що Він оберігав вас уночі. Дякуйте Йому за мир у вашому серці. Нехай вранці, вдень і вночі до Небес як приємні пахощі підноситься вдячність.

На запитання, як ви себе почуваєте, не намагайтеся пригадати й розповісти щось сумне, аби викликати співчуття. Не говоріть про те, що вам бракує віри, про свої печалі і страждання. Подібні слова приносять насолоду спокусникові. Розповідаючи про сумне і похмуре, ви прославляєте його. Ми не повинні затримувати свою увагу на великій силі сатани, якою він намагається перемогти нас. Часто ми віддаємо себе в його руки, бо говоримо про його силу. Розповідаймо краще про велику силу Бога, здатну об'єднати всі наші інтереси з Його інтересами. Говоріть про незрівнянну силу Христа, оповідайте про Його славу. Усе Небо зацікавлене в нашому спасінні. Ангели Божі – тисячі тисяч і десятки тисяч по десять тисяч – уповноважені служити тим, які мають успадкувати спасіння. Вони оберігають нас від зла, відтісняють сили темряви, що намагаються знищити нас. Хіба ми не маємо підстави бути вдячними навіть тоді, коли на нашому шляху з'являються явні труднощі?». – *Служіння зцілення. – С.253, 254.*

«Ісус Сам Своєю правою рукою кладе на голови переможців вінці слави. Для кожного викупленого є приготований вінець, на якому написане його "нове ім'я" *(Об'явлення 2:17),* а також слова: "Святиня Господу!". Кожний отримує гілку переможця і блискучі гуслі. Потім на знак ангелів подається тон, і кожна рука починає майстерно перебирати струни; народжується прекрасна мелодійна музика». – *Велика боротьба. – С.646.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 13 лист.

1. Що часто свідчить про те, що ми все ще маємо земний спосіб мислення?
2. Як я можу краще розставляти пріоритети, щоб зосередити свою увагу на підготовці до зустрічі з Ісусом?
3. Чому Ісус бажає, щоб мої думки та дії відповідали вищому духовному рівню?
4. Чому обговорення расових відмінностей не є доречним для істинних християн?
5. Яким чином я можу відображати небесну чистоту і святість у своїй мові та співі?

Сім’я та за її межами

ПАМ’ЯТНИЙ ВІРШ: «Будьте ж добрими один до одного, милосердними, прощаючи одне одному, як і Бог через Христа вам простив!» *(До ефесян 4:32).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.3. – С.527-540.

«Ми повинні мати Божого Духа, інакше згоди в родині не буде ніколи… Якщо один зробить помилку, інший виявить християнську вибачливість і не відвернеться, виявляючи холод у стосунках». – *Християнська родина. – С.118.*

1. ЗВЕРНЕННЯ ДО ЖІНОК

Нд, 15 лист.

а. Як дружина може сприяти прекрасній гармонії у своєму шлюбі?

Притчі Соломона 14:1: «Мудра жінка збудовує свій дім, а нерозумна своїми ж руками руйнує його»; ***До ефесян 5:33 (остання частина)***: «… дружина нехай боїться свого чоловіка»; ***До колосян 3:18***: «Дружини, слухайтеся своїх чоловіків, як личить у Господі».

«Стосунки між чоловіком і дружиною є найсвященнішими та найурочистішими». – *Рукописи. – Т.6. – С.43.*

«Багато чоловіків зупиняються на словах: *"Дружини, слухайтеся своїх чоловіків"*, – але ми прочитаємо продовження цього ж повеління: *"як це личить у Господі"*.

Бог вимагає, щоб жінка завжди мала Божий страх і споглядала Божу славу. Вона повинна цілковито підкорятися лише Господеві Ісусу Христу, Котрий викупив її як Свою дитину безмірною ціною власного життя. Бог дав їй сумління, котре вона не може опоганювати безкарно. Її індивідуальність не може поглинатися індивідуальністю чоловіка, бо вона є надбанням Христовим. Було б помилкою вважати, що вона має сліпо й беззастережно виконувати усі вказівки чоловіка, якщо знає, що не повинна завдати шкоди своєму тілу й духу, викупленим з-під влади сатани. Є Той, Котрий стоїть вище за чоловіка, – це її Викупитель, і коритися своєму чоловікові вона повинна так, як заповідав Бог – *"як це личить в Господі"*». – *Християнська родина. – С.116.*

«Дружина, яка має Дух Христа, буде обережною в словах, володітиме собою, буде слухняною і водночас почуватиме себе не рабинею, а другом і супутницею свого чоловіка». – *Християнська родина. – С.118.*

1. Опишіть гармонійний і здоровий баланс, який Бог передбачає для жінок.

а. Як жінки, котрі бояться Бога, повинні цінувати Його принципи поведінки, і як їхні сім'ї та громади можуть підтримувати і заохочувати їх у цьому?

1 Петра 3:1-6: «[1]Так само дружини: підкоряйтеся своїм чоловікам, аби і деякі з тих, хто не кориться Слову, були й без Слова полонені поведінкою дружин, [2]побачивши ваше чисте життя у пошані. [3]Нехай окрасою для них буде не зовнішнє, не заплітання волосся та навішування золота чи прикрашання одягу, [4]а прихована сердечна людина, в нетлінності лагідного і мовчазного духа, що є дорогоцінним перед Богом. [5]Адже так колись і святі жінки, котрі надіялися на Бога, прикрашали себе [тим], що підкорялися своїм чоловікам. [6]Так, Сарра слухалася Авраама, називаючи його паном, а ви – її діти, якщо робите добро і не боїтеся жодного залякування»; ***До филип'ян 2:14:*** «Усе робіть без нарікань і сумніву».

«У наших сім'ях і в наших громадах сьогодні плекаються ідоли, які справляють на нас той самий вплив, як і золотий бичок на Ізраїльтян. Чи народ досліджуватиме себе? Чи виконуватимуть пастирі свою роботу як вірні Божі вартові? Чи побачать вони своїх ідолів, яких вони плекають? Чи замисляться люди, які живуть звичайним життям, над тим, що вони повинні бути особливим народом, відокремленим від світу стилем одягу, мовленням, поведінкою? Чи побачать вони своє ідолопоклонство, як у дрібницях, так і у значних речах, чи зрозуміють, що це відокремлює їх від Бога? Коли їх викривають, їм соромно, але вони не каються». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.941.*

«Будь-який показний і екстравагантний одяг часто викликає хтиві бажання в серці тієї, хто його носить, і збуджує ниці пристрасті в серці того, хто на неї дивиться. Бог бачить, що руйнації характеру часто передує потурання гордості та марнославству в одязі». – *Поради щодо здоров'я. – С.602.*

«Мода – це богиня, яка керує зовнішнім світом і часто проникає в церкву. Церква повинна зробити своїм мірилом Боже Слово, і батьки зобов'язані свідомо підходити до цього питання. Коли вони бачать, що діти схильні до світської моди, їм треба, подібно до Авраама, рішуче ″заповідати своїм синам і домові своєму після себе дотримуватися Господньої дороги″. Замість того, щоб дозволити дітям об'єднуватися зі світом, допоможіть їм встановити зв'язок з Богом». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.499.*

«Щоб захистити Божих дітей від згубного впливу світу, а також сприяти їхньому фізичному і моральному здоров'ю, в нашому середовищі була введена реформа одягу. Вона мала стати благословенням, а не черговим рабським ярмом». – *Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.634.*

б. Що зміцнює церкву, щоб вона могла підтримувати благочестиві принципи та зберігати моральність у безбожному світі?

До Тита 2:1-5: «[1]Ти ж говори те, що відповідає здоровому вченню. [2]Щоб старші чоловіки були тверезі, поважні, помірковані, здорові у вірі, любові, терпеливості. [3]Старші жінки також [хай поводяться], як належить святим: щоб не були обмовницями, не піддавалися пияцтву, аби навчали добра [4]і вчили молодих любити чоловіків, любити дітей, [5]щоби були скромними, чистими, добрими господинями, корилися своїм чоловікам, аби не зневажалося Слово Боже»; ***Від Матвія 5:8:*** «Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать».

«Сестри мої, уникайте навіть видимості зла. У цей стрімкий вік, сповнений розпусти, ви не будете в безпеці, якщо не будете пильнувати. Доброчесність і скромність стали рідкістю. Я закликаю вас як послідовників Ісуса Христа, які сповідують високе та святе покликання, дорожити цим дорогоцінним та безцінним скарбом – скромністю; вона охоронятиме чесноту». – *Урочисте звернення. – С.151.*

2. Назвіть те, що відволікає від Бога і часто стає пасткою для душі.

3. ЗВЕРНЕННЯ ДО ЧОЛОВІКІВ

Вт, 17 лист.

а. Що повинен чітко усвідомлювати чоловік, коли приймає рішення одружуватися?

До колосян 3:19: «Чоловіки, любіть дружин і не будьте суворі до них».

«Якщо чоловіки вимагають від своїх жінок цілковитого підкорення, заявляючи, що жінки не мають права голосу в сім'ї й мусять виявляти тільки покірність, вони ставлять своїх дружин у положення, яке суперечить Святому Письму. Вдаючись до такого тлумачення, вони зневажають Божий задум щодо шлюбу. Таке пояснення робиться лише задля того, щоб виправдати деспотичне панування, на яке чоловіки не мають права. Читаємо далі: *"Чоловіки, любіть дружин і не будьте суворі до них" (До колосян 3:19).* Чому чоловік не повинен ставитися суворо до своєї дружини? Хоча він і бачить, що вона помиляється, має численні вади, та озлобленість духа не є засобом для усунення зла…

Проте Божий план не передбачав, щоб чоловік керував домівкою як голова, якщо він сам не підкоряється Христові. Щоб правильно показати ставлення Христа до церкви, чоловік має сам перебувати під керівництвом Христа». – *Християнська родина. – С.116, 117.*

«Багато чоловіків люблять своїх дружин, але вони занадто егоїстичні, щоб відкрито виявляти це кохання. У них є якесь хибне почуття власної гідності та гордість, і вони не виявляють свою любов ані словами, ані ділами. Багато чоловіків ніколи не здогадуються, як сильно їхні дружини прагнуть почути ніжні слова вдячності, які демонструють їхню подружню прихильність. Вони ховають своїх коханих і нарікають на Боже Провидіння, яке позбавило їхніх супутниць життя. Але якби вони зазирнули в таємні куточки серця своїх дружин, то зрозуміли б, що самі сприяли їхній передчасній смерті». – *Свідоцтва для церкви. – Т.3. – С.527, 528.*

б. Що спонукає чоловіка по-справжньому любити свою дружину і як його ставлення до неї впливає на його стосунки з Богом?

До ефесян 5:25, 33 (перша частина): «[25]Чоловіки, любіть [своїх] дружин, як Христос полюбив Церкву й віддав Себе за неї… [33]Тож кожний з вас нехай любить свою дружину, як себе самого…»; ***1 Петра 3:7:*** «Так само чоловіки: живіть [зі своїми дружинами] в порозумінні, [поводячись], немов з тендітною вазою, сповненою жіночості, виявляючи їм шану як співспадкоємцям благодаті життя, щоб не було перепон для ваших молитов».

«Нехай чоловіки дивляться на біблійний взірець і намагаються усвідомити значення символа, поданого у *Посланні апостола Павла до ефесян*, щоб зрозуміти ставлення Христа до церкви. Чоловік – представник Спасителя у своїй сім'ї. Чи відповідатиме він своєму благородному, даному йому Богом, покликанню бути головою сім'ї, котрий завжди намагається звеличити свою дружину і дітей? Чи створюватиме навколо себе чисту, запашну атмосферу Небес? Чи буде старанно прищеплювати любов Ісуса, роблячи її незмінним принципом у власному домі, якщо претендує на особистий авторитет?

Нехай кожний чоловік і батько досліджує слова Христа, намагаючись зрозуміти їх не однобоко, зосереджуючи увагу лише на тих словах, де говориться, що дружина повинна коритися своєму чоловікові, а у світлі Голгофського хреста, щоб усвідомити своє справжнє становище в сім'ї». – *Християнська родина. – С.117.*

3. Опишіть високе покликання чоловіка у шлюбі.

4. БАТЬКИ І ДІТИ

Ср, 18 лист.

а. Поясніть наш обов'язок стосовно наших батьків.

Второзаконня 5:16: «Шануй свого батька і свою матір, як Господь, твій Бог, заповів тобі, аби ти був довголітнім і щоб тобі було добре на землі, яку Господь, твій Бог, дає тобі»; ***До колосян 3:20:*** «Діти, слухайтеся батьків у всьому, бо це до вподоби Господу».

«Діти, які ганьблять батьків, виявляють непокору, нехтують їхніми порадами та повчаннями, не зможуть успадкувати Нову Землю. На очищеній Новій Землі не знайдеться місця для невдячних, непокірних і неслухняних синів і дочок». – *Християнська родина. – С.295.*

«Ніколи не повинно бути часу, коли діти не проявляли би поваги та любові до свого батька та своєї матері. Поки батьки живі, діти повинні з радістю шанувати та поважати їх. Нехай вони приносять якомога більше світла, радості та втіхи в життя своїх батьків похилого віку…

Думка про те, що діти служили втіхою своїм батькам, втішатиме їх протягом усього життя і особливо принесе радість тоді, коли вони самі потребуватимуть любові та співчуття. Ті, чиї серця сповнені любов'ю, вважатимуть великим і безцінним привілеєм полегшити шлях своїх батьків до могили. Вони радітимуть з того, що змогли принести мир і спокій в останні дні життя своїх улюблених батьків». // *Рев'ю енд Геральд, 15 листопада 1892 року.*

б. Як нам як батькам велено діяти, щоб дітям було набагато легше виконувати свій обов'язок стосовно нас?

До колосян 3:21: «Батьки, не дратуйте ваших дітей, щоб не занепадали духом»; ***До ефесян 4:32:*** «Будьте ж добрими один до одного, милосердними, прощаючи одне одному, як і Бог через Христа вам простив!»; ***До ефесян 6:4:*** «А ви, батьки, не дратуйте своїх дітей, а виховуйте їх у послусі та вченні Господа».

«Молодь необізнана і малодосвідчена, а любов до Біблії та її священних істин не виникає природним чином. Якщо не буде докладено енергійних зусиль, щоб з усіх боків захистити молодих людей від сатанинських підступів, вони стануть об'єктами його спокус і бранцями його волі. З ранніх років дітей потрібно навчати вимогам Божого Закону і вірі в Ісуса, нашого Викупителя, Котрий змиває з нас плями гріха…

Характер дітей можна сформувати, поки вони ще молоді. Проте минають ті короткі роки, коли їхні серця ніжні, чуйні та здатні сприймати істину, а моральному розвитку дітей приділяється так мало часу! Потрібно щодня закарбовувати у їхніх серцях дорогоцінні уроки істини». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.329.*

«Коли батьки усвідомлять, що їхні діти копіюють їх, вони уважно стежитимуть за кожним словом та кожним жестом». – *Проповіді та бесіди. – Т.1. – С.325.*

«Благословенні батьки, життя яких є справжнім відображенням Божественного життя, так що обітниці й Божі Заповіді пробуджують у дітях вдячність і шанобливість; щасливі батьки, ніжність, справедливість і довготерпіння яких свідчать дитині про любов, справедливість і довготерпіння Бога». – *Пророки і царі. – С.245.*

4. Яким чином я можу краще відображати волю Бога у своєму ставленні до батьків?

а. Незалежно від того, яку посаду ми обіймаємо чи яке наше становище у суспільстві, який погляд на життя спонукає нас до справді християнського життя?

До колосян 3:22-4:1, 5: «[22]Раби, слухайтесь у всьому тілесних панів, не служіть їм про людське око, як ті, хто підлещується до людей, але в простоті серця, боячись Бога. [23]Що тільки робите, робіть від душі, наче для Господа, а не для людей. [24]Знайте, що від Господа одержите нагороду – спадщину, адже служите Господу Христові! [25]А хто кривдить, той одержить за свою кривду, без огляду на особу. [1]Пани, віддайте рабам справедливе й належне, знаючи, що й ви маєте Господа на небі… [5]Поводьтеся мудро із зовнішніми, використовуючи час».

«Навіть у найпростішому виді роботи є мудрість, і якби всі взяли це до уваги, то вони побачили б благородство у роботі. У будь-який вид роботи необхідно вкладати серце і душу, тільки тоді в ній буде радість та успіх... Усіляка робота, яку необхідно виконувати, є почесною. Нехай Божий Закон стане мірилом дії, і він усяку роботу зробить благородною та священною. Вірність у виконанні кожного обов'язку робить роботу благородною і виявляє характер, який Бог може схвалити.

"Любитимеш Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і всією своєю силою". Бог бажає любові, яка виражається у служінні серця, у служінні душі, у служінні фізичних сил...

Ви можете обрати шлях неправильних дій, тому що у вас немає рішучості взяти себе в руки та виправитися, або ви можете розвивати свої здібності для найкращого служіння, і тоді ви виявите, що вас цінують усюди. Вас цінуватимуть за всі ваші чесноти. *"Усе, що тільки зможеш чинити своїми руками, те в міру своїх сил роби". "У наполегливості не лінуйтеся, духом палайте, Господу служіть"*». *– Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1112.*

«Ми не знаємо, які наслідки може принести день, година чи певний момент, тому ніколи не повинні починати дня, не довіривши наших шляхів Небесному Отцеві. Він доручив Своїм ангелам пильнувати над нами, і якщо ми станемо під їхній захист, тоді щоразу в час небезпеки вони будуть праворуч від нас. Коли нам загрожуватиме небезпека мимоволі стати джерелом недоброго впливу, ці ангели будуть поруч, спонукаючи нас обрати кращу лінію поведінки, добираючи для нас слова та скеровуючи наші дії. Таким чином, наш вплив може бути мовчазною неусвідомленою, але могутньою силою в наверненні інших до Христа й Небесного світу». *– Наочні уроки Христа. – С.341, 342.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 20 лист.

1. Опишіть гармонійний і здоровий баланс, який Бог передбачає для жінок.
2. Назвіть те, що відволікає від Бога і часто перетворюється на пастку для душі.
3. Опишіть високе покликання чоловіка у шлюбі.
4. Яким чином я можу краще відображати волю Бога у своєму ставленні до батьків?
5. Яким чином я можу через поведінку і ставлення до колег виявляти Божу волю?

Працюючи заради тих, хто гине

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Ви та Бог – свідки, які святі, праведні та непорочні були ми для вас, котрі повірили. Ми просили, вмовляли і свідчили вам, щоб ви гідно ходили перед Богом, Який покликав вас у Своє Царство і славу» ***(1 до солунян 2:10, 12).***

Додаткові матеріали для вивчення:
Дії апостолів. – С.346-358.

«Павло був учителем. Він проповідував Євангелію своїми словами, а у своїй мудрій праці проповідував її своїми руками». // *Рев'ю енд Геральд, 6 березня 1900 року.*

1. ПОСВЯЧЕНИЙ МОЛОДШИЙ ПАСТИР

Нд, 22 лист.

а. Як просте вступне вітання Павла до солунян розкриває глибину його ніжної турботи про паству?

1 до солунян 1:1-4: «[1]Павло, Силуан і Тимофій – Солунській Церкві в Бозі Отці й Господі Ісусі Христі: благодать вам і мир [від Бога, нашого Отця, і Господа Ісуса Христа]. [2]Ми завжди дякуємо Богові за всіх вас, згадуючи в наших молитвах; постійно [3]пам'ятаємо перед Богом, нашим Отцем, про ваше діло віри, про відчайдушну працю любові та терпіння в надії на нашого Господа Ісуса Христа. [4]Знаємо, улюблені Богом брати, про ваш вибір».

«Справжнє смирення дарує найціннішу велич розуму – велич, яка спонукає людину уподібнюватися до Христа. Ті, котрі мають цю велич, знаходять терпіння і віру в Бога. Їхня віра непохитна. Їхнє справжнє посвячення і довіра не виставляє себе напоказ. Слова, що сходять з їхніх вуст, є виразом Христової ніжності та любові. Усвідомлюючи власну слабкість, вони приймають допомогу, яку Господь дає їм, і пристрасно бажають Його благодаті, щоб робити те, що є правда і істина. Своєю поведінкою, ставленням та своїм духом вони свідчать про те, що навчалися у школі Христа». – *Щоб мені пізнати Його. – С.37.*

б. Яким чином заклик апостола Петра нагадує заклик Павла?

1 Петра 5:2, 3: «[2]Пасіть те Боже стадо, що є у вас; наглядайте не з примусу, а добровільно, по-Божому; не задля ненаситної жадоби користі, а з ревності; [3]не як ті, хто панує над спадком, але як ті, хто сам є прикладом для стада».

«Співпастирі мають старанно пильнувати Господню отару. Їхнє пильнування не повинно носити характер диктаторства; їхнє завдання – підбадьорювати, зміцнювати, підносити. Служіння означає щось більше, ніж тільки проповідування; воно означає серйозну особисту працю». – *Дії апостолів. – С.526.*

1. Чого ми можемо навчитися із відданості апостолів справі поширення істини?

2. У СИЛІ ДУХА

Пн, 23 лист.

а. Чого ми можемо навчитися від апостолів і новонавернених у Солуні, щоб істина поширювалася?

1 до солунян 1:5-8: «[5]Адже наша Євангелія до вас була не тільки в слові, а й у силі та у Святому Дусі, і з повним переконанням. Ви знаєте, якими були ми між вами і задля вас. [6]І ви стали наслідувати нас та Господа, прийнявши серед великих утисків слово з радістю Святого Духа, [7]тому ви стали взірцем для всіх вірних у Македонії та Ахаї. [8]Адже від вас рознеслося Господнє Слово не лише по Македонії та Ахаї, а ваша віра в Бога долинула до кожної місцевості. Так що нам не потрібно щось говорити».

«Нехай проявляється більше прагнення прийняти Святого Духа як Учителя». – *Медичне служіння. – С.307.*

«Завдання Святого Духа полягає в тому, щоб просвітити затьмарений розум, розчулити егоїстичне, кам'яне серце, утихомирювати бунтівного злочинця і спасати його від згубного впливу світу. Молитва Христа за Своїх учнів була такою: *"Освяти їх істиною Твоєю: слово Твоє є істина" (Від Івана 17:17).* Меч Духа, який є Божим Словом, пронизує серце грішника і розсікає його на шматки. Коли проповідник переказує теорію істини, але вона не справляє на його душу впливу, котрий освячує, то і на слухачів його слова не справляють належного враження. Вони відкидають його аргументи як оманливі, і такий проповідник стане відповідальним за загибель цих душ. Ми повинні бути впевнені, що наші служителі – навернені люди, лагідні та смиренні серцем». – *Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.441.*

«Бог дав Своїм служителям звістку істини, щоб вони проголошували її. Церкви повинні приймати і всіма можливими шляхами передавати її, першими вловлюючи промені світла і поширюючи їх». – *Свідоцтва для церкви. – Т.6. – С.425.*

б. Яким чином перетворення нових віруючих стало свідченням для світу та прикладом, який має повторитися сьогодні?

1 до солунян 5:9, 10: «[9]Бо вони самі про нас промовляють, який був наш прихід до вас, і як ви від ідолів навернулися до Бога, щоб служити

живому й істинному Богові [10]та очікувати з небес Його Сина, Якого Він воскресив з мертвих – Ісуса, Котрий визволяє нас від майбутнього гніву»; ***Ісаї 56:6, 7***: «[6]І дітей чужинців, котрі приєдналися до Господа, щоб Йому служити, полюбили Господнє Ім'я, аби бути Його слугами, – всіх, котрі дотримуються суботи, не опоганюючи її, і вірних Моєму Заповіту, – [7]Я приведу на Мою святу гору і порадую їх у Моєму Домі молитви. Їхні всепалення та їхні жертви будуть приємними на Моєму жертовнику, – адже Мій Дім буде названий Домом молитви для всіх народів».

«Жива сила повинна супроводжувати звістку про Другий прихід Христа. Ми не маємо права заспокоюватися, поки не станемо свідками навернення багатьох душ до благословенної надії на повернення Господа. За часів апостолів звістка, яку вони несли, робила велику роботу, відвертаючи душі від ідолів до служіння Живому Богові. Робота, яку потрібно виконати сьогодні, настільки ж реальна, а істина так само вірна; прагнення, з яким ми повинні розповсюджувати звістку, має бути настільки ж великим, наскільки ближчим до нас є нині Прихід Господа. Звістка для теперішнього часу є простою, чіткою і має глибоке значення. Ми повинні діяти як люди, котрі вірять їй. Очікувати, пильнувати, працювати, молитися, попереджати світ – це наше завдання...

Усе небо, зайняте приготуванням до дня Божого гніву, до дня визволення Сіону, активно працює. Часу для зволікання не залишилося. Мандрівники та приходьки, які так довго шукали кращу країну, вже майже вдома». – *Євангелізм. – С.219.*

2. Чому служіння Євангелії у Солуні було особливо вражаючим?

3. СМИРЕННЕ САМОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вт, 24 лист.

а. Назвіть деякі фактори, які сприяли успіху віруючих у Солуні.

1 до солунян 2:1-7: «[1]Адже ви самі знаєте, брати, що наш прихід до вас не був даремним. [2]Хоч ми раніше натерпілися і зазнали зневаг у Филипах, як вам відомо, ми з великими труднощами наважилися в нашому Бозі проповідувати вам Божу Євангелію. [3]Адже наш заклик не від омани, ні через зіпсованість, ні від лукавства. [4]Але, як Бог знайшов нас гідними, щоби довірити Євангелію, ми так і говоримо, догоджаючи не людям, але Богові, Який випробовує наші серця. [5]Бо ніколи, як вам відомо, в нас не було ні підлесливих слів, ні корисливих мотивів, – Бог свідок. [6]Ми не шукали слави в людей, ані у вас, ані в інших, [7]хоч ми, як Христові апостоли, могли бути вимогливими. Але ми були тихими серед вас, немов та годувальниця, яка доглядає своїх дітей».

«Віруючі в Солуні були справжніми місіонерами. Їхні серця палали любов'ю до Спасителя, Котрий визволив їх від "майбутнього гніву". Через благодать Христа в їхньому житті сталася дивовижна зміна, і слово Господнє, котре вони звіщали, супроводжувалося силою. Проповідувані істини завойовували серця, і кількість віруючих зростала.

У *Першому посланні до солунян* Павло згадує про свою працю в Солуні. Він наголошує, що не намагався навернути людей до Бога, вдаючись до обману чи лукавства». – *Дії апостолів. – С.256.*

б. Які риси характеру Павла особливо радують та надихають, коли читаєш про служіння Павла в Солуні?

1 до солунян 2:8-10: «[8]Ми так прив'язалися до вас, що бажали передати вам не лише Божу Євангелію, але й свої душі, бо ви стали для нас любими. [9]Тож згадайте, брати, нашу працю та труднощі: ніч і день ми працювали, щоб не обтяжити когось із вас, і проповідували вам Божу Євангелію. [10]Ви та Бог – свідки, які святі, праведні та непорочні були ми для вас, котрі повірили».

«Перш ніж стати учнем Христа, Павло обіймав високу посаду і не мав потреби фізично працювати задля свого утримання. Але згодом, витративши всі власні кошти на справу Христа, час від часу брався за своє ремесло, щоб заробити на життя. Це відбувалося зокрема в тих випадках, коли його мотиви могли бути неправильно витлумачені.

Той факт, що Павло, проповідуючи Слово, заробляв власними руками на прожиття, вперше згадується в розповіді про його перебування в Солуні». – *Дії апостолів. – С.347.*

«Павло, великий апостол язичників, освоїв ремесло виготовлення наметів. У цьому ремеслі були складніші й простіші види робіт. Павло оволодів вищим рівнем майстерності, але міг також виконувати простий вид робіт, коли цього вимагали обставини. Виготовлення наметів не приносило такого швидкого доходу, як деякі інші заняття, і часом лише завдяки суворій економії Павлу вдавалося задовольнити свої потреби.

Незважаючи на своє слабке здоров'я, [Павло] працював протягом дня, служачи справі Христа, а потім працював більшу частину ночі, а часто і всю ніч, щоб задовольнити свої та чужі потреби.

Павло був учителем. Він проповідував Євангелію своїми словами, а у своїй мудрій праці проповідував її своїми руками. Він навчав інших так само, як був навчений він сам, навчений тим, кого вважали наймудрішим із людських учителів. Швидко і вміло працюючи руками, Павло розповідав своїм співробітникам про особливості будівництва Намету, які Христос відкрив Мойсеєві». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1063.*

3. Чому Павло, проповідник Євангелії, іноді працював своїми руками, щоб заробити на життя?

а. З якою метою Павло дбав про паству?

1 до солунян 2:11-13: «[11]Ви знаєте, як кожного з вас, немов батько своїх дітей, [12]ми просили, вмовляли і свідчили вам, щоб ви гідно ходили перед Богом, Який покликав вас у Своє Царство і славу. [13]Тому ми постійно дякуємо Богові за те, що ви, прийнявши почуте від нас Слово Боже, сприйняли його не як людське слово, а як істинно Боже Слово, яке й діє у вас, віруючих».

«Пізнання Істини залежить не стільки від сили інтелекту, скільки від чистоти намірів і простоти серйозної щирої віри. До тих, хто в покорі серця шукає Божественного керівництва, наближаються Божі ангели. Таким людям дається Святий Дух, щоб відкривати їм дорогоцінні скарби Істини». – *Наочні уроки Христа. – С.59.*

б. Опишіть перешкоди, які виникали на шляху проголошення Євангелії за часів Павла, і як це повторюється протягом усієї історії, зокрема в найближчому майбутньому.

1 до солунян 2:14-18: «[14]Адже ви, брати, стали наслідувати Божі Церкви, які в Ісусі Христі є в Юдеї, бо і ви так само потерпіли від своїх земляків, як і вони від юдеїв, [15]які вбили й Господа Ісуса та [Його] пророків, та й нас переслідували; і Богові не догодили, і ворожо настроєні до всіх людей, [16]перешкоджають нам говорити язичникам, аби спаслися, і тим самим вони постійно доповнюють свої гріхи. Зрештою, спіткав же їх гнів. [17]А ми, брати, були розлучені з вами на короткий час, – особисто, але не серцем, – та з великим бажанням намагалися побачити ваші обличчя. [18]Тому ми хотіли прийти до вас, – я, Павло, і один раз, і другий, – але перешкодив нам сатана». ***2 до Тимофія 3:12:*** «Адже всі, хто в Ісусі Христі бажає жити благочестиво, будуть переслідувані»; ***Від Матвія 5:10-12:*** «[10]Блаженні переслідувані за праведність, бо їхнє Царство Небесне. [11]Блаженні ви, коли будуть вас зневажати та переслідувати, і наговорюватимуть на вас усяке лукаве [слово], обмовляючи вас за Мене. [12]Радійте й веселіться, бо велика нагорода ваша на небесах, адже так само переслідували пророків, які були перед вами».

«У міру того як боротьба охоплюватиме все новіші території, а увага людей буде звернена до зневаженого Божого Закону, сатана активізує свою діяльність. Сила, з якою буде проповідувана вістка, викличе лють в тих, хто опираються їй. Духовенство докладатиме майже нелюдських зусиль, аби приховати від пастви світло. Усіма засобами воно намагатиметься відвернути увагу людей від цих життєво важливих питань. Церква спиратиметься на міцну руку державної влади, і в цій справі католики й протестанти об'єднаються. Коли рух запровадження обов'язкового

святкування неділі ставатиме все сміливішим і рішучішим, то проти тих, хто дотримується Божих Заповідей, буде застосована сила закону, їм будуть погрожувати штрафами і тюремним ув'язненням; декому запропонують впливові посади; всілякі нагороди та привілеї, щоб змусити їх відректися від своєї віри. Але їх непохитною відповіддю буде: "Доведіть на підставі Божого Слова, в чому полягає наша помилка". Цю саму вимогу висунув у свій час Лютер, коли знаходився у подібних обставинах. Ті, кого видадуть на суд, стануть на захист істини, і дехто з їхніх слухачів приймуть рішення дотримуватися всіх Божих Заповідей. Таким чином світло засяє для тисяч людей, які за інших умов ніколи нічого не дізналися б про ці істини.

Сумлінний послух Божому Слову буде вважатися за бунт. Засліплені сатаною батьки суворо й жорстоко поводитимуться зі своїми віруючими дітьми. Пани пригноблюватимуть своїх слуг, які дотримуються Божих Заповідей. Родинні почуття охолонуть, дітей позбавлятимуть спадщини і виганятимуть з домівок... Коли захисники істини відмовляться шанувати недільний день замість суботи, одні з них будуть вкинуті у в'язниці, інші заслані, а з третіми обійдуться як з рабами. З людської точки зору все це здається тепер неможливим, але коли стримуючий вплив Божого Духу буде забраний від людей і вони залишаться під владою сатани, котрий ненавидить Божественні Заповіді, тоді відбуватимуться дивні події. Якщо з людського серця зникнуть Божий страх і любов, воно може стати дуже жорстоким». – *Велика боротьба. – С.607, 608.*

4. Коли гоніння посилюються, які позитивні результати все ж таки можна спостерігати?

5. УНІКАЛЬНА РАДІСТЬ

Чт, 26 лист.

а. Чому нас може надихати те, що бажання Павла майже цілком відображало бажання Христа?

1 до солунян 2:19, 20: «[19]Бо хто є нашою надією, радістю чи вінцем похвали, якщо не ви перед нашим Господом Ісусом під час Його приходу? [20]Адже ви – наша слава і радість!»; ***Ісаї 53:11:*** «Після Своїх страждань Він побачить [хороші плоди], і буде задоволений. Пізнавши Мого праведного Слугу, багато людей будуть виправдані, адже їхні гріхи Він понесе на Собі».

«Хто може оцінити результати роботи Павла для світу? На його шляху, коли він сповіщав євангельську звістку, подорожуючи з Азії до берегів Європи, поширювався той сприятливий вплив, який полегшує страждання, втішає в смутку, що утримує від зла, духовно підносить над егоїстичними і тілесними почуттями і дарує надію на безсмертя.

Чого варте життя кожного Божого слуги, який справляє такий благословенний вплив? Яка радість чекає нас у вічному житті – побачити результати праці цих великих мужів!». – *Виховання. – С.70.*

«Ми не розуміємо, яке значення мають [уроки Спасителя] для створених Ним людей. Він любить людство. Хочете знати, наскільки? Подивіться на Голгофу». – *Поради батькам, вчителям і студентам. – С.284.*

«Багатьом людям, котрі нас оточують, потрібно лише допомогти звільнитися від упереджень, і Боже Слово засвідчить їм про міцну основу нашої віри, і вони з радістю приймуть істину, дану для теперішнього часу. Вісникам слід шукати і знаходити душі, які перебувають в омані, бо їм доведеться дати звіт. Їхнє життя повинно бути сповнене важкої праці та душевних мук, бо на них покладено тягар дорогоцінної та багатостраждальної Христової справи. Їм доведеться відмовитися від земних благ і зручностей і зосередитися на просуванні справи істини для теперішнього часу та спасінні душ, котрі гинуть.

На вісників чекає велика нагорода. У їхніх вінцях перемоги сяятимуть, мов зірки, спасенні ними душі, які отримали вічне спасіння, сяятимуть навіки, назавжди. І протягом усієї вічності вісники відчуватимуть невимовну радість від усвідомлення того, що вони зробили все можливе, щоб донести до людей істину у всій її чистоті та красі. Завдяки їхнім зусиллям душі полюбили істину, освятилися нею і скористалися неоціненною перевагою збагатитися і обмитися Кров'ю Агнця і увійти до числа викуплених Богом». – *Ранні твори. – С.61.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 27 лист.

1. Чого ми можемо навчитися на прикладі відданості апостолів справі поширення істини?
2. Чому служіння Євангелії у Солуні було особливо вражаючим?
3. Чому Павло, проповідник Євангелії, іноді працював своїми руками, щоб заробити на життя?
4. Коли гоніння посилюються, які позитивні результати все ж таки можна спостерігати?
5. Опишіть радість Христа, Павла та всіх, хто працює заради спасіння душ.

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ

5 грудня 2026 року

ДЛЯ ДОМУ МОЛИТВИ У БРАЗЗАВІЛІ (РЕСПУБЛІКА КОНГО)

Місто Браззавіль є столицею Республіки Конго, що у Центральній Африці. Браззавіль розташований на захід від Демократичної Республіки Конго, столицею якої є Кіншаса, і ці два міста – це дві найближче розташовані столиці у світі. (Існування двох Республік Конго пов'язане з колоніальною історією, коли різні європейські держави колонізували ці сусідні території та назвали їх на честь річки Конго.)

Республіка Конго займає площу 342 000 км² та її населення становить 6 484 437 осіб (дані 2025 року). Столиця країни, Браззавіль, займає площу 263,9 км² та чисельність її населення становить майже 2,8 мільйона жителів, з яких близько 75% – християни: 90% католики та 10% євангельські протестанти, переважно кімбангісти. Решта населення дотримується традиційних анімістичних вірувань африканського месіанства або залишається атеїстами.

Основні мови: французька (офіційна мова), лінгала та кіконго.

Звістка АСДРР вперше прийшла до Браззавіля у 2013 році, коли місіонер приїхав на чотири дні та приніс звістку реформації двом молодим подружнім парам. Через три місяці він повернувся – і за 27 днів їх було вже 41 людина. Наступного року в цій місцевості були проведені семінари, на яких були представлені додаткові біблійні дослідження, і значна частина віруючих прийняла істину для теперішнього часу. З 2021 року випускник місіонерської школи RAMA у Конго служить біблійним працівником у громаді міста Браззавіль.

Однією з основних проблем є відсутність відповідного приміщення для богослужінь. Віруючі збираються у старій, покинутій власником будівлі, яку їм доводиться накривати довгими пластиковими листами. У сезон дощів це заважає проведенню регулярних зустрічей.

Незважаючи на труднощі, церква у Браззавілі розвивається. Щосуботи тут збирається близько 30 людей, щоб поклонятися Господу. У даний час брати і сестри цієї групи звертаються до вас – наших братів по всьому світу – з надією, що своєю щедрою підтримкою ви зможете фінансово допомогти придбати ділянку землі для будівництва більш відповідного Дому молитви на Божу славу.

Ваші брати та сестри з Браззавілю

Приготування до зустрічі з Христом

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Щоб кожний з вас умів свої посудини берегти у святості й честі» *(1 до солунян 4:4).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.480-489;
Вибрані вісті. – Кн.2. – С.257-274.

«Освячення – це справа всього життя, його не досягають за день чи за годину, і його збереження потребує постійних зусиль з нашого боку». – *Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.472.*

1. ВЕЛИЧ, ЩО НЕ ПРИНОСИТЬ ЗАДОВОЛЕННЯ

Нд, 29 лист.

а. Навіть перебуваючи серед високої мистецької культури, як Павло розкрив порожнечу життя без Христа та своє бажання мати спілкування з вірними братами?

Дії 17:16, 17, 32, 33: «[16]Як Павло очікував їх у Афінах, дух його обурювався в ньому, коли бачив, що місто переповнене ідолами. [17]Він проводив бесіди з юдеями та з побожними в синагозі, й щодня на майдані із зустрічними… [32]Почувши про воскресіння з мертвих, деякі почали глузувати, а інші сказали: Про це послухаємо тебе іншого разу! [33]Тому Павло вийшов з-поміж них»; ***1 до солунян 3:1-4:*** «[1]Тому, не спроможні більше терпіти, ми вирішили за краще самим залишитися в Афінах, [2]а Тимофія, нашого брата і Божого [служителя, а нашого] помічника в Євангелії Христа, послати, щоби запевнити вас і потішити [вас] у вашій вірі. [3]Щоб ніхто не захитався серед цих труднощів. Адже ви самі знаєте, що на те ми призначені. [4]Бо коли ми були у вас, ми вам казали наперед, що маємо страждати; так воно й сталося, і вам це відомо».

«Місто Афіни було центром язичництва. Тут Павло зустрівся не з неосвіченим, легковірним простолюдом, як це було в Лістрі, але з людьми, які славилися своєю інтелігентністю і культурою. Усюди, куди не гляне око, стояли статуї їхніх богів та обожнюваних героїв історії й поезії…

Коли Павло дивився на навколишні красу та помпезність і бачив місто, цілковито віддане ідолопоклонству, його дух запалав ревністю по Бозі, Котрий був зганьблений на кожному кроці; а серце його сповнилося жалістю до мешканців Афін, які, незважаючи на свій інтелект і культуру, не знали нічого про істинного Бога...

Споглядаючи велич Афін, він усвідомлював спокусливий вплив міста на любителів мистецтва й науки та важливість своєї прийдешньої роботи.

У цьому великому місті, де не поклонялися Богові, Павла гнітило почуття самотності, він прагнув співчуття й допомоги своїх співпрацівників. Щодо людської дружби, то він почувався вкрай самотнім. У своєму *Посланні до солунян* він висловив свої почуття так: *"Ми вирішили за краще самим залишитися в Афінах"». – Дії апостолів. – С.233, 234.*

1. Які місця сьогодні, подібно до Афін, демонструють обмеженість земної величі?

2. ДОРОГА ЖИТТЯ

Пн, 30 лист.

а. Що в *Посланні Павла до солунян* знову розкриває його величезну любов і відданість віруючим?

1 до солунян 3:5-10: «[5]Тому-то і я, не витримавши більше, послав довідатися про вашу віру, щоби часом не спокусив вас спокусник, і наша праця не виявилася даремною. [6]А тепер, коли від вас повернувся Тимофій і приніс нам радісну вістку про вашу віру та любов, і що ви завжди про нас згадуєте добром, бажаючи бачити нас, як і ми вас, [7]саме тому, брати, ми втішилися вами серед усієї нашої біди й горя, через вашу віру. [8]Адже ми тепер ожили, якщо ви стоїте в Господі! [9]Яку ж подяку можемо віддати Богові за вас, за всю радість, якою через вас тішимося перед нашим Богом? [10]Ніч і день ревно молимося, щоби побачити ваші обличчя і доповнити те, чого бракує вашій вірі».

«[Тимофій і Сила] принесли [Павлу] радісну вістку про віру та любов тих, які прийняли істину під час перших відвідин Солуні вісниками Євангелії. Павло ніжно, усім серцем любив цих віруючих, які серед випробувань і утиску залишалися вірними Богові». *– Дії апостолів. – С.255.*

б. Опишіть славну мету Бога для Його церкви і поясніть, як вона діє в нашому житті.

1 до солунян 3:12, 13: «[12]І Господь нехай помножить і наповнить вас любов'ю один до одного і до всіх, – такою ж, яку ми [маємо] до вас, [13]аби зміцнити ваші серця, [зробити] бездоганними у святості перед Богом і нашим Отцем під час приходу Господа нашого Ісуса з усіма Його святими. Амінь»; ***1 до солунян 4:1-3 (перша частина):*** «[1]А далі, брати, просимо вас і благаємо в Господі Ісусі, щоб так, як прийняли ви від нас, яким чином вам поводитися і догоджати Богові, – саме так ви й поводитеся, аби ви все більше [в цьому] зростали. [2]Бо знаєте, які вказівки дали ми вам у Господі Ісусі. [3]Це ж воля Божа – ваше освячення…».

«Піклуючись про те, щоб віруючі в Солуні жили в Божому страху, апостол благав їх виявляти практичне благочестя в щоденному житті». – *Дії апостолів. – С.262.*

«Бог бажає, щоб Його діти усвідомили, що заради Його слави вони повинні виявляти любов до тих, хто її найбільше потребує… У погляді, словах чи вчинках не повинно бути проявів себелюбства стосовно тих, хто поділяє нашу дорогоцінну віру… незалежно від того чи знатні вони, чи прості, багаті чи бідні. Любов, яка дає добрі слова лише небагатьом, а до інших ставиться холодно і байдуже, – це не любов, а егоїзм. Вона не сприятиме для блага душ або для Божої слави. Наша любов… не має бути призначена лише для обраних, забуваючи про інших. Розбийте пляшку, і пахощами наповниться весь будинок…

Любити, як любив Христос, означає виявляти безкорисливість у будь-який час і в будь-якому місці, обдаровуючи людей добрим словом і лагідним поглядом. Це нічого не коштує тим, хто їх дарує, але позаду себе вони залишають пахощі, що огортають душу. Вплив доброго слова та лагідного погляду неможливо переоцінити. Вони є благословенням не лише для тих, хто їх отримує, але й для тих, хто їх дарує, бо викликають реакцію у відповідь. Справжня любов – дорогоцінна чеснота Небесного походження, аромат якої посилюється у міру його поширення». – *Наше найвище покликання. – С.231.*

«Святість є цілковитим посвяченням Богові. Душа підпорядкована Богові. Її воля і навіть думки підкорені волі Христа. Любов Ісуса наповнює душу і постійно виливається чистим, живильним потоком, щоб наповнювати радістю серця інших». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1076.*

2. Чому милосердна любов є такою важливою в повсякденному житті?

3. ЧИСТІ СЕРЕД РОЗПУСНОГО ВІКУ

Вт, 1 груд.

а. Назвіть один конкретний гріх, про який Павло вважав за потрібне застерегти солунян – гріх, який і сьогодні викликає тривогу своєю поширеністю.

1 до солунян 4:3-5: «[3]Це ж воля Божа – ваше освячення, щоб ви берегли себе від розпусти, [4]щоб кожний з вас умів свої посудини берегти у святості й честі, [5]а не в пожадливій похоті, як язичники, котрі не знають Бога».

«Не всі, хто стверджує, що дотримується Божих Заповідей, підтримує свої тіла у святості та честі. Найурочистіша звістка, яка коли-небудь була передана смертним людям, була довірена нашому народові, і він може справляти потужний вплив, якщо буде освячений нею. За своїм

сповіданням наш народ стоїть на піднесеному фундаменті вічної істини і дотримується всіх Божих Заповідей. Тому якщо Божі діти потурають гріхові, якщо вони чинять розпусту і перелюб, то їхній злочин удесятеро страшніший, ніж злочин вищезгаданих спільнот, які не визнають вимоги Божого Закону обов'язковими. Коли люди, які вірять у святість Божого Закону, все ж порушують його розпорядження, вони в особливому розумінні зневажають Бога і ганьблять Його істину.

Саме цей гріх, розпуста, викликав явне невдоволення Бога та Його обурення на стародавній Ізраїль. Його суворі суди спіткали тих, хто був винен у цьому мерзенному гріхові; тисячі людей загинули, і їхні осквернені тіла залишилися лежати в пустелі...

Адвентисти сьомого дня, понад усіх інших жителів цього світу, повинні бути взірцем благочестя і прагнути святості серця і святості мови». – *Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.450, 451.*

«Характерним гріхом нашого століття є розпуста. Ніколи порок не здіймав так зухвало свою спотворену голову, як у наш час. Люди здаються паралізованими, а ті, котрі люблять чесноту і справжню доброту, падають духом, бачачи, з якою зухвалістю і силою гріх заволодіває смертними людьми. Беззаконня, яке панує навколо, не обмежується лише невіруючими і насмішниками. Якби все було так, але, на жаль, це не так. Багато чоловіків і жінок, які сповідують релігію Христа, також є винними. Навіть ті з них, хто стверджує, що очікує на Його прихід, готові до прийдешньої події не більше, ніж сатана. Вони не очищують себе від усілякої скверни. Вони так довго служили своїй пожадливості, що їхні думки стали нечистими, а уява розпусною, і це їхній природний стан. Вони так само нездатні направити свої думки до чистих і святих предметів, як води Ніагарського водоспаду потекти вгору». – *Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.346.*

б. Яке наступне застереження Павло дає пастві?

1 до солунян 4:6, 7: «[6]Не чиніть насильства і не кривдьте ні в чому свого брата, бо Господь є месником за все це, як раніше ми вам говорили й засвідчили. [7]Адже Бог покликав нас не до нечистоти, а до освячення».

«Коли Господь постане як Месник, Він також захистить усіх, хто зберігає віру в чистоті й береже себе неосквернених від світу». – *Свідоцтва для церкви – Т.5. – С.210.*

3. Яку істину необхідно донести до людей в епоху морального занепаду?

4. УРОКИ ТОДІ ТА ЗАРАЗ

Ср, 2 груд.

а. Яке підбадьорливе повчання Павло дав своїй пастві?

1 до солунян 4:8-10: «[8]Тому-то, хто це відкидає, не людину зневажає, а Бога, Який дав нам Свого Святого Духа. [9]Про братолюбство немає

потреби писати вам, бо ви самі Богом навчені любити один одного, [10]адже те й робите всім братам, які перебувають у всій Македонії. Просимо вас, брати, аби ви [в цьому] все більше зростали».

«Одним з найсильніших доказів навернення є любов до Бога і ближнього. Коли люди приймають Ісуса як свого Викупителя, вони відчувають глибоку, щиру любов до тих, котрі також прийняли цю дорогоцінну віру. Так стояла справа з віруючими в Солуні». – *Дії апостолів. – С.262.*

б. Який життєвий урок є цінним для всіх людей?

1 до солунян 4:11, 12: «[11]І пильно дбали про те, щоби жити спокійно і робити свою [справу], працювати своїми власними руками, як ми вам звеліли, [12]щоб ви гідно поводилися перед чужими і ні в чому не мали нестатків»; ***Притчі Соломона 13:4:*** «Душа ледаря бажає, але не має, а старанний буде ситим».

«Молоді люди, йдіть туди, куди веде вас Господній Дух. Працюйте своїми руками, щоб ви могли самі себе забезпечити, і використовуйте будь-яку нагоду, щоб проголошувати звістку застереження». – *Медичне служіння. – С.321.*

в. Яка біблійна доктрина, життєво важлива для солунян, є знову актуальною після століть темряви й омани?

1 до солунян 4:13-15: «[13]Не хочемо, щоб ви, брати, не знали про померлих, аби не сумували, як інші, котрі не мають надії. [14]Бо коли віримо, що Ісус помер і воскрес, то й померлих в Ісусі Бог приведе з Ним. [15]Це говоримо вам Словом Господнім: що ми, живі, які залишимося до приходу Господнього, не випередимо померлих»; ***Псалом 6:6:*** «Адже в смерті немає пам'яті про Тебе, і хто Тебе прославлятиме в шеолі?»; ***Псалом 13:4:*** «Зглянься і вислухай мене, Господи, Боже мій! Просвіти мої очі, щоб часом я не заснув вічним сном».

«Солуняни із запалом сприйняли думку про те, що Христос скоро прийде, аби перетворити живих віруючих і взяти їх до Себе. Вони старанно оберігали життя своїх друзів, щоб ті не померли і не втратили благословення, котре сподівалися отримати під час Приходу свого Господа. Однак, один за одним, їхні улюблені відходили від них, і з болем у серці солуняни востаннє дивилися на своїх померлих, не насмілюючись сподіватися на зустріч з ними в майбутньому житті.

Коли Послання Павла було розпечатане й прочитане, церква зазнала великої радості й утіхи від вістки про справжній стан померлих. Павло писав, що живі праведники під час Приходу Христа не вийдуть зустрічати свого Господа раніше за померлих в Ісусі». – *Дії апостолів. – С.258.*

«До християнського вчення прокралися серйозні омани. Головним серед них була віра у природне безсмертя людини та її свідоме існування після смерті. Це вчення стало тим фундаментом, на якому Рим запровадив догмати про заступництво святих і поклоніння діві Марії. Це дало також поштовх до появи такої єресі, як вчення про вічні муки грішників, які не розкаялися, котре швидко стало атрибутом папської віри». – *Велика боротьба. – С.58.*

4. Чому важливо розуміти справжній стан померлих?

5. ПРОБУДЖЕННЯ МЕРТВИХ

Чт, 3 груд.

а. Опишіть велику і славну подію, що відбудеться, коли Христос повернеться на хмарах слави.

1 до солунян 4:16-18: «[16]Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі. [17]Потім ми, живі, які залишимося, разом з ними будемо підхоплені на хмари, на зустріч з Господом у повітрі, – і так завжди будемо з Господом. [18]Тому потішайте одне одного цими словами»; ***Об'явлення 20:4-6:*** «[4]І я побачив престоли й тих, котрі сидять на них, і їм дано суд, а також душі страчених за свідчення Ісуса й за Боже Слово, і тих, які не поклонилися ні звірові, ні його образові, не прийняли знак на чоло і на свою руку. Тож вони ожили й царювали з Христом тисячу років. [5]А інші мертві не ожили, аж поки не закінчиться тисяча років. Це – перше воскресіння. [6]Блаженний і святий той, хто має частку в першому воскресінні. Над ними друга смерть не матиме влади, але вони будуть священиками Бога і Христа; і будуть царювати з Ним тисячу років».

«Небо тимчасово спорожніє, бо ангели супроводжуватимуть Христа, а в цей час святі, котрі очікують Його, уважно вдивлятимуться на небо, як колись мужі галілейські спостерігали за Його вознесінням з гори Оливної. Тоді лише святі, які в усьому наслідували лагідний Зразок, радісно вигукнуть, дивлячись на Нього: *"Ось Він, Бог наш! на Нього ми покладали надію, і Він спас нас!"*. І вони переміняться *"раптом, миттєво, при останній сурмі"*, яка пробудить померлих святих, і вони повстануть з запорошених могил, зодягнені в славне безсмертя». – *Ранні твори. – С.110.*

«Життєдайна сила Божого Духа, Котрий перебуває в смертному тілі, єднає кожну віруючу душу з Ісусом Христом. Ті, котрі вірують у Христа, дорогі для Його серця, бо їхнє життя приховане з Христом у Бозі. Життєдавець наказує: *"Тож пробудіться і співайте всі ті, що перебуваєте в землі! Бо роса Твоя, – роса [живодайна] для творіння, – і земля викине померлих" (Ісаї 26:19).*

Життєдавець викличе Своє викуплене надбання в першому воскресінні, а до тієї тріумфальної години, коли засурмить сурма і величезне військо вийде з могил, щоб відсвяткувати вічну перемогу, кожен померлий святий дбайливо буде збережений як дорогоцінний камінь, і Бог знає ім'я кожного. Силою Спасителя, яка перебувала в праведниках під час життя, а також завдяки тому, що вони стали учасниками Божого єства, вони воскреснуть із мертвих…

Яким славним буде ранок воскресіння! Яка це буде чудова сцена, коли Христос прийде, щоб стати предметом захоплення для тих, хто увірував! Усі, хто з Христом були учасниками Його страждання та приниження, стануть учасниками Його слави. Завдяки тому, що Христос воскрес із мертвих, кожен віруючий святий, який помер в Ісусі, вийде зі своєї в'язниці з тріумфом. Воскреслий святий вигукне: *"Смерте, де твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?" (1 до коринтян 15:55)». – Вибрані вісті. – Кн.2 – С.271, 272.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 4 груд.

1. Які місця сьогодні, подібно до Афін, демонструють обмеженість земної величі?
2. Чому милосердна любов є такою важливою в повсякденному житті?
3. Яку істину необхідно донести до людей в епоху морального занепаду?
4. Чому важливо розуміти справжній стан померлих?
5. Опишіть послідовність подій, які відбуваються під час Приходу Христа.

Живучи у світлі

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «А ви, брати, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій» *(1 до солунян 5:4).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.309-313;
Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.711-718.

«Сонце Праведності сяє в церкві, щоб розсіяти темряву й звернути увагу Божого народу на приготування, необхідне для тих, хто прагне сяяти у світі, немов світила». – *Свідоцтва для церкви. – Т.6. – С.166.*

1. ПИЛЬНІСТЬ У МОЛИТВІ

Нд, 6 груд.

а. З огляду на те, як пророцтво виконується прямо в нас на очах, про що ми повинні завжди пам'ятати?

1 до солунян 5:1, 2: «[1]А про часи та про пори, брати, вам не потрібно писати, [2]адже самі з певністю знаєте, що день Господній приходить, як злодій уночі»; ***Екклезіаста 8:5:*** «Хто дотримується Заповіді, той не зазнає жодного лиха, бо серце мудрого знає належний час і право».

«Ми повинні прагнути бути ближче до Бога. У повсякденному житті повинно бути якнайменше нашого "я" і якнайбільше сили та благодаті Христової. Ми живемо у важливий період історії цього світу. Кінець усього близький; час швидко спливає; незабаром на Небесах буде проголошено: *"Звершилося" (Об'явлення 21:6). "Святий нехай ще освячується"; "Нечестивий нехай ще опоганюється" (Об'явлення 22:11).*

Наше свідчення має бути більш визначеним; міцніше тримаймося Бога. Я не можу навіть серед ночі утриматися від молитви про те, щоб Господь діяв на серця Своїх дітей. Я думаю про безліч небожителів, зацікавлених у роботі, що відбувається на землі! Ангели-служителі чекають у престола, щоб миттєво виконати будь-яке доручення Ісуса Христа і відповісти на кожну молитву, піднесену зі щирою, живою вірою». – *Вибрані вісті. – Кн.2. – С.376, 377.*

«Подяка Богові за те, що не всі будуть заколисані в колисці гріховної безтурботності. Є ще вірні люди, які бачитимуть і розумітимуть ознаки часу. І хоча багато хто з тих, хто сповідує істину для теперішнього часу, ділами зречеться своєї віри, все ж деякі збережуть вірність до кінця». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.10.*

1. Як я можу розвинути пильніші звички щодо молитви, і чому це важливо?

2. НЕОБХІДНА ПИЛЬНІСТЬ

Пн, 7 груд.

а. З якою реальністю ми стикаємося, живучи в останні дні?

Ісаї 13:9: «Так невблаганно надходить Господній день, [палаючий] обуренням і гнівом, аби обернути землю в пустелю і знищити на ній грішників»; ***Від Луки 17:28-30:*** «[28]Так само, як було за днів Лота: їли, пили, купували, продавали, садили, будували, [29]а того дня, коли Лот вийшов із Содома, вогонь і сірка впали з неба і вигубили всіх. [30]Так буде в день, коли з'явиться Людський Син».

«Розтління і відступництво, які пануватимуть у релігійному світі в останні дні, були показані пророкові Іванові у видінні про Вавилон, *"велике місто, що панує над царями землі" (Об'явлення 17:18).* Перед його зруйнуванням з неба лунає заклик: *"Вийди з неї, народе Мій, щоб не був ти спільником її гріхів, і щоб ти не був захоплений її карами"* (*Об'явлення 18:4).* Як і за днів Ноя та Лота, має відбутися помітне відокремлення від гріха та грішників. Між Богом та світом не може бути жодного компромісу, не може бути повороту назад для придбання земних скарбів. *"Не можете служити Богові й мамоні" (Від Матвія 6:24).*

Як і жителі Сіддімської долини, люди мріють про мир і добробут. "Рятуй свою душу!" – чується застереження Божих ангелів, але звучать й інші голоси: "Не хвилюйся, бо немає жодної причини для тривоги". Маси людей проголошують: "мир та безпека", у той час як Небеса звіщають скору загибель, яка має спіткати беззаконників». – *Патріархи і пророки. – С.167.*

б. Незважаючи на гарні обіцянки земної слави з боку впливових людей, про що нам слід пам'ятати?

1 до солунян 5:3: «[Бо] коли говоритимуть: Мир і безпека, – тоді раптово прийде на них погибель, як біль тієї, яка носить в утробі, й вони не втечуть».

«Юристи, механіки, селяни, торговці і навіть служителі з кафедри проголошують: "Мир і безпека", тоді як вони щогодини підходять дедалі ближче до смерті.

Віра у швидкий Прихід Людського Сина на хмарах небесних захистить справжнього християнина від легковажного і недбайливого ставлення до звичайних життєвих справ. Ті, котрі очікують на швидкий прихід Христа, не проводитимуть час у ледарстві, але будуть старанними у справах. Вони виконуватимуть свою роботу не недбало й нечесно, а, навпаки, сумлінно, своєчасно та старанно. Ті, котрі тішать себе думкою, ніби недбале ставлення до життєвих питань свідчить про їхню духовність і відокремлення від світу, перебувають у великій омані. Їхня правдивість,

сумлінність і порядність випробовуються та перевіряються у земних справах. Якщо вони вірні у найменшому, то будуть вірні й у великому…

Мені було показано, що у цьому аспекті багато братів не витримають перевірки. У вирішенні земних справ виявляється їхній справжній характер. У взаєминах зі своїми ближніми вони виявляють несумлінність, підступність, нечесність і не думають про те, що їхня участь у майбутньому, безсмертному житті залежить від того, як вони поводяться в різних обставинах цього життя, і що непідкупна чесність необхідна для формування праведного характеру». – *Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.309, 310.*

2. Про що ми повинні пам'ятати, коли чуємо заяви про «мир і безпеку»?

3. ЯСНО, ЯК ДЕНЬ

Чт, 8 груд.

а. Чим повинен відрізнятися Божий народ на цій землі?

1 до солунян 5:4-6: «[4]А ви, брати, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій. [5]Бо ви всі – сини світла й сини дня. Ми не належимо ні ночі, ні темряві. [6]Тож не спімо, як інші, а пильнуймо та будьмо тверезі!».

«Бог бажає, щоб Його діти своїми словами і поведінкою свідчили світові, що жодні земні принади чи блага не можуть компенсувати втрату Небесної спадщини, оскільки світське не має достатньої цінності. Справжні сини світла і дня не будуть вести марнославні чи легковажні розмови, не гонитимуться за модним одягом та не поводитимуться непристойно у суспільстві, але залишаться розсудливими людьми, які постійно своїм прикладом і впливом кличуть душі до Викупителя світу. Любов Христа, явлена на хресті, заступається за грішника, притягуючи його узами безмежної любові до миру і щастя, які можна знайти лише в нашому Спасителеві. Бог дає повеління всім Своїм послідовникам, щоб вони своєю поведінкою, одягом, розмовами і всім своїм життям несли живе і безпомилкове свідчення про те, що сила істинного благочестя є корисною для всіх у нинішньому й майбутньому житті, що тільки вона і може задовольнити душу того, хто її шукає». – *Свідоцтва для церкви. – Т.4. – С.580, 581.*

«Заповідавши учням "пильнувати і молитися", Ісус вказав їм єдиний безпечний шлях. Нам необхідно пильнувати, тому що наші серця лукаві; ми цілковито перебуваємо під владою людських немочей і слабкостей, а сатана має намір губити душі. Ми іноді послаблюємо пильність, але наш ворог ніколи не сидить без діла. Знаючи про його невпинну пильність, не спатимемо, як і інші, але "пильнуймо та будьмо тверезими". Необхідно протистояти духу та впливу світу і не дозволяти йому оволодіти нашим розумом і серцем.

Діяльний бізнесмен, який має справу з цим світом, стикатиметься з випробуваннями, непорозуміннями та тривогами. Він виявить, що схильний дозволяти світським помислам і планам займати в його житті панівне становище, і побачить, що йому доведеться докладати зусиль, а також підтримувати розумову та душевну дисципліну задля збереження молитовного духу. Але Божа благодать тільки й чекає, коли людина до неї звернеться, і її велика потреба в ній є найсильнішим аргументом, на який Бог не може не зважати». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.409, 410.*

б. Чому ми можемо плекати надію та діяти відповідно до неї?

1 до солунян 5:7-11: «[7]Адже ті, які сплять, сплять уночі, а ті, які впиваються, вночі впиваються. [8]Ми ж належимо дневі, тож будьмо тверезі, одягнувшись у панцир віри й любові та в шолом надії спасіння. [9]Адже Бог призначив нас не на гнів, а на те, щоб ми одержали спасіння через Господа нашого Ісуса Христа, [10]Який помер за нас, щоб ми, чи пильнуємо, чи спимо, – разом з Ним жили. [11]Тому втішайте один одного і збудовуйте один одного, як ви й робите».

«Павло навчає, що байдужість до ознак скорого Другого приходу Христа є гріхом. Винних у подібній недбалості він називає дітьми ночі й темряви.

Якщо християнин пильнує, значить він працює, намагаючись зробити все можливе для поширення Євангелії». – *Дії апостолів. – С.260, 261.*

3. Що відрізняє дітей світла/дня від дітей темряви/ночі?

4. ШАНОБЛИВА ПОВАГА

Ср, 9 груд.

а. Назвіть одне нагадування, яке було необхідне в Солуні.

1 до солунян 5:12, 13: «[12]Просимо вас, брати: шануйте тих, хто працює між вами, наставлені над вами в Господі, й тих, хто напоумлює вас; [13]виявляйте до них велику любов за їхню працю. Майте мир між собою».

«Віруючим у Солуні дуже дошкуляли люди, котрі проповідували фанатичні погляди і вчення. Деякі "порушували порядок", нічого не роблячи, а тільки вдаючи, що працюють. Церква була організована належним чином, нею керували служителі, пресвітери і диякони. Однак деякі свавільні гарячі натури відмовлялися підкорятися керівникам церкви. Вони відстоювали не тільки право на власну думку, але й право нав'язувати свої погляди церкві. З огляду на це, Павло закликав віруючих у Солуні виявляти належну пошану й повагу до тих, хто був обраний на керівні посади в церкві». – *Дії апостолів. – С.261.*

б. Які загальні настанови потрібні всім людям?

1 до солунян 5:14, 15: «[14]Просимо вас, брати: напоумляйте тих, хто порушує порядок, підбадьорюйте малодушних, захищайте немічних, будьте терпеливими до всіх. [15]Стережіться, щоб ніхто нікому не віддавав злом за зло, але завжди дбайте про добро один для одного і для всіх».

«Коли смерть забирає одного з наших рядів, які спогади залишаються у нас від спілкування з ним чи з нею? Чи виникають у нашій пам'яті приємні картини? Чи згадуємо ми добрі слова, сказані нами на адресу цієї людини; чи пам'ятаємо про співчуття, яке ми виявили до неї у потрібний час? Чи захищали ми цього брата від злих підозр нерозсудливих людей, які втручалися не у свої справи? Чи відстоювали його позицію? Чи виконували сумлінно біблійну вказівку: *"Підбадьорюйте малодушних, захищайте немічних"*?..

Коли помирає член нашої церкви, коли ми знаємо, що всі записи про нього в Небесних книгах вже зроблено і що тепер йому доведеться знову зустрітися з цими записами на суді, які спогади залишаються у його братів про те, як вони з ним поводилися? Який вплив вони на нього справляли? Як швидко і чітко згадується кожне різке слово, кожен необачний вчинок! Як змінили б тепер брати свою поведінку, якби їм надали ще один шанс!». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.489.*

«Чим більше тебе будуть обмежувати, спотворювати твої слова, неправильно тлумачити і представляти в хибному світлі, тим більш переконливе свідчення ти матимеш на користь того, що виконуєш роботу для Господа, і ти зобов'язаний тісніше зблизитися зі своїм Спасителем. У всіх своїх труднощах будь спокійний і незворушний, терплячий і ввічливий, не відплачуй злом за зло, але добром відповідай на зло. Дивись на вершину драбини. Бог перебуває над нею. Його слава сяє для кожної душі, що піднімається по ній до Неба. Ісус – це драбина. Підіймайся по Ньому, тримайся за Нього, і скоро ти зійдеш з драбини у Його вічне Царство». – *Свідоцтва для церкви. – Т.8. – С.130.*

4. Хто з моїх знайомих може дратувати, але його слід цінувати?

5. КЛЮЧІ ДО УСПІХУ

Чт, 10 груд.

а. Про що нам слід пам'ятати, коли ми стикаємося з випробуваннями?

1 до солунян 5:16-18: «[16]Завжди радійте, [17]невпинно моліться, [18]за все дякуйте, бо це Божа воля в Ісусі Христі щодо вас».

«Ти зустрінешся з випробуваннями, але завжди залишайся чесним. Ніколи не виявляй нічого, окрім благородного духу. Небесний Всесвіт

спостерігає за конфліктом. Сатана пильнує, намагаючись приспати твою пильність, прагнучи побачити твої поспішні дії, щоб отримати перевагу над тобою. Мужньо боріться в Господній битві. Дій так, як діяв би Христос, якби Він був на твоєму місці. Нехай не залишиться жодних протиріч між твоїми ділами та вірою. Не дозволяй собі постійно хвилюватися через прикрі неприємності, які постійно виникають. Зберігай спокій, думай про Ісуса і роби все можливе, щоб догодити Йому. Благодать Христа і Дух Святий – це Божі дари для тебе, щоб ти міг міцно утвердитися у внутрішній людині». – *Свідоцтва для церкви. – Т.8. – С.132.*

«Якби Божа любов і милість викликала в нас більше хвали і подяки, наші молитви були б набагато сильнішими. Ми дедалі більше зростали б у Божій любові і отримували б від Нього більше дарів, які спонукали б нас славити Його. Ви, котрі скаржитеся, що Бог не чує ваших молитов, змініть свої звички і не тільки просіть Бога про щось, але й славте Його. Якщо ви будете розмірковувати над Його добротою і милістю, то побачите, що Він пам'ятає про ваші потреби». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.317.*

б. Назвіть деякі звички переможного мислення.

1 до солунян 5:19-21: «[19]Духа не вгашайте, [20]пророцтвом не нехтуйте, [21]усе досліджуйте і доброго держіться».

«Люди мають можливість заглушити в собі голос Божого Духа – право вибору залишено за ними. Їм надано свободу дій. Люди можуть виявити послух завдяки імені нашого Викупителя і Його благодаті, а можуть виявити непослух і зазнати наслідків цього…

Божий Дух постійно застерігає, а люди приймають рішення за чи проти істини». – *Служителі Євангелії. – С.174.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 11 груд.

1. Як я можу розвинути пильніші звички щодо молитви, і чому це важливо?
2. Про що ми повинні пам'ятати, коли чуємо заяви про «мир і безпеку»?
3. Що відрізняє дітей світла/дня від дітей темряви/ночі?
4. Хто з моїх знайомих може дратувати, але його слід цінувати?
5. Чим повинні супроводжуватися наші прохання до Бога?

Справді особливий народ

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Ось чому й молимося завжди за вас, щоб наш Бог зробив вас гідними покликання і наповнив міццю кожне бажання до добра та [кожне] діло віри» *(2 до солунян 1:11).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.296-307;
Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.591-603.

«Господь бажає, щоб Його послідовники виявляли велику обережність у своїх стосунках одне з одним. Вони повинні піднімати, відновлювати, зцілювати. Однак у церкві не повинно спостерігатися жодної зневаги до належної дисципліни. Члени церкви повинні вважати себе учнями в школі, прагнучи навчитися формуванню характеру, гідного їхнього високого покликання». – *Свідоцтва для церкви. – Т.7. – С.264.*

1. ЧИСТІ ВСЕРЕДИНІ ТА ЗОВНІ

Вс, 13 груд.

а. Що розкриває глибину Божого заклику до чистоти?

1 до солунян 5:22: «Стримуйтеся від усякого роду зла».

«Не робіть нічого серед незнайомих людей, на вулиці, у вагонах чи автомобілях, удома, що має хоча б найменшу видимість зла». – *Служіння зцілення. – С.491.*

«Нехай ваша поведінка буде такою, щоб ви справляли враження на кожну людину, з якою ви спілкуєтеся, і вона відчувала атмосферу чистоти та святості, яка вас оточує. Одне марне слово чи легковажний сміх можуть спрямувати душу на невірну дорогу. Жахливими є наслідки відсутності постійного спілкування з Богом.

Утримуйтеся від усякого роду зла. Звичайні гріхи, хоч би якими незначними вони не здавалися, притуплюють моральне сприйняття і заглушають внутрішній голос Божого Духа. Характер думок залишає свій відбиток на душі, і всякі гріховні розмови забруднюють розум. Будь-яке зло приносить смерть тим, хто його робить. Бог може пробачити грішника, котрий кається, але, хоча він і прощений, його душа спотворена; здатність піднесеного мислення, доступна для непошкодженого розуму, втрачається. Душа несе у собі ці шрами протягом усього життя. Отже, шукатимемо віри, яка діє любов'ю і очищає серце, щоб ми могли явити світові характер Христа». – *Основи християнського виховання. – С.195.*

1. Як практично я можу утримуватися від усякого роду зла?

а. Опишіть Божий план для нашого повсякденного життя і те, як він може бути здійснений.

1 до солунян 5:23, 24: «[23]А Сам Бог миру нехай повністю освятить вас: нехай ваш дух, душа й тіло бездоганно будуть збережені в цілості до приходу нашого Господа Ісуса Христа. [24]Вірний Той, Хто покликав вас; Він і здійснить!».

«Християнам пропонується віддати свої тіла *"як живу, святу, приємну Богові жертву"*. Для цього вони повинні зберігати всі свої здібності в якнайкращому стані. Усе, що послаблює тілесні або розумові сили, робить людину непридатною для служіння своєму Творцеві. Хіба Бог буде задоволений, якщо ми не віддаємо Йому найкраще з того, що в нас є? Христос сказав: *"Любитимеш Господа Бога свого всім своїм серцем" (Від Матвія 22:37)*. Хто любить Бога всім серцем, той захоче віддати Йому все найкраще, що є в житті; такі люди постійно прагнутимуть підкорити все своє єство законам, які допоможуть їм виконувати Його волю. Вони не будуть опоганювати жертву, яку приносять Небесному Отцеві, потураючи тілесним пристрастям або примхам апетиту». – *Велика боротьба. – С.473.*

«Святе Письмо вчить нас шукати освячення тіла, душі та духа від Бога. У цьому ми повинні співпрацювати з Ним. Багато що може бути зроблене для відновлення в людині морального Божого образу, для вдосконалення її фізичних, розумових та моральних здібностей. Великих змін можна досягти, якщо дотримуватися Божих законів і не оскверняти тіло будь-якою нечистотою. І хоча ми не можемо претендувати на досконалість тіла, ми можемо досягти християнської досконалості душі. Завдяки жертві, принесеній за нас, гріхи можуть бути повністю прощені. Ми покладаємося не на те, що може зробити людина, а на те, що Бог може зробити для людини через Христа. Коли ми цілковито віддаємо себе Богові і віруємо в Нього, Кров Христа очищає нас від усякого гріха. Совість може звільнитися від осуду, через віру в Кров Христа всі можуть стати досконалими в Ньому. Подяка Богові за те, що це можливо». – *Вибрані вісті. – Кн.2. – С.32.*

б. Які риси розкривають справжню глибину спілкування між віруючими людьми?

1 до солунян 5:26-28: «[26]Привітайте всіх братів святим поцілунком. [27]Заклинаю вас Господом прочитати послання всім братам. [28]Благодать Господа нашого Ісуса Христа з вами. [Амінь]»; ***1 Івана 1:7:*** «Коли ж ходимо у світлі, як Сам Він є у світлі, то маємо спільність одне з одним, і кров Ісуса [Христа], Його Сина, очищає нас від усякого гріха».

«Ми повинні розуміти справжню сутність святого привітання, про яке пише апостол Павло. **Йдеться про святий поцілунок.** Його слід розглядати як знак братнього спілкування з друзями у Христі під час прощання і під час зустрічі після довгої розлуки, що тривала тижні чи місяці. У *1 посланні до солунян 5:26* Павло говорить: *"Привітайте всіх братів святим поцілунком"*. У тому ж розділі він пише: *"Стримуйтеся від усякого роду зла"*. Жодного натяку на зло не буде, якщо ми вітатимемо одне одного поцілунком у належний час і в належному місці». – *Ранні твори. – С.117. [Виділено автором].*

2. Згідно зі словами з *1 Івана 1:7*, на чому ґрунтується справжнє спілкування віруючих?

3. ХРИСТОС ПОВИНЕН БУТИ ЯВЛЕНИЙ

Вт, 15 груд.

а. Яким підбадьорливим зверненням Павло починає своє друге послання до віруючих у Солуні?

2 до солунян 1:1-5: «[1]Павло, Силуан і Тимофій – Солунській Церкві в Бозі, нашому Отці, й Господі Ісусі Христі: [2]благодать вам і мир від Бога, нашого Отця, і Господа Ісуса Христа. [3]Ми повинні постійно дякувати Богові за вас, брати, як і належить, бо ваша віра дуже зростає, і посилюється любов один до одного – кожного з усіх вас. [4]Тож ми самі хвалимося вами в Божих Церквах за вашу терпеливість і віру в усіх ваших переслідуваннях і утисках, які ви зазнаєте. [5]Це доказ праведного Божого суду, щоб ви стали гідні Божого Царства, задля якого й терпите».

«[Павло] висловив упевненість у щирості [солунян], дякуючи за те, що їхня віра зміцнялася, а любов одне до одного та до справи їхнього Господа примножувалася. Апостол писав, що ставить у приклад іншим церквам їхні терпіння й віру, з якими вони мужньо зносять переслідування й утиски». – *Дії апостолів. – С.264.*

б. Якщо ми зазнаємо гонінь, як солуняни, чому надія, дана їм, може підбадьорювати і нас?

2 до солунян 1:6, 7: «[6]Оскільки справедливим у Бога є відплатити утисками тим, хто вас пригноблює. [7]А вам, які зазнаєте утисків, – відпочинок з нами, коли з'явиться з неба Господь Ісус з ангелами Своєї сили».

«[*2 до солунян 1:1-6* цитується]. Тут ми бачимо, як ці церкви дбали одне про одного. Гоніння, яких вони зазнавали, згуртували їхні серця і з'єднали їх. Вони були розсіяні. Омани, забобони і псевдовчення юдейського народу, котрий так люто протистояв Христу, залишили це мале стадо, як овець без пастиря. Але насіння вже сіялося. Христос проповідувався як розп'ятий серед них, і постійно докладалися зусил-

ля, щоб полегшити потреби та утиски братів, які страждають за свою віру». – *Листи та рукописи. – Т.12. – Лист 28, 1897 р.*

в. Чому швидкий Прихід Христа повинен глибоко вразити наші серця?

2 до солунян 1:7, 8: «[7]А вам, які зазнаєте утисків, – відпочинок з нами, коли з'явиться з неба Господь Ісус з ангелами Своєї сили, [8]в полум'яному вогні, що дає відплату тим, хто Бога не знає і не слухається Євангелії Господа нашого Ісуса»; ***Псалом 50:3, 4:*** «[3]Іде наш Бог, Він не мовчатиме! Перед Ним палаючий вогонь, а навколо Нього надзвичайно потужна буря. [4]Він з висоти закликає небо і землю, щоб судити Свій народ».

«[*2 до солунян 1:8* цитується]. Ці важливі події наближаються, вони вже зовсім близько, проте багато хто, називаючи себе віруючими в істину, заснули. Вони, звичайно ж, будуть зараховані до невірних рабів, які говорять у серці своєму: "Мій Пан запізнюється!", якщо тільки й надалі перебуватимуть у своєму нинішньому стані дружби зі світом. Тільки для тих, хто чекає з вірою та надією, Христос з'явиться на спасіння і позбавить їх гріха. Чимало людей мають знання теорії істини, але не володіють силою благочестя. Якби Боже Слово жило в серці, воно керувало б життям. Віра, чистота і покора Божій волі були б свідченням його сили, яка освячує». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.15.*

3. Яка реальність про силу нашого Бога може сповнити трепетом наші серця?

4. ВИРАЗНА ВІДМІННІСТЬ

Ср, 16 груд.

а. Поясніть долю двох типів людей.

2 до солунян 1:8, 9: «[8]В полум'яному вогні, що дає відплату тим, хто Бога не знає і не слухається Євангелії Господа нашого Ісуса. [9]Вони приймуть покарання, вічну погибель від Господнього обличчя і від слави Його сили».

«Не виправдовуй свої недоліки тим, що інші неправильно чинять. У Божий день ти не насмілишся виправдати своє небажання сформувати характер для вічності тим, що інші не мали духовності та відданості Богові. Тобі не вистачає того, що й іншим, і від того, що інші виявилися грішниками, твої гріхи не стають менш тяжкими. І ти, і вони, якщо ви залишитеся в тому ж стані неготовності, в якому сьогодні перебуваєте, будете відлучені від Христа і разом із сатаною та його ангелами понесете покарання вічної загибелі від Господа і від слави Його могутності.

Господь достатньо подбав про те, щоб ти не зійшла з Його дороги, якщо шукатимеш Його і слідуватимеш цьому світлу. Боже Слово було дане тобі як світильник для ноги твоєї і світло для стежки твоєї. Якщо

ти спотикаєшся, то лише тому, що не зробила дорогоцінне Боже Слово своїм путівником та правилом життя. Бог не дав тобі за приклад життя звичайної людини, яким би добрим і непорочним воно тобі не здавалося. Якщо твої вчинки і поведінка будуть такі, як і у інших людей, то зрештою ти опинишся за стінами святого Міста разом з безліччю тих, хто чинив, як ти, і наслідував приклад, який Господь не давав їм, і хто нині перебуває в омані, як і ти.

Те, що інші зробили чи зроблять у майбутньому, не зменшить твоєї відповідальності чи провини. Тобі був даний зразок – бездоганне життя, сповнене самозреченням та безкорисливою благодійністю. Якщо ти відвертаєшся від цього вірного і досконалого Прикладу і обираєш собі приклад невірний, про який Боже Слово чітко говорить, що його треба уникати, то за свої дії ти отримаєш заслужену "нагороду" і зазнаєш краху у своєму житті». – *Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.396.*

б. Який контраст, що надихає, повинен існувати і чому?

2 до солунян 1:10: «Того дня, коли Він прийде прославитися між Своїми святими на подив усім віруючим, бо ви повірили нашому свідченню між вами».

«Воскресіння і вознесіння нашого Господа є переконливим свідченням перемоги Божого народу над смертю і могилою, а також запорукою того, що небо відкрите для тих, хто очистив і вибілив шати свого характеру Кров'ю Агнця. Ісус вознісся до Отця як представник людської раси. І Бог дозволить усім, хто відображає Його образ, споглядати Його славу та розділити її з Ним». – *Свідоцтва для церкви. – Т.9. – С.286.*

4. Чому я повинен уникати зневіри через недоліки інших людей?

5. ЧАС ДЛЯ ПРАВИЛЬНИХ ДІЙ

Чт, 17 груд.

а. Опишіть дивовижний результат роботи Божої церкви.

2 до солунян 1:11, 12: «[11]Ось чому й молимося завжди за вас, щоб наш Бог зробив вас гідними покликання і наповнив міццю кожне бажання до добра та [кожне] діло віри, [12]щоб у вас прославилося Ім'я Господа нашого Ісуса, а ви – в Ньому, за благодаттю нашого Бога і Господа Ісуса Христа».

б. Яке запевнення ми маємо, коли здійснюються пророчі події?

2 до солунян 2:1-7: «[1]Просимо вас, брати, стосовно приходу Господа нашого Ісуса Христа, коли ми зберемося до Нього. [2]Щоб ви не відразу вагалися розумом та не тривожилися ні духом, ні словом, ні посланням, яке нібито від нас, начебто настав Господній день. [3]Хай ніхто вас не ошукає жодним способом. Адже раніше має прийти відступлення та виявитися людина беззаконня, син погибелі, [4]який противиться і

підноситься над усім тим, що зветься Богом чи святинею; він у Божому храмі сяде [як Бог] і видаватиме себе за Бога. [5]Хіба ви не пам'ятаєте, що я вам про це говорив, коли ще був у вас? [6]І тепер знаєте те, що його стримує з'явитися свого часу. [7]Адже таємниця беззаконня вже діє; однак тепер є Той, Хто стримує, поки не буде усунений з-поміж [нас]».

«Є той, який вказаний у пророцтві як людина гріха. Він – представник сатани. Приймаючи ідеї сатани щодо Божого Закону, який є настільки ж незмінним, як і Його престол, ця людина гріха приходить і представляє світові, що вона змінила Закон і що днем спокою тепер є перший день тижня замість сьомого. Відверто претендуючи на непогрішність, вона проголошує своє право змінювати Божий Закон на користь своїх власних намірів…

Проте Христос проголосив, що доки не мине небо і земля, жодна йота чи жодна риска не мине із Закону. Велика робота, яку Він прийшов звершити, полягала в тому, щоб прославити і звеличити Божий Закон, щоб показати створеним світам і небесам, що Бог справедливий і що Його Закон не потребує зміни. Але існує людина – права рука сатани, яка готова продовжити ту роботу, яку сатана розпочав на небі – спробувати виправити Божий Закон…

Людина гріха звеличила себе вище за Бога, сівши в Божому храмі та видаючи себе за Бога. Вона потоптала ногами Божий великий пам'ятник творіння, встановлений для шанування Його справ, а натомість представила світові звичайний робочий день…

І хоча кожен член людської родини повинен буде прийняти цей витвір папства, це в жодному разі не позбавляє законної сили святу суботу Єгови. Ті, хто приймуть псевдосуботу, звеличать людину гріха і повстануть проти правління Бога. Але людина гріха не зможе знищити те, що Бог установив назавжди. Робота, яка сьогодні повинна бути звершена у нашому світі, – це звеличити Закон Господа і привернути до нього увагу людей. Настав час, коли істина має бути проголошена всупереч брехні та омані». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.910.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 18 груд.

1. Як практично я можу утримуватися від усілякого зла?
2. Згідно зі словами з *1 Івана 1:7,* на чому ґрунтується справжнє спілкування віруючих?
3. Яка реальність про силу нашого Бога може сповнити трепетом наші серця?
4. Чому я повинен уникати зневіри через недоліки інших людей?
5. Як я можу допомогти людям зрозуміти істину про справжню Божу суботу?

Готуючись до битви

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Тоді ви знову побачите [різницю] між праведним і нечестивим, між тим, хто служить Богові, й тим, хто Йому не служить» *(Малахії 3:18).*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.137-148; 449-467;
Велика боротьба – С.551-562.

«Ті, хто претендують на володіння Божою силою, можуть бути випробувані великим мірилом – Законом Єгови… Овеча шкура здається такою справжньою, що вовка можна розпізнати лише тоді, коли ми звернемося до великого морального Божого мірила і побачимо, що вони є порушниками Закону Єгови». – *Віра та діла. – С.45.*

1. НЕ ДИВУЙТЕСЯ

Нд, 20 груд.

а. Яке явище є характерним для останніх днів?

2 до солунян2:8, 9: «[8]І тоді з'явиться беззаконник, якого Господь Ісус погубить духом Своїх уст і знищить появою Свого приходу. [9]Його прихід – за сприяння сатани – буде з усякою силою, ознаками, фальшивими чудесами».

«Я бачила, що сатана у своїй діяльності на землі використав найрізноманітніші засоби. Він діяв через священнослужителів, які відкинули істину і опинилися під владою сильних оман, які повірили брехні, що приведе їх до смерті. Під час своїх проповідей і молитов деякі з них у виснаженні падали ниць, але не силою Святого Духа, а силою диявола, яку він вдихнув у своїх представників, а через них – і людей, які довірилися цим проповідникам. Під час проповіді, молитви або бесіди деякі так звані адвентисти, які відкинули істину для теперішнього часу, використовували гіпноз, щоб здобути послідовників, і довірливі люди раділи сатанинському впливу, сприймаючи його за дію Святого Духа. Деякі віруючі, які використовували цю силу, зайшли так далеко в диявольській омані, що щиро приймали її за послану їм Божу силу». – *Ранні твори. – С.43, 44.*

«Сатана, оточений злими ангелами, котрий видає себе за Бога, почне творити всілякі чудеса, щоб увести в оману, якщо можливо, і обраних. Але Божий народ не покладатиметься на чудеса, бо знає, що сатана зможе підробити їх. Випробувані та перевірені Божі діти отримають

свою силу в тій ознаці, про яку йдеться у *книзі Вихід 31:12-18.* Їм слід цілком покладатися на слова *"так написано".* Це єдина основа, на якій вони зможуть безпечно стояти». – *Свідоцтва для церкви. – Т.9. – С.16.*

1. Опишіть деякі дії ворога душ в останні дні.

2. ШЛЯХ ДО СТІЙКОСТІ

Пн, 21 груд.

а. Чого не мають люди, котрі незабаром загинуть?

2 до солунян2:9, 10: «[9]Його прихід – за сприяння сатани – буде з усякою силою, ознаками, фальшивими чудесами, [10]з усякою оманою неправди для тих, які гинуть, бо любові до правди вони не прийняли, аби спастися».

«Тільки ревні дослідники Святого Письма, котрі полюбили істину, будуть збережені від великого обману, що заполонить увесь світ». – *Велика боротьба. – С.625.*

б. Незалежно від їхнього віросповідання, що пошле Бог тим, хто не полюбив істину, і чому?

2 до солунян 2:11, 12: «[11]І за це Бог посилає їм дію омани, щоб вони повірили в неправду, [12]аби суд прийняли всі, хто не повірив правді, а уподобав неправду».

«Біблія говорить, що перед Другим приходом Господа сатана діятиме *"з **усякою** силою, ознаками, фальшивими чудесами, з **усякою** оманою неправди";* і ті, котрі *"любові до правди не прийняли, аби спастися",* будуть залишені на *"дію омани, щоб вони повірили в неправду" (2 до солунян 2:9-11).* Доти, доки церкви християнського світу не опиняться в подібному становищі і не об'єднаються повністю зі світом, падіння Вавилону не буде остаточним». – *Велика боротьба. – С.389, 390. [Виділено автором].*

в. З якою метою Бог покликав нас і наші сім'ї? Які обов'язки та випробування є наслідком цього?

2 до солунян 2:13-15: «[13]Ми ж повинні постійно дякувати Богові за вас, брати, улюблені Господом, адже Бог вибрав вас як перші плоди для спасіння в освяченні Духа та вірою в істину; [14]до цього й покликав вас нашою проповіддю Євангелії, щоб осягнути славу Господа нашого Ісуса Христа. [15]Отже, брати, стійте й дотримуйтеся переданнь, яких ви навчилися чи то через слово, чи через наше послання»;
Малахії 3:17, 18: «[17]Вони будуть Моїми, – говорить Господь Саваот, – у той День, який Я готую, – Я помилую їх, як чоловік милує свого сина, котрий йому послушний. [18]Тоді ви знову побачите [різницю] між праведним і нечестивим, між тим, хто служить Богові, й тим, хто Йому не служить».

«Будуть чи не будуть наші молоді люди, які отримають мудре повчання і виховання від благочестивих батьків, продовжувати освячуватися істиною, значною мірою залежить від впливу тих, з ким вони зіткнуться, після того як пішли з дому, і в кого шукатимуть християнської настанови». – *Свідоцтва для церкви. – Т.8. – С.226.*

«Ті, хто сповідує віру в Ісуса, повинні завжди прагнути світла. Вони повинні щодня молитися про те, щоб світло Святого Духа осявало сторінки священної книги, щоб вони могли розуміти те, що від Божого Духа. Ми повинні мати цілковиту довіру до Божого Слова, інакше ми загинемо. Слова людей, якими б великими вони не були, не здатні зробити нас досконалими і цілком приготувати до будь-якої доброї справи… Саме через освячення Духом і віру в істину ми стаємо Божими співпрацівниками». – *Основи християнського виховання. – С.188, 189.*

2. Що відбувається з тими, хто знає істину, але не любить її?

3. ПРИКЛАД ПАВЛА

Вт, 22 груд.

а. Завдяки чому людина може зберегти вірну стійкість?

2 до солунян 2:16, 17: «[16]Сам же Господь наш, Ісус Христос, і Бог, наш Отець, Який полюбив нас і в благодаті дав вічну втіху та добру надію, [17]нехай потішить ваші серця і нехай зміцнить вас у всякому доброму ділі та слові»; ***2 до солунян 3:1-5:*** «[1]Далі, брати, моліться за нас, аби Господнє Слово поширювалося і славилося, як і у вас; [2]щоб і ми визволилися від невідповідних та злих людей, бо віра – не в усіх. [3]Та вірний Господь, Який зміцнить вас і збереже від лукавого. [4]Ми на Господа покладаємо надію за вас, що ви робите і робитимете те, що наказуємо [вам]. [5]Нехай спрямує Господь ваші серця до Божої любові та до Христової терпеливості».

«Так Павло змалював лиху роботу тієї влади зла, котра пануватиме упродовж довгих віків темряви, і ті гоніння, котрі матимуть місце перед Другим приходом Христа. Віруючі в Солуні очікували скорого визволення, тепер же вони отримали напучення мужньо працювати в страху Божому. Апостол наказував, щоб вони не нехтували своїми обов'язками, не були бездіяльними. Після райдужних очікувань скорого визволення, коло щоденних справ і той опір, з яким вони мали зустрітися, могли видатися їм удвоє неприваблівішими. Тому Павло закликав їх бути твердими у вірі». – *Дії апостолів. – С.266, 267.*

б. Який приклад Павло надав для працівників Євангелії?

2 до солунян 3:6-9: «[6]Наказуємо ж вам, брати, Ім'ям нашого Господа Ісуса Христа, щоб ви цуралися всякого брата, який порушує порядок, а не [живе] за переданням, яке ви одержали від нас. [7]Тому що самі знаєте, як належить наслідувати нас, адже ми не були у вас без діла [8]і даром хліба не їли ні в кого, а працювали в утомі й напруженні день і

ніч, аби не бути тягарем нікому з вас. [9]Не тому, що ми не маємо влади, але щоби подати себе як приклад вам, аби ви стали подібними до нас».

«Чоловіки, обрані Богом працювати в Його справі, доведуть своє високе покликання і вважатимуть своїм найпершим обов'язком духовно зростати і розвиватися доти, доки вони не стануть умілими працівниками. І якщо вони виявлять ревність, розвиваючи талант, яким Бог нагородив їх, їм необхідно розсудливо допомогти. Але заохочення служителів не повинно перетворюватися на лестощі, бо таким чином діє сам сатана. Людей, які вважають, що їхній обов'язок – проповідувати, не слід поспішно підтримувати матеріально, щоб братам не довелося одразу утримувати їх разом із сім'ями. Вони не мають на це права доти, доки не покажуть добрих плодів своєї праці. Зараз існує небезпека для молодих і недосвідчених проповідників, яка може їм нашкодити, – лестощі та полегшення їхнього тягаря. Коли вони не проповідують, то зобов'язані самі себе утримувати. Це найкраща можливість перевірити істинність їхнього покликання проповідувати. Якщо вони рвуться за кафедру лише для того, щоб отримувати зарплату служителя, і якщо церква вчинить з ними розсудливо, то незабаром вони залишать служіння і займуться чимось прибутковим. Навіть апостол Павло, один із найкрасномовніших ораторів, дивовижним чином навернений Богом для особливої роботи, не був звільнений від фізичної праці. Він говорить: *"Навіть тепер ми голодні та спраглі, голі й биті; ми тиняємося, трудимося, працюючи власними руками. Коли нас ображають, ми благословляємо, коли переслідують – терпимо" (1 до коринтян 4:11, 12)*». – *Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С. 446, 447.*

3. Поясніть секрет християнської стійкості?

4. ГОЛОВНЕ, ПРО ЩО НЕОБХІДНО ПАМ'ЯТАТИ

Ср, 23 груд.

а. Назвіть один основний, вічний принцип, який є невід'ємною частиною справжнього християнства.

Притчі Соломона 20:4: «Восени ледачий не оре, а в жнива шукатиме врожаю, – та нічого не знайде»; ***2 до солунян 3:10-12:*** «[10]Бо коли ми були у вас, то заповідали вам: якщо хто не хоче працювати, хай не їсть. [11]Оскільки чуємо, що деякі між вами бездіяльно живуть, нічого не роблять, лише пхаються до всього, [12]то таким наказуємо і просимо в [нашому] Господі Ісусі Христі, щоб вони мовчки працювали та їли свій хліб».

«Душі, котрі перебувають в омані, навчають інших, що справжня святість звільняє розум від усіх земних думок, спонукаючи людей повністю стримуватися від праці. Інші, впадаючи в крайність при тлумаченні певних уривків Святого Письма, навчають, що праця – це гріх, і

християни не повинні думати про дочасний добробут свій і своїх сімей, але присвячувати себе винятково духовним питанням. Учення і приклад апостола Павла спростовують ці крайні погляди.

Перебуваючи в Солуні, Павло не покладався лише на працю своїх рук для самозабезпечення. Розповідаючи пізніше про свої досвіди в цьому місті, він у листі до віруючих филип'ян дякував за отримані від них дари, зазначивши: *"...так що аж двічі посилали ви до Солуня на мої потреби" (До филип'ян 4:16).* Незважаючи на отриману допомогу, Павло намагався показати солунянам приклад старанності, аби ніхто не мав підстав звинуватити його в користолюбстві. Таким чином, люди, котрі притримувалися фанатичних поглядів щодо фізичної праці, були докорені не на словах, а на ділі». – *Дії апостолів. – С.348, 349.*

«Звичай підтримувати людей у ледарстві особистими подарунками чи церковними грошима заохочує їх до гріховних звичок, і таких дій необхідно свідомо уникати. Кожен чоловік, жінка і дитина повинні бути навчені виконувати необхідну, корисну роботу… Усі мають бути виховані так, щоб використовувати члени свого тіла з певною метою, і Бог готовий і бажає розвинути здібності кожного, хто привчає себе до старанних звичок». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.912.*

б. Про що нам слід пам'ятати, коли виникає спокуса впасти у відчай?

2 до солунян 3:13: «А ви, брати, не втомлюйтеся робити добро».

«Святість сприяє тому, що людина приносить хороший плід і сповнюється добрими ділами. Така людина ніколи не втомиться, роблячи добро, і не прагнутиме високого становища в цьому світі. Вона з нетерпінням чекатиме того часу, коли Велич Неба піднесе її разом з іншими святими до Свого престолу. Тоді Він скаже Своїм вірним: *"Прийдіть, благословенні Мого Отця, успадкуйте Царство, приготоване вам від створення світу!" (Від Матвія 25:34).* Потім Господь перерахує справи милості, самозречення, праведності та співчуття, які вони звершили. Святість серця сприятиме праведним вчинкам». – *Свідоцтва для церкви. – Т.2. – С.445.*

4. Що завжди характеризуватиме життя істинного реформатора?

5. У НЕДОСКОНАЛОМУ СВІТІ

Чт, 24 груд.

а. Як ми повинні ставитися до людей, котрі перебувають в омані?

2 до солунян 3:14, 15: «[14]Коли ж хто не слухає нашого слова, що в посланні, відзначте такого [і] не спілкуйтеся з ним; нехай буде посоромлений. [15]Та не майте його за ворога, а напоумляйте, як брата».

«Ми маємо бути попереджені, щоб не спілкуватися з тими, хто своїми вчинками ставить камінь спотикання на шляху інших. [*2 до солунян 3:14, 15* цитується]. Якщо людина відмовляється від застереження слуг Господніх, і продовжує дотримуватися власної волі та свого судження під натхненням свого керівника, сатани, то приведе себе до загибелі і повинна буде понести відповідальність за свій особистий гріх». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.912.*

«[Павло] церкві велів не мати спільності з тими, котрі вперто нехтують настановами Божих служителів. Апостол додає: *"Та не майте його за ворога, а напоумляйте, як брата"*». – *Дії апостолів. – С.267, 268.*

б. Про яку останню надію, викладену в цьому посланні, нам треба розмірковувати?

2 до солунян 3:16-18: «[16]А сам Господь миру нехай завжди й усякими способами дасть вам мир. Господь з усіма вами! [17]Привітання моєю рукою, [рукою] Павла, що є знаком у кожному посланні: так пишу я. [18]Благодать Господа нашого Ісуса Христа з усіма вами! [Амінь]».

«Ми повинні пропонувати людям щось краще за те, чим вони володіють, а саме – мир Христа, що перевищує усяке розуміння. Ми повинні розповідати їм про святий Божий Закон, який є відображенням Його характеру і виявом того, якими Він бажає бачити людей. Покажіть їм, наскільки безмежно немеркнуча слава Неба перевершує скороминуші радощі й задоволення світу. Розкажіть їм про свободу і спокій, які вони можуть знайти в Спасителеві… Він один може задовольнити палке бажання серця і дарувати мир душі.

З усіх людей у світі реформатори повинні бути найбільш безкорисливими, добрими і люб'язними…

Ми повинні говорити істину з любов'ю та вірити, що Бог дасть їй силу для перетворення життя. Святий Дух торкнеться душі словом, сказаним з любов'ю». – *Служіння зцілення. – С.157.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 25 груд.

1. Опишіть деякі дії ворога душ в останні дні.
2. Що відбувається з тими, хто знає істину, але не любить її?
3. Поясніть секрет християнської стійкості?
4. Що завжди характеризуватиме життя істинного реформатора?
5. Як мені слід застосовувати біблійний спосіб ставлення до тих, хто перебуває в омані?

ДЛЯ НОТАТОК

Дивіться нас:

www.sdarm.org

www.sdarm.com.ua

YouTube sdarm ua

YouTube sdarm ua music

YouTube Рух Реформації

sdarm

sdarm.news.ua

sdarm.prychornomoria

sdarm__zakarpattia

Пожертвування першої суботи

Субота, 3 жовтня

Місія Танзанії

Час прокинутися та будувати духовний центр і школу в Додомі! (Див. с.6.)

Субота, 7 листопада

Видавничий відділ Генеральної Конференції

Поширюймо світло істини там, де єдиний спосіб це зробити – це друковані сторінки! (Див. с.40.)

Субота, 5 грудня

Дім молитви в Браззавілі (Республіка Конго)

Робота в Конго швидко розвивається і вкрай потребує нашої підтримки (див. с.68).